

Довідник знайомить читача з життєписами представників української старшини, офіцерів і генералів, що служили у збройних силах Російської імперії і були поховані на території козацького Київського полку (згодом — Козелецького та Остерського повітів Чернігівської губернії). Вперше після вікового забуття оприлюднюються імена та діяння героїв минулих епох, учасників різноманітних збройних кампаній, адміністративних, громадських та культурних діячів Південної Чернігівщини.

Для істориків, краєзнавців, всіх, кого цікавить історія рідного краю.

Художній редактор *Георгій Сергєєв*
Фотографії *Валерія Бондаренка*

Відповідальний науковий редактор
Геннадій Боряк, доктор історичних наук

Рецензенти

Ярослав Дашкевич, доктор історичних наук
Ганна Швидько, доктор історичних наук, професор

Від складача

Біографічний довідник "Козелецький військовий некропіль" продовжує серію некрополезнавчих видань, започатковану Інститутом української археографії та джерелознавства імені Михайла Грушевського у 1995 році. На відміну від попередньої, пропонується робота створювалась з допомогою і під патронажем ще однієї шанованої організації - Українського товариства охорони пам'яток історії та культури. В зв'язку з останньою обставиною вважаємо своїм приємним обов'язком висловити велику вдячність головному куратору програми "Некрополі України", першому заступнику голови товариства Миколі Пархоменку та історично-пам'яткоохоронцю Олені Тиговій. Особлива подяка і низький уклін — заслуженому архівісту Людмилі Проценко, засновнику й визнаному лідеру українського фахового некрополезнавства, гарячому натхненнику і прискіпливому критику всіх наших починань.

В процесі створення довідника нами були використані фонди Центрального державного історичного архіву України у м.Києві, Державного архіву Чернігівської області, окремі матеріали Центрального державного історичного архіву Російської Федерації у м.Санкт-Петербурзі, Державних архівів Київської області та міста Києва, Остерського краєзнавчого музею.

Особливо хочеться відзначити доброзичливість і шире сприяння нашим дослідженням з боку співробітників Державного архіву Чернігівської області — установи, де природньо скупчена більшість документальних джерел розроблюваної теми. Саме дякуючи теплій, людяній контактності цих малооплачуваних ентузіастів своєї справи нам вдалося опрацювати всі збережені метричні книги Козелецького та Остерського повітів колишньої Чернігівської губернії, включаючи документи поганої збереженості і такі, що не пройшли на момент вивчення повної археографічної обробки. Наше щире захоплення — директору архіву Тамарі Зуб та її заступнику Людмилі Сурабко, архівістам Ользі Бакановій, Ірині Белкіній, Людмилі Больві, Ніні Герасименко та Ніні Полетун.

Зазвичай читач у найсухіших наукових публікаціях шукає нестандартні авторські ходи, своєрідні "родзинки", покликані відіяти роботу з числа її подібних. Дуже хочемо сподіватися, що нашою "родзинкою" стане для шанувальників вітчизняної історії присутність серед джерел довідника матеріалів, фактично невідомих фаховим історикам. Мова йде про досить велику кількість метричних книг, що

зберігаються в документосховищах системи реєстрації актів громадянського стану Міністерства юстиції України. Без перебільшення десятки невідомих досі імен героїв нашого минулого, сотні нових подробиць життєписів знамих історичних персонажів вдалося відкрити завдяки допомозі працівників відділів ЗАГС Козелецького району (завідуюча — Раїса Шульженко) та Чернігівської області (завідуюча — Тамара Литвин).

Важко переоцінити поміч краєзнавців, простих наших співгромадян, яких змушує віддавати час історичним дослідженням не службовий обов'язок, а виключно щире покликання душі. До створення довідника долучили свої зусилля остерці Іван Литвиненко і Костянтин Багила, козельчанин Олександр Шам (на жаль, вже докійний), броварчанин Дмитро Гамалій, жителька с.Вовчка Юлія Собоковська та багато інших безкорисливих аматорів. Велике їм за це спасибі.

Не лишилися осторонь і фахові історики. Навряд чи наша робота була б здійснена без професійних консультацій і всебічного сприяння докторів історичних наук Геннадія Боряка і Василя Даниленка, кандидата історичних наук Олександра Коваленка. Дякуючи їм за все хороше, щиро сподіваємось на продовження гідної співпраці на ниві наукового некрополєзнавства.

І останнє зауваження. Ми свідомо не зупиняємось на принципових особливостях обробки і подачі документального матеріалу: загалом вони викладені у передмові до попереднього видання серії — довідника "Страницы военного некрополя Старой Одессы" (Київ, 1996). Водночас будь-які зауваження, додатки, коментарі щодо форми і змісту нашої роботи цікавлять нас надзвичайно. Серія продовжується, готуються до друку нові рукописи, тож корективи вносити і не пізно, і необхідно.

Відгуки чекаємо за адресою:

252001 Україна, м.Київ, вул. Трьохсвятительська буд.4,
Інститут української археографії та джерелознавства.

Дивному Івану Володимировичу.

Кожному зацікавленому кореспонденту гарантується письмова відповідь і, за обоюсторонньою згодою, публікація наданої інформації з посиланням на особу дописувача.

Територія козацького Київського полку на карті сучасної України

 - Чернігівська область

 - Київська область

Київський полковник
Юхим Дараган

ДОВІДНИК-НЕКРОПОЛЬ

1. **АЛЕКСАНДРОВИЧ** Антон Михайлович
(1738 — 25.03.1818, с.Калита Остерського повіту)
— бунчуковий товариш.

Почав службу в 1756 р. у Генеральній військовій канцелярії. З 1757 р. — військовий канцелярист, з 1765 р. — військовий товариш, з 1773 р. — бунчуковий товариш. Колезький асесор у відставці (1786 — 1818). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Генеральній військовій канцелярії (1756 — 1764) та другій Малоросійській колегії (1764 — 1779). Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні (1771). З 1779 р. виконував обов'язки комісара у Київській прикордонній комісії.

?Похований у с.Калиті.

Був двічі одружений. Його перша дружина — Танська Пелагія Іванівна, дочка бунчукового товариша і онука Київського полковника. Вдруге взяв шлюб з Ганною Степанівною Барановською, дочкою Київського полкового судді (№19).

Батько №2, дід №3,4.

?Рід іде від Київського полкового хорунжого Якова Александровича (1676).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.85, арк.64(зв); Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1139; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2683, арк.1(зв)—2; РКЧД, т.1, ч.2, стор.7.

2. **АЛЕКСАНДРОВИЧ** Михайло Антонович
(1796 — 01.01.1847, с.Калита Остерського повіту)
— поручик.

Похований 03.01.1847 р. на загальному кладовищі у с.Калиті.

Його брат — Александрович Федір Антонович, ротмістр,

учасник російсько - французьких 1805 і 1806 — 1807 р.р, російсько - турецької 1806 — 1812 р.р та Вітчизняної 1812 р. війн, європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Син №1.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.188, арк.46(зв).

3. **АЛЕКСАНДРОВИЧ Михайло Миколайович** (1821 — 13.05.1896, м.Остер)

— підпоручик у відставці.

Закінчив Першу Київську гімназію. Почав службу в 1838 р. у Астраханському карабінерному полку. З 1841 р. — прапорщик, з 1843 р. — підпоручик у відставці (1896). Мав нагороди: з 1857 р. — бронзову медаль на згадку про Кримську війну 1853 — 1856 р.р., з 1863 р. — срібну медаль за участь у заходах по скасуванню кріпосного права, з 1866 р. — орден св.Анни 3 ст., з 1873 р. — орден св.Станіслава 2 ст., з 1880 р. — відзнаку Червоного Хреста від Товариства опіки пораненими та хворими воїнами. Неодноразово отримував “височайші благовоління”.

Посади: суддя Остерського межового суду (1844 — 1851), предводитель дворянства Остерського повіту (1857 — 1863), Остерський повітовий ісправник (1863 — 1871), Борзенський повітовий ісправник (1871 — 1873), Чернігівський поліцмейстер (1873), Ніжинський повітовий ісправник (1874 — 1882), позаштатний чиновник для особливих доручень (1882), мировий суддя Остерського повіту (1882 — 1884), предводитель дворянства Остерського повіту (1884 — 1885), засідатель Остерської дворянської опіки (1893 — 1895). Брав активну участь у впровадженні програми суспільних реформ імператора Олександра II на Чернігівщині: обирався членом Чернігівського губернського комітету по складанню положення про поліпшення та облаштування побуту поміщицьких селян (1858), очолював комісію по поділу Остерського повіту на волості з одночасним виконанням обов'язків мирового посередника Семиполківської дільниці

того ж повіту (1861 — 1863).

Похований 15.05.1896 р. на цвинтарі церкви св. Іоана Предтечі м.Остра.

Його брат — Александрович Митрофан Миколайович (псевдонім — Митро Олелькович), поручик (згодом — титулярний радник), український письменник, історик та етнограф.

Його батько — Александрович Микола Антонович, підполковник.

Онук №1, брат №4.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св.Івана Предтечі м.Остра (1895—1906); ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.3869, арк.2(зв)—3; РКЧД, т.1, ч.2, стор.7.

4. АЛЕКСАНДРОВИЧ Олександр Миколайович

(1823 — 20.06.1878, запалення шлунку, м-ко Бобровиця Козелецького повіту)

— штабс-ротмістр.

Похований 22.06.1878 р. на цвинтарі Михайлівської церкви м-ка Бобровиці.

Онук №1, брат №3.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.65, арк.196(зв)—197; РКЧД, т.1, ч.2, стор.7.

5. АЛЕКСАНДРОВИЧ Яким

(1771 — 28.04.1816, м.Козелець)

— підпоручик.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.317.

6. АЛЕКСЕЄВ Єрофій Олексійович

(1817 — 12.06.1894, водянка, м.Остер)

— майор у відставці.

Похований 12.06.1894 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Воскресенської церкви м.Остра (1891—1905).

7. **АЛЕКСЕЄВ Олександр**
(? — 30.10.1825, с.Калита Остерського повіту)
— прапорщик.
Служив у 20 єгерському полку.
Похований на загальному кладовищі у с.Калиті.
ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.85, арк.131(зв).
8. **АЛЬШЕР Костянтин Федорович**
(1826 — 02.03.1880, простуда, м.Остер)
— капітан у відставці.
Служив у Київському місцевому полку.
Похований 03.03.1880 р. на центральному кладовищі у
м.Острі.
ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.226, арк.36(зв)—37.
9. **АФЕНДИК Гаврило**
(1793 — 26.07.1822, с.Кулажинці Козелецького повіту)
— капітан.
?Похований у с.Кулажинцях.
Засновником української гілки шляхетного роду
Афендиків вважається паркалаб (військовий керівник)
м.Сороки у Молдавському князівстві Семен Афендик, який
з 1711 р. служив у складі Волоського корпусу російської армії.
Згодом представники родини входили до складу старшини
Київського та Переяславського полків.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.323.
10. **АФЕНДИК Іван Антонович**
(1726 — 20.04.1810, с.Кулажинці Козелецького повіту)
— бунчуковий товариш.
Почав службу в 1757 р. у Генеральній військовій
канцелярії. З 1757 р. — військовий канцелярист, з 1765 р. —
військовий товариш, з 1781 р. — бунчуковий товариш (1791).

Служив у Генеральній військовій канцелярії (1757 — 1764). Працював у Київській полковій лічильній комісії (1773). Обирався депутатом від дворянства Козелецького повіту до Київського дворянського депутатського зібрання (1784). Посада: ісправник Козелецького нижнього земського суду (1791).

?Похований у с.Кулажинцях.

Його батько — Афендик Антон Семенович, ротмістр, син засновника роду.

Його племінник — Афендик Іван Якович, майор (згодом — надвірний радник), учасник російсько - французької війни 1806 — 1807 р.р., син бунчукового товариша.

Батько №13.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.323; МР, т.1, стор.22.

11. АФЕНДИК Іван Семенович

(1832 — 05.04.1861, сухоти, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований 07.04.1861 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

Його батько - Афендик Семен Федорович, штабс-капітан.

Його дід Федір Давидович і прадід Давид Степанович Афендики — Баришівські сотники Переяславського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.95.

12. АФЕНДИК Пантелеймон Іванович

(24.07.1780 — 04.05.1845, с.Кулажинці Козелецького повіту)

— ротмістр у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Уродженець с.Кулажинців. Почав службу в 1797 р. у кірасирському князя Горчакова полку. З 1804 р. — прапорщик, з 1807 р. — підпоручик і поручик, з 1811р. — штабс-капітан.

Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р. З 1816 р. — ротмістр у відставці (1845).

Служив у кірасирському князя Горчакова (1797 — 1801), Малоросійському кірасирському (1801 — 1804) та Іркутському драгунському (згодом — гусарському) (1804 — 1816) полках.

Похований 06.05.1845 р. у правому приділі Михайлівської церкви с.Кулажинців.

Був одружений з Оленою Антонівною Александрович, дочкою бунчукового товариша (№1), портрет якої у 1846 р. написав Т.Г.Шевченко.

Його дід — Афендик Іван Семенович, капітан, син засновника роду.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.325: МР, т.1, стор.24: РКЧД, т.1, ч.2, стор.19—20.

13. АФЕНДИК Петро Іванович

(21.12.1804 — 20.02.1863)

— ротмістр у відставці, учасник придушення Польського повстання 1831 р.

Уродженець с.Старої Басані Козелецького повіту. Почав службу в 1819 р. у Нарвському драгунському полку. З 1819 р. — прапорщик, з 1825 р. — поручик, з 1831 р. — штабс-ротмістр. Брав участь у придушенні Польського повстання 1831 р., нагороджений орденом св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость". З 1832 р. — ротмістр у відставці (1863).

Служив у Нарвському драгунському (згодом — гусарському) полку (1819 — 1832). Обирався депутатом від дворян до Козелецької повітової межевої комісії (1862).

Похований на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця. Зберігся надгробок: на чорному гранітному кубі — біла мармурова стела з художнім різьбленням, звужена у верхній частині. Епітафія: "Ротмістръ Петръ Ивановичъ Афендикъ. Родился 1804 года 21 Декабря, умеръ 1863 года 20 Февраля."

Син №10.

МР, т.1, стор.24; Календарь Черниговской губернии на 1862г.,
стор.38.

**14. БАРАНЕНКО - БРАНОВИЦЬКИЙ Василь
Михайлович**

(1815 — 03.10.1847, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— поручик.

Похований 05.10.1847 р. на загальному кладовищі у
м-ку Кобижчі.

Онук №16.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.283; РКЧД, т.2, ч.6, стор.20.

15. БАРАНЕНКО - БРАНОВИЦЬКИЙ Лук^{ян} Іванович
(1754 — 27.11.1821, м.Остер)

— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про
Вітчизняну війну 1812 р.

?Похований у м.Острі.

Брат №16.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.139(зв); Там само, ф.133, оп.1,
спр.215, арк.1140.

16. БАРАНЕНКО - БРАНОВИЦЬКИЙ Степан Іванович
(1755 — 05.05.1807, хут.Підгірний Остерського повіту)

— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про
Вітчизняну війну 1812 р.

?Похований на хут.Підгірному.

Його дід — Бараненко-Брановицький Михайло
Богданович, Київський полковий хорунжий (1728).

Брат №15, дід №14.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.21; РКЧД, т.2, ч.6, стор.20.

17. БАРАНОВСЬКИЙ Дмитро Степанович

(1777 — 20.03.1841, спазм, с.Заворичі Козелецького повіту)

— ротмістр.

Навчався у Київській академії, водночас заочно проходячи службу у кінній гвардії (1787). Ротмістр (1814 — 1841). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований 22.03.1841 р. у с.Заворичах.

Син №19, брат №18.

Шляхетний рід Барановських (вихідців з Польщі) відомий на Остерщині щонайпізніше з другої половини ХУІ століття. Згодом представники родини входили до складу старшини Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.59, арк.159 (зв); Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1054(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1031, арк.2(зв)—3; РКЧД, т.2, ч.6, стор.13—14.

18. БАРАНОВСЬКИЙ Іван Степанович

(1752 — ?)

— сотник.

Почав службу в 1770 р. у Київській полковій канцелярії. З 1770 р. — полковий канцелярист, з 1774 р. — колезький канцелярист, з 1777 р. — сотник, з 1784 р. — титулярний радник (1786).

Служив у Київській полковій канцелярії (1770 — 1774), другій Малоросійській колегії (1774 — 1777) та комісарському суді (1777 — 1781). Посади: Морівський сотник Київського полку (1781), Остерський повітовий казначей (1782 — 1786).

Похований у с.Олбині Остерського повіту. В Остерському краєзнавчому музеї зберігається фрагмент надгробку — білої мармурової плити. Під верхнім зрізом у круглому заглибленні — різьблене зображення родового гербу ("Ястржембец"). Нижче напис: "Титулярный советникъ Иванъ Степ[ановичъ] Бар[ановскій]..."

Син №19, брат №17.

Повідомлення І.С.Литвиненка; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.776, арк.8(зв)—9; РКЧД, т.2, ч.6, стор.13—14.

19. БАРАНОВСЬКИЙ Степан Степанович

(1714 — 20.03.1794, м.Козелець)

— полковий суддя.

Почав службу в 1737 р. у Генеральній військовій канцелярії. З 1737 р. — військовий канцелярист, з 1742 р. — сотник, з 1757 р. — полковий осавул, з 1761 р. — полковий суддя, з 1783 р. — надвірний радник (1794).

Служив у Генеральній військовій канцелярії (1737 — 1742). Посади: Козелецький сотник Київського полку (1742 — 1757), Київський полковий осавул (1757 — 1761), Київський полковий суддя (1761 — 1782), голова Київського гродського суду (1757 — 1782), засідатель совісного суду Київського намісництва (1782 — 1787), дворянський засідатель верхнього земського суду (1787). Протягом 10-літнього терміну був предводителем дворянства Київського полку.

Похований у с.Олбині Остерського повіту. В Остерському краєзнавчому музеї зберігається фрагмент надгробку — білої мармурової плити — з написом: "...которому пожалованы во [владение села] Ночеговка, Ом[ельяновъ] съ крестъ[янами на рангъ] Полковаго К[іевскаго судьи]..."

Був одружений з Оленою Григорівною Туманською, дочкою знатного товариша Переяславського полку (згодом — протопопа Басанського), сестрою бунчукового товариша (№335).

Його батько — Барановський Степан Якович, бунчуковий товариш Київського полку, учасник військових походів.

Онук №20, батько №17,18.

Повідомлення І.С.Литвиненка: ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.86; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1031, арк.2(зв)—3; РКЧД, т.2, ч.6, стор.13—14.

20. БАРАНОВСЬКИЙ Яків

(? — ?)

— полковий обозний.

Посада: Київський полковий обозний (1706 — 1712).

Похований у с.Олбині Остерського повіту. В Остерському крає-знавчому музеї зберігається фрагмент надгробку — білої мармурової плити — з написом: "...которому [по универсаламъ] Мазепы въ 168[9] и Скоропадскаго въ 17[10] пожалованы села Савино и Олбинь."

Дід №19.

Повідомлення І.С.Литвиненка: УКС, стор.23; РКЧД, т.2, ч.6, стор.13.

21. БАТІГ Петро Іванович

(1802 — 18.04.1896, с.Олбин Остерського повіту)

— штабс-капітан у відставці.

Почав службу в 1822 р. у Смоленському піхотному полку. З 1825 р. — прапорщик. З 1834 р. — штабс-капітан у відставці, з 1847 р. — титулярний радник (1896).

Похований 20.04.1896 р. на цвинтарі Миколаївської церкви с.Олбина.

Його двоюрідний брат — Батіг Павло Захарович, підполковник, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Його дід — Батіг Павло Іванович, військовий товариш Чернігівського полку.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1896 р., т.1: РКЧД, т.1, ч.2, стор.391.

22. БЕГГЕР Андрій Федорович

(1796 — 19.05.1848, водянка, м.Козелець)

— штабс-капітан у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р.

Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р., нагороджений срібною медаллю. Поручик (1832). Штабс - капітан у відставці (1848).

Служив у Томському піхотному полку (1832).

Похований 21.05.1848 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.303, арк.46(зв); СГШО на 1832 г., стор.106.

23. БЕЗПАЛИЙ Василь

(1751 — 24.02.1808, с.Бірки Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Абшитований значковий товариш Київського полку (1782). Поручик у відставці (1808).

?Похований у с.Бірках.

?Рід іде від генерального судді Івана Безпалого (1660).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.82, арк.46(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.164, арк.16(зв).

24. БЕЗПАЛИЙ Федір Павлович

(1748 — 02.02.1817, с.Бірки Остерського повіту)

— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

?Похований у с.Бірках.

Його син — Безпалов Степан Федорович, підполковник.

Його брат — Безпалий Лаврентій Павлович, корнет.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.82, арк.101(зв); Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1139(зв).

25. БЕРЕЗОВСЬКИЙ Петро Омелянович

(1845 — 22.09.1905, сухоти, с.Сираї Остерського повіту)

— майор у відставці, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

Почав службу в 1864 р. у 126 піхотному Рильському полку. З 1867 р. — прапорщик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р., за хоробрість нагороджений орденом св. Володимира 4 ст. З 1882 р. — майор у відставці (1905).

Служив у 126 Рильському та 122 Тамбовському піхотних

полках.

Похований 24.09.1905 р. на загальному кладовищі у с.Сираях.

?Рід іде від військового товариша Київського полку Данила Березовського (1765).

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1905 р., т.2: РКЧД, т.2, ч.3, стор.17.

26. БЕРЕЗОВСЬКИЙ Трохим Семенович

(1796 — 15.10.1885, с.Сираї Остерського повіту)

— поручик у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Почав службу в 1812 р. у 6 егерському полку. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р., за хоробрість нагороджений вином прапорщика. З 1819 р. — поручик у відставці (1885).

Посада: засідатель Остерського земського суду (1835).

Похований 17.10.1885 р. на загальному кладовищі у с.Сираях.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Троїцької церкви с.Сираї (1879—1889); Месящослов на 1835 г., ч.2, стор.313; РКЧД, т.1, ч.2, стор.32.

27. БИБА Семен

(1731 — 21.08.1811, м.Козелець)

— абшитований військовий товариш.

Абшитований значковий товариш Київського полку (1782). Абшитований військовий товариш (1811).

?Похований у м.Козельці.

Дід №28.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.317: ЦДА України, ф.193, оп.1, спр.164, арк.16(зв).

28. БИБЕНКО Захар Олександрович

(1811 — 14.06.1880, с.Євминка Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Почав службу в Камчатському піхотному полку. З 1837

р. — прапорщик, з 1841 р. — поручик у відставці (1880).

Похований 16.06.1880 р. на цвинтарі церкви Різдва Богородиці с.Євминки.

Онук №27.

ДАЧО. ф.679, оп.10, спр.226. арк.247(зв)—248: РКЧД, т.1, ч.2, стор.33.

29. **БІЛАНОВСЬКИЙ Василь Микитович**

(1810 — 13.01.1889, удар, м.Козелець)

— генерал-майор у відставці, учасник російсько-турецької війни 1828 — 1829 р.р.

Почав службу з нижніх чинів. Брав участь у російсько-турецькій війні 1828 — 1829 р.р., нагороджений відзнакою ордену св. Георгія (“солдатським Георгіївським хрестом”). З 1831 р. — офіцер. З 1860 р. — підполковник (1862). Генерал-майор у відставці (1889). Мав нагороди: з 1845 р. — орден св.Анни 3 ст., з 1852 р. — відзнаку за XX літ бездоганної служби, з 1857 р. — ордени св.Станіслава 3 ст. та св.Володимира 4 ст. з бантом за 25 літ бездоганної служби.

Посада: штаб-офіцер для особливих доручень начальника III округу Окремого корпусу жандармів (1862).

Похований 14.01.1889 р. на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця.

Його брат — Білановський Павло Микитович, підполковник.

Його батько — Білановський Микита Федорович, поручик.

Його дід — Білановський Федір, значковий товариш Київського полку.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга собору Різдва Богородиці м.Козельця (1877—1889): СПп на 1862 г., стор.387.

30. **БІЛОУС Юхим Якимович**

(1814 — 02.12.1888, с.Сираї Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 04.12.1888 р. на загальному кладовищі у

с.Сираях.

?Рід іде від військового товариша Київського полку Матвія Білоуса (1765).

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Троїцької церкви с.Сираїв (1879—1889).

31. БОБРУЙКО Василь

(1716 — 11.12.1798, с.Бобруйки Остерського повіту)

— значковий товариш.

Почав службу в 1743 р. у Київському полку, з 1760 р. — значковий товариш (1764).

Посада: возний Остерської сотні Київського полку (1764 — 1780).

?Похований у с.Бобруйках.

Батько №33.

?Рід іде від Остерського сотника Київського полку Василя Бобруйка (1695).

ДАЧО, ф.679, оп.4, спр.559, арк.5(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2913, арк.4(зв)—5.

32. БОБРУЙКО Тимофій Карпович

(1783 — 09.06.1840, сухоти, с.Бобруйки Остерського повіту)

— діяч ополчення, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Почав службу в 1796 р. у Козелецькому повітовому суді. З 1801 р. — губернський реєстратор, з 1804 р. — колезький реєстратор, з 1808 р. — губернський секретар (1840). Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р. Нагороджений золотою медаллю за участь у організації ополчення та бронзовою медаллю на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Козелецькому повітовому (1796 — 1806) та Остерському нижньому земському (1806 — 1807) судах, Чернігівському ополченні (1807 — 1808, 1812) та 2 Чернігівському піхотному полку (1813 — 1814). Посади:

Командир загону (сотні) (1807 — 1808, 1812 — 1814),
Остерський повітовий возний (1808), засідатель Остерського
нижнього земського суду (1818 — 1819).

Похований 11.06.1840 р. на загальному кладовищі у
с.Бобруйках.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.190, арк.15(зв); Там само, ф.127, оп.14,
спр.373, арк.4; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1139(зв).

33. БОБРУЙКО Яків Васильович

(1741 — 06.07.1826, с.Бобруйки Остерського повіту)

— військовий товариш.

Військовий товариш (1780). Титулярний радник (1826).

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну
війну 1812 р.

Похований на загальному кладовищі у с.Бобруйках.

Син №31.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.183, арк.17; Там само, ф.133, оп.1, спр.215,
арк.1139(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2913, арк.4(зв)—5.

34. БОГАЄВСЬКИЙ Степан Степанович

(1726 — 27.02.1821, с.Беремицьке Остерського повіту)

— поручик.

Почав службу в 1754 р. у Київському полку. З 1780 р. —
сотенний отаман (1782). Поручик (1814 — 1821). У 1814 р.
отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну
1812р.

Посада: писар Остерського магістрату (1765 — 1767).

?Похований у с.Беремицькому.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.138(зв); Там само, ф.133, оп.1,
спр.215, арк.1139(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.29(зв)—30.

35. БОГОМОЛЕЦЬ Петро Васильович

(1707 — 25.08.1781, с.Бабарики Козелецького повіту)

— абшитований військовий товариш, учасник військових
походів.

Почав службу в 1727 р. рядовим козаком Козелецької

сотні Київського полку. Брав участь у військових походах. З 1752 р. — значковий товариш, з 1757 р. — абшитований військовий товариш (1781).

Служив у Київській полковій канцелярії (1752 — 1757).

Посада: Козелецький сотник Київського полку (1779).

?Похований у с.Бабариках.

Батько №36.

ДАЧО, ф.679, оп.13, спр.8: ЦДІА України, ф.63, оп.1, спр.66, арк.1; Там само, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.6(зв)—7: РКЧД, т.1, ч.1, стор.5.

36. БОГОМОЛЕЦЬ Петро Петрович

(1756 — 14.03.1781, с.Бабарики Козелецького повіту)
— значковий товариш.

Значковий товариш Київського полку (1779 — 1781).

?Похований у с.Бабариках.

Його брат — Богомолець Остап Петрович, військовий товариш Київського полку (згодом — поручик).

Син №35.

ДАЧО, ф.679, оп.13, спр.8: ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.6(зв)—7: РКЧД, т.1, ч.1, стор.5.

37. БОЙКО Павло Семенович

(1785 — 14.12.1861, простуда, м.Козелець)

— капітан у відставці.

Почав службу у Дворянському кавалерійському ескадроні, згодом переведений до Литовського уланського полку. З 1816 р. — корнет, з 1818 р. — поручик, з 1820 р. — штабс-капітан, з 1822 р. — капітан у відставці (1861).

Служив у Литовському уланському (1816 — 1818), Володимирському уланському (1818 — 1819) та Смоленському піхотному (1819 — 1822) полках. Посади: засідатель Козелецького земського суду (1835 — 1836), ісправник того ж суду (1842 — 1844), суддя Козелецького повітового суду (1844 — 1855), попечитель хлібних запасних магазинів Козелецького повіту (1861).

Похований 16.12.1861 р. на центральному кладовищі у

м. Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м. Козельця (1851—1868): ДАЧО, ф. 127, оп. 14, спр. 1992, арк. 783—786; Календарь Черниговской губернии на 1862 г., стор. 39; РКЧД, т. 2, ч. 2 (доповнення), стор. 236.

38. БОЛДУК Никон Ілліч

(1766 — 26.04.1812, с. Данівка Козелецького повіту)

— майор у відставці.

Капітан (1791). З 1791 р. — майор у відставці (1812).

Служив у кінному гренадерському Військового ордену полку.

? Похований у с. Данівці.

ДАЧО, ф. 679, оп. 1, спр. 86, арк. 439(зв); РКЧД, т. 1, ч. 2, стор. 41.

39. БОНЧ - ОСМОЛОВСЬКИЙ Григорій Йосипович

(1837 — 24.09.1877, сухоти, м. Козелець)

— штабс-капітан у відставці.

Похований 26.09.1877 р. у м. Козельці.

ДАЧО, ф. 679, оп. 10, спр. 64, арк. 55(зв)—56.

40. БОРКОВСЬКИЙ Антон Андрійович

(1803 — 01.01.1876, м. Козелець)

— капітан у відставці.

Похований 03.01.1876 р. на центральному кладовищі у м. Козельці.

ДАЧО, ф. 679, оп. 10, спр. 56, арк. 118(зв)—119.

41. БОРОВИК Яків

(1727 — 16.06.1780, м. Козелець)

— отаман Київської полкової артилерії.

? Похований у м. Козельці.

ДАЧО, ф. 679, оп. 12, спр. 315.

42. БОРСУК Василь Зіновійович

(12.04.1752 — 08.01.1800, м. Козелець)

— ротмістр у відставці, учасник російсько - турецької

війни 1768 — 1774 р.р. та ліквідації Запорозької Січі 1775 р.

Почав службу полковим канцеляристом у Київській полковій канцелярії. В 1770 р. переведений до Переяславського карабінерного полку, з 1772 р. — прапорщик, з 1774 р. — підпоручик. Брав участь у російсько-турецькій війні 1768 — 1774 р.р. та ліквідації Запорозької Січі 1775 р. З 1785 р. — ротмістр у відставці (1800).

Служив у Переяславському карабінерному, Севському піхотному та Київському легкокінному (1775 — 1785) полках. Посади: полковий казначей (1775 — 1779), полковий квартирмейстер (1779 — 1785), городничий м.Остра (1787 — 1791).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з Софією Леонтіівною Бакуринською, дочкою Роїського сотника Чернігівського полку.

Син №44, брат №45, батько №43.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.316, арк.57; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1031, арк.166(зв)—167; МР, т.1, стор.91; РКЧД, т.1, ч.2, стор.44.

43. **БОРСУК Григорій Васильович**

(1781 — 06.11.1800, м.Козелець)

— поручик у відставці.

?Похований у м.Козельці.

Онук №44, син №42.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.316, арк.58; МР, т.1, стор.91.

44. **БОРСУК Зіновій Якович**

(1715 — 11.08.1786, м.Козелець)

— полковий обозний.

Почав службу в 1738 р. у Генеральній військовій канцелярії. З 1738 р. — військовий канцелярист, з 1742 р. — полковий писар, з 1753 р. — полковий суддя, з 1764 р. — полковий обозний (1786).

Служив у Генеральній військовій канцелярії (1738 — 1742) та Київському полку (1742 — 1782). Займав посади

Київських полкових: писаря (1742 — 1753), судді (1753 — 1764) та обозного (1764 — 1782).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з дочкою Переяславського полкового осавула Євдокією Яківною Пилипенко.

Його брат — Борсук Антон Якович, бунчуковий товариш Київського полку, учасник військових походів.

Його батько — Борсук Яків Петрович, Київський полковий осавул (згодом — бунчуковий товариш).

Його дід — Борсук Петро Іванович, Козелецький сотник Київського полку (згодом — Київський наказний полковник), учасник військових походів.

Батько №42,45, дід №43.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.315; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.2(зв)—3; МР, т.1, стор.91.

45. БОРСУК Михайло Зіновійович
(1741 — 03.09.1782, м.Козелець)

— прапорщик у відставці.

Був одружений з дочкою полкового судді Никифора Носенка.

?Похований у м.Козельці.

Син №44, брат №42.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.64(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.2(зв)—3.

46. БОЧАРОВ Михайло Іванович
(1820 — 21.03.1869, сухоти, м.Козелець)

— підполковник у відставці.

З 1840 р. — офіцер. З 1856 р. — майор (1865). Підполковник у відставці (1869). Мав нагороди: з 1845 р. — орден св. Станіслава 3 ст., з 1856 р. — орден св. Анни 3 ст. та відзнаку за ХУ літ бездоганної служби, з 1862 р. — орден св. Станіслава 2 ст.

Служив у Севському (1862) та 36 Орловському (1865) піхотних полках.

Похований 23.03.1869 р. на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга собору Різдва Богородиці м.Козельця (1854—1877); СМ на 1862 г., стор.170; СМ на 1865 г., стор.116.

47. БУЯНСЬКИЙ Григорій Іванович

(1820 — 10.03.1878, запалення легенів, м.Козелець)

— майор у відставці.

Похований 12.03.1878 р. на кладовищі “Монастирець” у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.68, арк.36(зв)—37.

48. ВАРЛААМ

(? — 1777)

— військовий ієромонах, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Служив військовим ієромонахом на Чорноморському флоті, брав участь у російсько - турецькій війні 1768 — 1774 р.р. Після заключення у 1774 р. Кючук-Кайнарджійського миру отримав на благословіння від Константинопольського патріарха частини мощей св. мучеників Трифона і Марини. Ігумен (1776 — 1777).

У 1776 — 1777 р.р. був настоятелем Козелецького Георгіївського монастиря, де і залишив священні реліквії на вічне зберігання.

?Похований у Козелецькому Георгіївському монастирі. ИСОЧЕ, кн.3, стор.249.

49. ВАСИЛЕНКО Іван Іванович

(1780 — 09.05.1876, м.Остер)

— капітан у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Почав службу в 1800 р. у Тобольському піхотному полку. З 1804 р. — прапорщик. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р., нагороджений орденом св. Анни 4 ст. з написом “За

«рабрость» та золотою зброєю. З 1816 р. — капітан у відставці (1818). З 1827 р. — колезький асесор (1855). Надвірний радник (1862 — 1876).

Служив у Тобольському піхотному полку (1800 — 1816).

Займав посаду городничого м.Городні, згодом — городничий м.Остра (1855 — 1862).

Похований 11.05.1876 р. у м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.216, арк.30(зв)—31; Там само, ф.127, оп.14, спр.2371; Календарь Черниговской губернии на 1862 г., стор.65; РКЧД, т.2, ч.3, стор.46—47.

50. ВАСИЛЕНКО Кирило Федорович

(1780 — 15.05.1838, сухоти, с.Семиполки Остерського

повіту)

— підполковник у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Почав службу в 1800 р. у 34 єгерському полку. З 1803 р. — прапорщик. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р., за хоробрість нагороджений орденом св. Володимира 4 ст. З 1816 р. — підполковник у відставці (1838).

Служив у 34 і 4 єгерських полках.

Похований на загальному кладовищі у с.Семиполках.

Його дружина — Бибенко Марія Олександрівна, онука військового товариша (№27).

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.45, арк.91(зв); РКЧД, т.1, ч.2, стор.64—65.

51. ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Степан

(1780 — 19.12.1818, с.Бабарики Остерського повіту)

— штабе - капітан.

?Похований у с.Бабариках.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.120.

52. ВАСЮК Роман Титович

(1770 — 01.12.1846, с.Ставицьке Козелецького повіту)

— поручик у відставці.

Похований 03.12.1846 р. у с.Ставицькому.

53. ВАСЮТА Михайло Данилович

(1728 — 29.03.1782, м.Козелець)

— абшитований значковий товариш.

Почав службу в 1747 р. у Київському полку. Курінний отаман (1780). З 1780 р. — абшитований значковий товариш (1782).

Служив у Козелецькій сотні Київського полку (1747 — 1780). Працював у Київській полковій лічильній комісії.

Посада: Козелецький сотенний комісар (1760).

?Похований у м.Козельці.

Його батько — Васюта Данило Васильович, курінний отаман Козелецької сотні, учасник військових походів.

Його дід — Васюта Василь, козак Козелецької сотні.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.75, арк.31; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.1658, арк.2; Там само, спр.2857, арк.2—3.

54. ВЕЛІГОРСЬКИЙ Григорій Микитович

(1743 — 04.06.1820, с.Мостище Козелецького повіту)

— поручик у відставці, учасник військових походів.

Почав службу в 1765 р. у Київській полковій артилерії. Брав участь у військових походах. З 1765 р. — артилерії отаман, з 1775 р. — артилерії хорунжий, з 1784 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик у відставці (1820). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812р.

Служив у Київській полковій артилерії (1765 — 1782).

?Похований у с.Мостищі.

Його батько — Валігорський Микита, осавул Київської полкової артилерії

?Рід іде від Остерського сотника Київського полку Сидора Корнійовича Велігорського (1661).

Батько №55.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.77, арк.389; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1055(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.26(зв)—27; РКЧД.

55. ВЕЛИГОРСЬКИЙ Наум Григорович

(1802 — 03.01.1878, с.Мостище Козелецького повіту)

— капітан у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Почав службу в 1818 р. у Бутирському піхотному полку. З 1821 р. — прапорщик, з 1823 р. — підпоручик, з 1827 р. — поручик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р., нагороджений срібною медаллю. Учасник придушення Польського повстання 1831 р., одержав відзнаку “Virtuti militari” 4 ст. З 1833 р. — штабс-капітан, з 1837 р. — капітан у відставці (1878). Неодноразово отримував височайші благовоління”.

Служив у Бутирському (1818 — 1826), Пензенському (1826 — 1831) та Білостоцькому (1831 — 1837) піхотних полках. Посада: депутат від дворянства по нагляду за правильним продажем у Козелецькому повіті алкогольних напоїв (1843 — 1845).

Похований 06.01.1878 р. на загальному кладовищі у с.Мостищі.

Син №54.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.68, арк.548(зв)—549; Там само, ф.127, оп.14, спр.1992, арк.413—418; РКЧД, т.1, ч.2, стор.68.

56. ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ Іван Прокопович

(1805 — 21.10.1861, водянка, м.Козелець)

— військовий лікар.

Навчався у Санкт - Петербурзькій медико - хірургічній академії (1825 — 1831). Почав службу військовим медиком в 1831 р., отримав звання штаб - лікаря (1839). З 1835 р. — титулярний радник, з 1844 р. — колезький асесор, з 1848 р. — надвірний радник (1861).

Посади: лікар Образцового піхотного полку (1831),

ординатор Пековського (1831), Гродницького (1832) та Мінського (1834) військових госпіталів, батальйонний лікар у Симбірському егерському полку (1835), Козелецький повітовий лікар (1840 — 1847), Козелецький міський лікар (1855).

Похований 23.10.1861 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Вознесенської церкви м.Козельця (1860—1870): ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.2092, арк.1—3: РКЧД, т.2, ч.3, стор.48.

57. ВЕРБИЦЬКИЙ Костянтин Іванович

(1785 — 26.01.1885, с.Дешки Остерського повіту)

— штабс - капітан у відставці.

Почав службу в 1809 р. у Полтавському піхотному полку. З 1812 р. — прапорщик. З 1817 р. — штабс - капітан у відставці (1885).

Служив у Полтавському та Рязьському піхотних полках.

Похований 28.01.1885 р. на загальному кладовищі у с.Дешках.

Його брати — Григорій Іванович (штабс - ротмістр) та Йосип Іванович (штабс - капітан) Вербицькі брали участь у придушенні Польського повстання 1831 р.

?Рід іде від наказного Остерського сотника Київського полку Якова Вербицького (1704).

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1885 р., т.1: РКЧД, т.1, ч.2, стор.69.

58. ВИСОКОЦЬКИЙ Григорій

(1781 — 08.02.1819, м.Козелець)

— поручик.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.147(зв).

59. ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Антон

(1739 — 31.03.1828, с.Сираї Остерського повіту)

— корнет.

Похований на загальному кладовищі у с.Сираях.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.181, арк.75(зв).

60. ВОДОП'ЯНОВ Олексій Євтихійович

(1805 — 15.08.1858, сухоти, м.Козелець)

— підполковник у відставці.

Почав службу в 1823 р. у Смоленському піхотному полку.

З 1829 р. — прапорщик. Підполковник у відставці (1858).

Похований 17.08.1858 р. на цвинтарі Миколаївської церкви у передмісті м.Козельця.

ДАЧО, ф.679, оп.3, спр.14, арк.55; РКЧД, т.1, ч.2, стор.81.

61. ВОДОП'ЯНОВ Павло Прокопович

(1766 — 03.09.1833, сухоти, м.Козелець)

— підпоручик у відставці.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований у м.Козельці.

Батько №62.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.305, арк.191(зв); Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1055(зв).

62. ВОДОП'ЯНОВ Яків Павлович

(1795 — 05.11.1847, водянка, с.Гарбузин Козелецького повіту)

— поручик у відставці.

Почав службу в 1816 р. в Уфимському піхотному полку.

З 1819 р. — прапорщик, з 1821 р. — підпоручик, з 1824 р. — поручик у відставці (1847).

Похований 07.11.1847 р. на загальному кладовищі у с.Гарбузині.

Син №61.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.307; Там само, ф.133, оп.4, спр.42, арк.2; РКЧД, т.1, ч.2, стор.81.

63. **ВОЛКОВ Савелій Михайлович**
(1816 — 25.09.1884, тиф, с.Селище Козелецького повіту)
— поручик у відставці.
Похований 26.09.1884 р. на загальному кладовищі у с.Селищі.
ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.94, арк.40(зв)—41.

64. **ВОЛКОНСЬКИЙ Сергій Григорович, князь**
(08.12.1788 — 28.11.1865, с.Вороньки Козелецького повіту)
— генерал-майор, учасник російсько - французької 1806 — 1807 р.р., російсько - турецької 1806 — 1812 р.р. та Вітчизняної 1812 р. війн, європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Навчався у приватних пансіонах в м.Санкт - Петербурзі. У 1796 р. зарахований заочно на військову службу. Реально почав служити у 1805 р. в лейб-гвардії Кавалергардському полку. З 1805 р. — поручик. Брав участь у російсько - французькій війні 1806 — 1807 р.р., за хоробрість нагороджений орденом св. Володимира 4 ст. з бантом, золотим хрестом за битву під Прейсиш - Ейлау та золотою шпагою. З 1808 р. — штабс-ротмістр. Учасник російсько - турецької війни 1806 — 1812 р.р. (1810 — 1811). У 1811 р. отримав чин ротмістра і звання флігель - ад'ютанта. Відзначився під час Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р., за бойові заслуги нагороджений чинами полковника та генерал-майора (1826), орденами св.Володимира 3 ст., св.Георгія 4 ст., св.Анни 2 ст. з діамантами та св.Анни 1 ст. Мав ряд іноземних відзнак.

Посади: командир 1 бригади 2 уланської дивізії (1816 — 1818), командир 1 бригади 19 піхотної дивізії (1821 — 1826).

Активний діяч руху декабристів. Член "Союзу благоденства" (1819), згодом — голова Кам'янської управи Південного товариства (1823 — 1826). Брав участь в роботі ряду масонських лож. Арештований у 1826 р., позбавлений

чинів та дворянства і засуджений до 20 років каторжних робіт у Сибіру. З 1835 р. переведений на поселення. Амністований у 1856 р. з поверненням дворянства та правом проживання у європейській частині Російської імперії. З 1859 р. жив у маєтку лоньки в с.Вороньках Козелецького повіту.

Похований у с.Вороньках біля могили дружини (померла у 1863 р.). Поряд був похований декабрист О.В.Поджіо (№241). Наприкінці ХІХ століття над могилами споруджено Миколаївську церкву-усипальницю за проектом архітектора Е.Ю.Ягна. У перші десятиліття Радянської влади храм з похованнями було зруйновано. В 1975 р. за проектом архітектора О.К.Стукалова у селі побудовано меморіальний комплекс, до якого входять три символічні надгробки.

Його дружина — Раєвська Марія Миколаївна, дочка генерала від кавалерії, визначного діяча Вітчизняної війни 1812 р. Добровільно супроводжувала чоловіка під час відбуття ним покарання у Сибіру.

Його брат — Рєпнін-Волконський Микола Григорович, князь, генерал від кавалерії, учасник російсько - французької 1805 р. та Вітчизняної 1812 р. війн, європейських походів 1813 — 1814 р.р., Малоросійський генерал-губернатор, дипломат.

Його батько — Волконський Григорій Семенович, князь, генерал від кавалерії, учасник російсько - турецьких 1768 — 1774 р.р. та 1787 — 1791 р.р. війн, бойових дій проти прихильників Барської конфедерації.

Його дід — Рєпнін Микола Васильович, князь, генерал-фельдмаршал, учасник Семилітньої 1756 — 1763 р.р та російсько - турецьких 1768 — 1774 р.р. і 1787 — 1791 р.р. війн, бойових дій проти прихильників Барської конфедерації, другого поділу Польщі, розгрому Польського повстання 1794 р. та придушення народних заворушень у Росії, дипломат.

За переказами рід князів Волконських іде від св. Михайла, князя Чернігівського (ХІІІ століття). Родоначальником вважається князь Іван Юрійович Торуський

на прізвисько "Товста голова" (XV століття).

Дід № 212.

Декабристы, стор.42—43; Чернігівщина, стор.215.

65. ВОЛОШИН Дмитро Іванович

(1816 — 28.12.1884, водянка, м.Козелець)

— підполковник.

Похований 29.12.1884 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

?Рід іде від Київського сотника Андрія Тимофійовича Волошина (1672).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.95, арк.109(зв)—110.

66. ВОЛЧАНЕЦЬКИЙ Іван

(1755 — 24.03.1827, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.88, арк.103; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1140.

67. ВОРОБЕЙ Прокіп Миколайович

(1853 — 17.02.1916, сухоти, м.Остер)

— полковник у відставці.

Капітан (1892), Полковник у відставці (1916).

Посада: командир роти 17 піхотного Архангелогородського полку (1892).

Похований 19.02.1916 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1916 р., т.1: Календарь Черниговской губернии на 1892 г., стор.292.

68. ГАВРИЛЕНКО Кіндрат Петрович

(1779 — 26.11.1855, м-ко Літки Остерського повіту)

— корнет у відставці.

Похований 28.11.1855 р. на загальному кладовищі у м-ку Літках.

?Рід іде від сотенного отамана Київського полку Івана Гавриленка (1782).

ДАЧО, ф.679, оп.6, спр.13

69. ГАЛАГАН Іван Павлович

(1814 — 16.01.1857, простуда, м-ко Морівськ Остерського повіту)

— військовий старшина у відставці, учасник придушення Польського повстання 1831 р.

Почав службу в 1831 р. рядовим козаком у 7 Малоросійському козакому полку. Брав участь у придушенні Польського повстання 1831 р. З 1842 р. — корнет, з 1847 р. — сотник, з 1850 р. — військовий старшина у відставці (1857).

Служив у 7 Малоросійському (1831) та Кавказькому лінійному (1832 — 1850) козаких полках.

Похований 18.01.1857 р. у м-ку Морівську.

Фонди Остерського краєзнавчого музею, Метрична книга Миколаївської церкви м-ка Морівська (1842—1858): ЦДІА України, ф.1284, оп.1, спр.238, арк.87; РКЧД, т.1, л.2, стор.95.

70. ГЕПТНЕР Генріх Емільович

(04.06.1860 — 29.12.1908, м.Козелець)

— підполковник, учасник російсько - японської війни 1904 — 1905 р.р.

Закінчив кавалерійське юнкерське училище. Почав службу в 1879 р. З 1884 р. — корнет, з 1888 р. — поручик, з 1890 р. — штабс-ротмістр, з 1892 р. — ротмістр, з 1902 р. — підполковник (1908). Брав участь у російсько - японській війні 1904 — 1905 р.р., за хоробрість нагороджений орденами св.Анни 3 ст. з мечами і бантом та св.Станіслава 2 ст. з мечами.

Служив у 4 запасному кавалерійському полку (1907). Посада: Козелецький повітовий військовий начальник (1908).

Похований 31.12.1908 р. у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга собору Рідва

71. **ГЕРАСИМОВ Іван Сергійович**
(1818 — 07.05.1888, м-ко Нова Басань Козелецького повіту)
— майор у відставці.
Похований 09.05.1888 р. на цвинтарі Вознесенської церкви м-ка Нової Басані.
ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.397, арк.190(зв)—191.
72. **ГІЛЬОВ Дмитро Васильович**
(1838 — 09.11.1878, сухоти, м.Остер)
— штабс-капітан у відставці.
Похований 11.11.1878 р. на центральному кладовищі у м.Острі.
ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.222, арк.79(зв)—80.
73. **ГОЛОВАЧ Михайло**
(1749 — 19.04.1814, с.Булахів Остерського повіту)
— корнет.
?Похований у с.Булахові.
ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.84, арк.64(зв).
74. **ГОЛОДОВИЧ Григорій**
(1743 — 29.10.1793, м.Козелець)
— прапорщик.
?Похований у м.Козельці.
?Рід іде від Козелецького сотника Київського полку Миколи Голода (1715).
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.316, арк.16.
75. **ГОЛТВИНСЬКИЙ Іван**
(1743 — 20.12.1808, м.Козелець)
— поручик у відставці.
?Похований у м.Козельці.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.21.

76. ГОЛЮНКА Яків Іванович
(1733 — 04.07.1794, м.Козелець)

— бунчуковий товариш.

Почав службу в 1753 р. у Генеральній військовій канцелярії. З 1753 р. — військовий канцелярист, з 1765 р. — сотник, з 1768 р. — бунчуковий товариш, з 1773 р. — колезький есесор, з 1784 р. — надвірний радник (1794). Був нагороджений орденом.

Служив у Генеральній військовій канцелярії (1753 — 1764), Посади: перекладач з латини, грецької та німецької мов (1753 — 1764), Конотопський сотник Ніжинського полку (1765 — 1768), писар Козелецького комісарського правління (1770 — 1781), Козелецький повітовий казначей (1781 — 1784). Під час російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р. керував збором провіанту для діючої армії на території Ніжинського і Київського полків. Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні (1770).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений зі вдовою сотника Софією Павлівною Политанською.

Його сини — Опанас Якович (військовий товариш) і Павло Якович (значковий товариш) Голюнки служили у Київському полку.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.316, арк.20; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2683, арк.1(зв)—2; Там само, ф.193, оп.2, спр.146, арк.15(зв)—16.

77. ГОНТАРОВСЬКИЙ Іван
(1727 — 03.02.1785, м.Козелець)

— полковий осавул.

Посада: Київський полковий осавул (1770).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з дочкою значкового товариша Київського полку Парфена Набоки.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.76, арк.13(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.3(зв)—4; УКС, стор.24.

78. **ГОРБАЧЕВСЬКИЙ** Микола Олександрович
(1778 — 25.09.1850, с.Горбачі Козелецького повіту)
— діяч ополчення, учасник Вітчизняної війни 1812 р.
та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Почав службу в 1800 р. у Козелецькому міському правлінні. З 1801 р. — губернський реєстратор, з 1805 р. — колезький реєстратор (1824). Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р. Губернський секретар (1850). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Козелецькому міському правлінні (1800 — 1809), Козелецькому полку Чернігівського ополчення (1812) та 4 Чернігівському піхотному полку (1813 — 1814). Посади: командир загону (півсотні) (1812 — 1814), Козелецький повітовий возний (1820 — 1824).

Похований 27.09.1850 р. на загальному кладовищі у с.Горбачах.

Син №79.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.362, арк.43: Там само, ф.127, оп.14, спр.928, арк.113(зв)—114: Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1056.

79. **ГОРБАЧЕВСЬКИЙ** Олександр
(1755 — 15.08.1811, с.Горбачі Козелецького повіту)

— абшитований військовий товариш.

Почав службу в 1769 р. у Остерському сотенному правлінні Київського полку. З 1775 р. — сотенний канцелярист, з 1780 р. — сотенний писар, з 1782 р. — значковий товариш, з 1784 р. — абшитований військовий товариш (1811).

Служив у Остерському сотенному (1769 — 1782) та Остерському міському (1782 — 1784) правліннях. Працював у Київській полковій лічильній комісії (1777), Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні (1773).

?Похований у с.Горбачах.

Батько №78.

ДАЧО, ф.679, оп.4, спр.867, арк.8(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.664, арк.2(зв)—5.

80. ГОРЯЧЕВ Герасим Степанович

(1789 — 21.12.1847, сухоти, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Почав службу у 1802 р. в Українському піхотному полку. З 1814 р. — прапорщик. З 1824 р. — капітан у відставці (1847).

Служив в Українському піхотному полку, Московському та Верхньоуральському гарнізонних батальйонах.

Похований 23.12.1847 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.47(зв); РКЧД, т.2, ч.2(доповнення), стор.240.

81. ГРАБОВСЬКИЙ Вікентій Петрович

(1794 — 14.04.1855, простуда, м-ко Бровари Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований 16.04.1855 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

?Рід іде від Козелецького сотника Київського полку Грабовського (1708).

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.87(зв).

82. ГРИЦАЙ Іван Олексійович

(1744 — 20.03.1829, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— поручик у відставці.

Сотенний осавул (1773). З 1773 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик у відставці (1829).

Служив у Київському полку (1773 — 1786).

Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.280; РКЧД, т.1, ч.2, стор.122.

83. ГРОХОВСЬКИЙ Іван

(1730 — 01.12.1792, с.Лемеші Козелецького повіту)
— полковий осавул.

Почав службу в 1741 р. у Київській полковій канцелярії.
З 1749 р. — полковий канцелярист, з 1753 р. — значковий товариш, з 1765 р. — військовий товариш, з 1774 р. — полковий осавул (1780), Титулярний радник (1792).

Служив у Київському полку (1741 — 1779). Посади: Козелецький поштмейстер (1757 — 1774, 1779), Київський полковий осавул (1774 — 1780).

?Похований у с.Лемешах.

Був одружений з дочкою бунчукового товариша Київського полку Івана Стрешенцова.

Батько №84.

ДАЧО, ф.679, оп.13, спр.8; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2683, арк.2(зв)—3; УКС, стор.24.

84. ГРОХОВСЬКИЙ Кирило Іванович

(1749 — 01.10.1811, м-ко Бровари Остерського повіту)
— корнет у відставці.

?Похований у м-ку Броварах.

Син №83.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.36, арк.24.

85. ГУБАРЕВСЬКИЙ Василь Степанович

(1825 — 26.07.1883, параліч, м.Остер)
— військовий лікар.

Навчався в Остерському повітовому училищі, Надвірний радник (1883).

Служив військовим лікарем. Посада: ординатор Варшавського військового госпітала.

Похований 28.07.1883 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Його дід — полковий писар Михайло Губаревський.

?Рід іде від Остерського сотника Київського полку

Василя Губи (1699).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.235, арк.89(зв)—90; Там само, ф.127, оп.14, спр1314, арк.56(зв)—57; РКЧД, т.2, ч.3, стор.71.

ГУЛЬКЕВИЧ Федір Прокопович

(1786 — 23.07.1838, сухоти, с.Семиполки Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований на загальному кладовищі у с.Семиполках, ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.45, арк.92.

87. ДАНИЛЕНКО Павло

(1756 — 20.07.1788, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— корнет у відставці.

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.277, арк.98(зв).

88. ДАРАГАН Василь Юхимович

(1734 — 01.08.1784, м.Козелець)

— генерал-поручик.

З 1751 р. — камер-юнкер. Майор (1757). Дійсний камергер (1758 — 1784). Генерал-поручик (1774 — 1784).

?Похований у м.Козельці.

Син №89.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.66(зв); Там само, оп.13, спр.8; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.1(зв)—2; МР, т.1, стор.384—385.

89. ДАРАГАН Юхим Федорович

(? — 1762)

— бригадир.

З 1747 р. — бунчуковий товариш, з 1751 р. — полковник, з 1762 р. — бригадир.

Служив у Київському полку (1747 — 1762). Посада: Київський полковник (1751 — 1762).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з Вірою Григорівною Розумовською,

сестрою генерал-фельдмаршалів графів Олексія Григоровича та Кирила Григоровича Розумовських.

Батько №88.

МР. т. I, стор.384.

90. ДВОРЕЦЬКИЙ Василь Іванович

(1715 — 02.07.1785, с.Вовча Гора Остерського повіту)
— значковий товариш.

Значковий товариш Київського полку (1764).

Посада: возний Остерського повітового підкоморського суду (1764 — 1776).

?Похований у с.Вовчій Горі.

Був одружений з дочкою бунчукового товариша Солонини.

Його батько — Дворецький Іван Васильович, Київський полковий суддя.

Його дід — Дворецький Василь Федорович, Київський полковник.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.76, арк.158; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.3373, арк.3(зв)—4; МР, т. I, стор.395.

91. ДЕВІЛЕРС Іван Іванович

(1825 — 01.08.1897, параліч, м.Остер)

— підполковник у відставці.

З 1845 р. — офіцер. З 1867 р. — майор (1870). Підполковник у відставці (1897). Мав ордени: з 1857 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1865 р. — св.Анни 3 ст.

Служив у 34 піхотному Севському полку (1870).

Похований 02.08.1897 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Воскресенської церкви м.Острі (1891—1905): СМ на 1870 г., стор.481.

92. ДЕШКЕВИЧ Семен

(1724 — 06.02.1813, с.Вовчик Остерського повіту)

— абшитований сотенний хорунжий.

?Похований у с.Вовчику.
ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.81, арк.89.

93. ДЗВОНКЕВИЧ Іван Іванович

(1826 — 26.03.1886, удар, с.Максим Остерського повіту)
— підпоручик у відставці.

Посада: засідатель Остерського повітового суду (1862).

Похований 28.03.1886 р. на загальному кладовищі у с.Максимі.

Його брат — Дзвонкевич Олександр Іванович, штабс-капітан (згодом — колезький асесор), учасник бойових дій проти кавказських народів.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1886 р., т.3: Календарь Черниговской губернии на 1862 г., стор.67.

94. ДІСТОН Іван

(1781 — 15.08.1812, м-ко Бровари Остерського повіту)
— штабс-капітан.

Помер у дорозі, супроводжуючи партію рекрутів з м.Житомира.

?Похований у м-ку Броварах.

ДАЧО. ф.679, оп.5, спр.36, арк.31.

95. ДОБРЕЛЯ Федір

(1727 — 02.10.1812, с.Свидовець Козелецького повіту)

— значковий товариш, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Почав службу в 1752 р. у Київському полку. З 1765 р. — сотенний осавул, з 1777 р. — сотенний отаман. Брав участь у російсько - турецькій війні 1768 — 1774 р.р. З 1781 р. — значковий товариш (1787).

Служив у Київському (1752 — 1786) та Тверському карабінерному (1787) полках.

?Похований у с.Свидовці.

ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.86, арк.292(зв); ЦДА України. ф.193, оп.1, спр.1030, арк.6(зв)—7.

96. ДОБРОНИЗЬКИЙ Віктор Платонович

(1813 — 01.03.1855, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— штабе-ротмістр у відставці, учасник бойових дій проти кавказських народів.

Брав участь у бойових діях проти кавказських народів.

Був ординарцем генерала О.П.Єрмолова. З 1841 р. — штабе-ротмістр у відставці (1855).

Служив у 1 Малоросійському козачному полку.

Похований у м-ку Олишівці.

Був одружений з дочкою станичного козачого отамана Євдокією Іванівною Булавіною.

Його брат — Добронизький Валентин Платонович, полковник, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Його батько — Добронизький Платон Васильович, штабе-капітан (згодом — надвірний радник).

Його дід — Добронизький Василь Васильович, полковий хорунжий.

Представники родини Добронизьких щонайпізніше з другої половини ХУІІ століття на протязі ряду поколінь були священниками у м.Переяславі, згодом входили до складу старшини Переяславського та Чернігівського полків.

МР, т.1, стор.418.

97. ДОБРОХОТОВ Петро Михайлович

(1841 — 01.04.1906, хвороба серця, с.Бервиці

Козелецького повіту)

— майор у відставці.

Похований 03.04.1906 р. на загальному кладовищі у с.Бервицях.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1279, арк.383(зв)—384.

98. ДОМОНТОВИЧ Петро Володимирович

(1757 — 1811, с.Максим Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Почав службу в 1776 р. у Георгіївському кірасирському полку. З 1788 р. — поручик у відставці (1811).

Служив у Георгіївському кірасирському (1776 — 1786) та Стародубському карабінерному (1786 — 1788) полках.

?Похований у с.Максимі.

Його брати — військові товариші Павло Володимирович (згодом — колезький асесор) та Іван Володимирович (згодом — поручик) Домонтовичі служили у Київському полку.

Його батько Володимир Михайлович та дід Михайло Павлович Домонтовичі — бунчукові товариші.

Рід іде від генеральнеого судді Івана Михайловича Домонтовича (1683). Згодом представники родини входили до складу старшини Чернігівського та Київського полків.

МР. т.1, стор.436.

99. ДРЕШКО Семен

(1763 — 19.06.1812, с.Круглики Козелецького повіту)

— корнет.

?Похований у с.Кругликах.

ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.86, арк.368.

100. ДУДА Максим Іванович

(1760 — 06.05.1832, м.Козелець)

— абшитований значковий товариш.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО. ф.679, оп.12, спр.305, арк.189.

101. ДУРНІВ Михайло Степанович

(1828 — 29.08.1910, м.Остер)

— штабс-капітан у відставці.

Похований 30.08.1910 р. на лікарняному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга церкви св. Іоанна Предтечі м.Остра (1907—1919).

102. ДУРОВ Федір Никифорович

(1769 — 30.07.1835, сухоти, м-ко Бровари Остерського повіту)

— полковник у відставці

Похований на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.2.

103. ДЯДИК Семен Семенович

(1851 — 05.02.1915, хвороба нирок, с.Старогородка Остерського повіту)

— генерал-майор у відставці.

Закінчив кавалерійське юнкерське училище. Почав службу в 1877 р. Полковник (1908). Генерал-майор у відставці (1915). Мав орден св.Володимира 4 ст. (1908).

Служив у прикордонній сторожі (1885 — 1908). Посада: помічник командира Новобржеської прикордонної бригади (1905 — 1908).

Похований 07.02.1915 р. на цвинтарі Троїцької церкви с.Старогородки.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Троїцької церкви с.Старогородки (1897—1919): Список личного состава МФ, 1908 р., стор.521.

104. ЖЕЛЄЗКО Василь Гнатович

(? — 1814, с.Берків Козелецького повіту)

— військовий товариш.

Почав службу в 1760 р. у Київському полковому суді. З 1780 р. — військовий товариш, з 1803 р. — колезький асесор (1814).

Служив у Київському полковому суді, Козелецькій сотенній канцелярії та Козелецькому повітовому суді. Посада: підсудок Козелецького повітового суду.

?Похований у с.Беркові.

Рід іде від Київського полкового хорунжого Прокопа Желєзко (1683).

ДАЧО, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1056(зв): РКЧД, т.2, ч.3, стор.96.

105. ЖИЛА Іван Іванович

(19.10.1819 — 15.05.1883, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— полковник у відставці.

Уродженець с.Ведмедівки Козелецького повіту. Прапорщик (1845). Підполковник (1870). Полковник (1879). Полковник у відставці (1883).

Служив у Коливанському піхотному полку (1845).

Похований 18.05.1883 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

Онук №107, син №106.

Рід іде від наказного Київського полковника Семена Карповича Жили (1672). Згодом представники родини входили до складу старшини Київського полку.

ДАЧО. ф.679, оп.10, спр.92, арк.141(зв)—142: МР, т.2, стор.36: РКЧД, т.2, ч.6, стор.62.

106. ЖИЛА Іван Федорович

(17.06.1791 — 06.08.1859, водянка, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— штабс-капітан у відставці, учасник європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Уродженець с.Ведмедівки Козелецького повіту. Почав службу в 1809 р. у Дворянському полку. З 1812 р. — прапорщик. Брав участь у європейських походах 1813 — 1814 р.р., був поранений, нагороджений орденами св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость" та св.Володимира 4 ст. з бантом. З 1817 р. — штабс-капітан, з 1818 р. — штабс-капітан у відставці (1859).

Служив у Дворянському (1809 — 1812), 34 егерському (1812 — 1813) та 24 егерському (1814 — 1818) полках. Посади: місдатель Козелецького нижнього земського суду (1830 — 1832), попечитель хлібних запасних магазинів Козелецького повіту (1838 — 1855).

Похований 08.08.1859 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

Його брат — Жила Микола Федорович, капітан, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Син №107, батько №105.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.285: Там само, ф.127, оп.14, спр.2371: МР, т.2, стор.35.

107. ЖИЛА Федір Васильович

(1761 — 31.01.1837, смертельно травмований конем, с.Іржавець Козелецького повіту)

— поручик.

Уродженець с.Ведмедівки Козелецького повіту. Почав службу в 1777 р. Колезький канцелярист (1782). З 1782 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик (1837). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812р.

Посада: засідатель Козелецького земського суду (1816).

Похований на загальному кладовищі у с.Ведмедівці.

Його брат — Жила Степан Васильович, підпоручик, учасник російсько - турецької війни 1787 — 1791 р.р.

Його батько — Жила Василь Федорович, військовий товариш Київського полку.

Батько №106, дід №105.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.2: Там само, ф.133, оп.1, спр.215; арк.1056(зв): Месляцлов на 1816 г., стор.387: МР, т.2, стор.32.

108. ЖУКОВСЬКИЙ Іван

(1759 — 07.03.1829, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— поручик.

?Похований у м-ку Кобижчі.

?Його брат — Жуковський Василь, Київський полковий писар, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.280.

- 109. ЖУКОВСЬКИЙ Костянтин**
 (1711 — 06.03.1807, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
 — абшнгований значковий товариш.
 ?Похований у м-ку Кобижчі.
 ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.278.
- 110. ЗАБЕРЕЖНИЙ Мойсей**
 (1745 — 21.05.1793, м.Козелець)
 — корнет.
 ?Похований у м.Козельці.
 ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.85.
- 111. ЗАВІСТОВСЬКИЙ Володимир Людвігович**
 (1836 — 13.08.1907, м.Козелець)
 — ротмістр у відставці.
 Похований 16.08.1907 р. на цвинтарі Преображенської церкви м.Козельця.
 Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1903—1912).
- 112. ЗАКРЕВСЬКИЙ Василь**
 (1782 — 11.10.1827, с.Святе Остерського повіту)
 — військовий священник.
 Служив полковим священником у Шліссельбурзькому піхотному полку.
 ?Похований у с.Святому.
 ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.87, арк.115.
- 113. ЗАКРЕВСЬКИЙ Дмитро Олександрович**
 (1834 — 26.02.1879, сухоги, с.Бірки Остерського повіту)
 — поручик.
 Похований 28.02.1879 р. на загальному кладовищі у с.Бірках.
 Його батько — Закревський Олександр Олексійович, діяч ополчення (згодом — титулярний радник), учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Онук №115

ДАЧО. ф.679, оп.10, спр.223, арк.665(зв)–666; МР, т.2, стор.116.

114. ЗАКРЕВСЬКИЙ Йосип Лук'янович

(? — ?)

— абшитований генеральний обозний.

Київський полковий осавул (1743 — 1754). Генеральний осавул (1758). Генеральний бунчужний (1762 — 1763). З 1763 р. — абшитований генеральний обозний.

?Похований у с.Бірках Остерського повіту.

Був одружений з Ганною Григорівною Розумовською, сестрою генерал-фельдмаршалів графів Олексія Григоровича та Кирила Григоровича Розумовських.

Батько №115.

МР, т.2, стор.112; УКС, стор.9, 10, 24.

115. ЗАКРЕВСЬКИЙ Олексій Йосипович

(1751 — 10.10.1804, с.Бірки Остерського повіту)

— прапорщик у відставці.

Навчався в кадетському корпусі (1769). Прапорщик у відставці (1783 — 1804).

Служив у Санкт - Петербурзькому легіоні.

?Похований у с.Бірках.

Його брат — Закревський Андрій Йосипович, полковник (згодом — дійсний статський радник), директор Академії мистецтв (1783) та голова Медичної колегії (1789).

Син №114, дід №113.

ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.82, арк.17(зв); МР, т.2, стор.112.

116. ЗАМОРЕВСЬКИЙ Дмитро

(1763 — 15.03.1797, м.Козелець)

— корнет.

Похований у м.Козельці.

ДАЧО. ф.679, оп.12, спр.316, арк.36.

117. ЗЛОТКОВСЬКИЙ Фелір

(1787 — 14.12.1830, с.Сираї Остерського повіту)

— поручик.

Похований на загальному кладовищі у с.Сираях.

?Рід іде від значкового товариша Київського полку

Самійла Злотковського (1787).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.181, арк.95(зв).

118. ЗУРОВ Антіох

(1747 — 08.01.1819, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

?Похований у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.37, арк.35а(зв).

119. ІВАНЕНКО Іван Михайлович

(1743 — 02.09.1818, м.Козелець)

— поручик у відставці, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р. та першого поділу Польщі.

Почав службу в 1766 р. у Старооскольському піхотному полку. З 1770 р. — корнет. Брав участь у російсько - турецькій війні 1768 — 1774 р.р. та першому поділі Польщі (1771 — 1772). З 1774 р. — поручик у відставці. З 1803 р. — колезький месор, з 1809 р. — надвірний радник (1818). Мав нагороди: з 1810 р. — орден св.Володимира 4 ст., з 1814 р. — бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Старооскольському піхотному (1766 — 1770) та Московському карабінерному (1770 — 1774) полках. Посади: предводитель дворянства Київської губернії (1788 — 1791), предводитель дворянства Козелецького повіту (1802 — 1812).

Похований у м.Козельці.

Його батько — Іваненко Михайло Григорович, орунчковий товариш.

Його дядько — Іваненко Григорій Григорович, Черняславський полковник (згодом — бригадир і дійсний

статський радник), учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Його дід — Іваненко Григорій Іванович, полковник Дубосарський (1706) та Брашлавський (1712), син засновника роду.

Батько №120.

За переказами рід Іваненків іде від Волоського господаря Івона (1574). Родоначальником вважається Іван "Багатий" Іоненко, Дубосарський гетьман у Волощині (2га половина ХУІІ століття).

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.69; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1058; МР, т.2, стор.183—184.

120. ІВАНЕНКО Костянтин Іванович

(06.03.1802 — 04.10.1878, удар, с.Озеряни Козелецького повіту)

— штабс-капітан у відставці.

Уродженець с.Озерян. Почав службу в 1818 р. у Московському піхотному полку. З 1821 р. — прапорщик, з 1824 р. — поручик, з 1826 р. — штабс - капітан у відставці (1878).

Служив у Московському піхотному (1818 — 1819), Софійському піхотному (1819), 20 егерському (1820), Вітебському піхотному (1820) та Інгерманландському драгунському (1821 — 1826) полках.

Похований 06.10.1878 р. на цвинтарі Миколаївської церкви с.Озерян.

Був одружений з дочкою ротмістра Катериною Петрівною Кисилевською.

Його брати — штабс-ротмістри Андрій Іванович та Павло Іванович Іваненки брали участь у придушенні Польського повстання 1831 р.

Син №119.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.65, арк.261(звн)—262; МР, т.2, стор.187.

121. ІВАНОВ Петро Лукич

(1818 — 03.01.1875, водянка, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Похований 04.01.1875 р. на кладовищі "Монастирець" у м.Козельці.

ДАЧО. ф.679, оп.10, спр.55а, арк.37(зв)—38.

122. ІВАШКЕВИЧ Норберт Домінікович

(1837 — 06.09.1904, м.Остер)

— підполковник у відставці, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

З 1860 р. — офіцер. Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р. З 1879 р. — капітан (1885). Підполковник у відставці (1904). Мав ордени: з 1870 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1874 р. — св.Анни 3 ст.

Служив у 50 піхотному Білостоцькому полку (1884 — 1885).

Похований 07.09.1904 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св. Іоана Предтечі м.Остра (1895—1906): СК на 1884 г., стор.291; СК на 1885 г., стор.208.

123. ІГЛІН Лев Олексійович

(1803 — 11.03.1865, водянка, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Почав службу в Дворянському полку. З 1823 р. — прапорщик. Підпоручик (1827 — 1834). З 1834 р. — поручик. Поручик у відставці (1865). Служив у 33 (1823 — 1832), Томському і Нарвському єгерських полках.

Похований 12.03.1865 р. на загальному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Вознесенської церкви м.Козельця (1860—1870): СГШО на 1832 г., стор.109; РКЧД, т.1, ч.2, стор.210.

124. ІЛЬІН Олександр Михайлович

(1844 — 21.07.1908, заpalення легенів, м.Остер)

— військовий топограф.

Надвірний радник у відставці (1908).

Похований 23.07.1908 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св. Іоана Предтечі м.Остра (1907—1919).

125. КАМЕНЄВ Костянтин Іванович

(1815 — 28.11.1876, сухоти, м.Остер)

— полковник у відставці.

З 1838 р. — офіцер. З 1862 р. — майор, з 1868 р. — підполковник. Полковник у відставці (1876). Мав нагороди: з 1860 р. — відзнаку за ХУ літ бездоганної служби, з 1862 р. — орден св.Станіслава 3 ст., з 1864 р. — орден св.Анни 3 ст.

Служив у 129 піхотному Бесарабському полку (1865 — 1868).

Похований 30.11.1876 р. на центральному кладовищі у м.Острі. Зберігся надгробок — чавунна плита, прикрашена рослинним та геометричним орнаментом, з епітафією: "Здѣсь покоится прахъ Полковника Константина Ивановича Каменова. Сконч. 28 ноября 1876 г. на 61 году. Помяни Господи раба Твоего Константина и сотвори ему вѣчную память." Могилу обнесено фігурною металевою огорожею.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.216, арк.114(зв)—115; СПп на 1868 г., стор.631.

126. КАНЕВСЬКИЙ Дем'ян.

(1740 — 01.09.1810, м.Козелець)

— корнет у відставці.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.317.

127. КАРАТИГІН Іван Михайлович

(1812 — 25.04.1884, с.Козари Козелецького повіту)

— капітан у відставці.

Похований 27.04.1884 р. на загальному кладовищі у с.Козарах.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.95, арк.172(зв)—173.

128. КАТЕРИНИЧ Василь Семенович

(1771 — 11.11.1842)

— капітан.

Уродженець м.Козельця. Почав службу в 1784 р. у лейб-гвардії Ізмайловському полку. Капітан (1788 — 1796). Колезький радник (1807 — 1814). Статський радник (1828). З 1828 р. — дійсний статський радник (1832). Таємний радник (1842). Був нагороджений орденами і бронзовою медаллю на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Посади: ад'ютант Архангельського генерал-губернатора (1788), асесор 5 експедиції Київської казенної палати (1791), асесор будівельної експедиції тієї ж палати (1795), радник тієї ж палати (1807), Київський віце-губернатор (1828). З 1828 р. — Київський цивільний губернатор (1832).

Похований на цвинтарі Козелецького Георгіївського монастиря.

Син №129.

ЦДІА РФ, ф.549, оп.2, спр.45, арк.159; ДАЧО, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1058; МР, т.2, стор.346.

129. КАТЕРИНИЧ Семен Степанович

(1733 — 16.01.1792, м.Козелець)

— полковий писар.

Почав службу у Київській полковій канцелярії. Військовий канцелярист (1764). З 1764 р. — полковий писар, з 1779 р. — колезький асесор, з 1784 р. — надвірний радник (1792).

Служив у Київській полковій та Генеральній військовій канцеляріях. Посади: Київський полковий писар (1764 — 1773), земський суддя Козелецького повіту (1773), Київський

губернський стряпчий (1784), радник Київського
намісницького правління (1788).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з Анастасією Степанівною
Барановською, дочкою Київського полкового судді (№19).

Батько №128.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.83; МР, т.2, стор.345.

130. КВІТКА Іван Федорович

(1786 — 02.02.1854, с.Шуляки Козелецького повіту)

— підпоручик.

Похований 05.02.1854 р. на загальному кладовищі у
с.Шуляках.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Трьохсвятительської
церкви с.Лемешів (1854—1867).

131. КИВУЛА Андрій

(1752 — 20.02.1791, с.Шидловська Гребля Остерського
повіту)

— корнет.

?Похований у с.Шидловській Греблі.

ДАЧО, ф.679, оп.4, спр.224, арк.58.

132. КИВУЛА Петро

(1744 — 02.10.1785, м.Остер)

— військовий товариш.

Почав службу в 1759 р. у Остерському сотенному
правлінні Київського полку. З 1762 р. — полковий
канцелярист, з 1770 р. — сотенний писар, з 1782 р. —
військовий товариш (1785).

Служив в Остерському сотенному правлінні (1759 —
1762), Київській полковій канцелярії та Київському
городському суді (1762 — 1770). Посади: Остерський сотенний
писар (1770 — 1778), Остерський повітовий возний (1778 —
1782), бургомістр Остерського магістрату (1782 — 1783).

?Похований у м.Острі.

а)

б)

а) Собор Різдва Богородиці м.Козельця, збудований у 1752-1763 р.р. на замовлення козачки Наталки Розумихи, митері графів Олексія (чоловіка імператриці Єлизавети Петрівни) та Кирила (останнього гетьмана України) Розумовських. В одному з чотирьох бокових склепів нижнього (теплого) храму споруди знаходиться великий мурований саркофаг фундаторки.

б) Житловий будинок (хата церковного сторожа?) між центральною брамою і дзвіницею собору Різдва Богородиці. За переказами, тут у 20-х роках ХХ століття містився перший козельський краєзнавчий музей.

а)

б)

в)

Храми м.Козельця

а) Миколаївська церква, збудована у 1781-1784 р.р. на замовлення місцевого уродженця, відомого освоювача цілих південноукраїнських земель священника Кирила Тарловського на прізвисько "дикий піп". На початку 90-х р.р. нашого століття храм першим в місті було повернено до числа діючих.

б) Вознесенська церква, збудована у 1866-1874 р.р. До 60-х р.р. ХХ століття залишалась останнім мурованим діючим храмом Козельця.

в) Миколаївська церква у козельському передмісті на лівому березі річки Остра. Нині використовується, як шкільне приміщення.

Всі перелічені святині споруджено на місцях давніших храмів.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.76, арк.159; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.293, арк.6—8.

133. КИЗИМОВСЬКИЙ Опанас

(1769 — 07.11.1827, м.Остер)

— прапорщик.

Похований на загальному кладовищі у м.Острі.

?Рід іде від Козелецького сотника Київського полку

Гната Кизимовського (1661).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.88, арк.18.

134. КИРИЧЕНКО Самійло

(1760 — 07.07.1790, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— сотенний писар.

Посада: Кобизький сотенний писар Київського полку.

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.277, арк.103.

135. КИЧКО Калина Власович

(1827 — 05.06.1877, хвороба серця, м.Козелець)

— калітан у відставці.

Служив у 17 піхотному Архангелогородському полку.

Похований 06.06.1877 р. на цвинтарі собору Різдва

Богородиці м.Козельця.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.64, арк.50(зв)—51.

136. КЛАДИНОГА Гаврило

(1756 — 29.03.1786, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— військовий товариш, учасник військових походів.

Почав службу в 1771 р. у Київському полку. Брав участь

у військових походах. З 1780 р. — значковий товариш (1782).

Військовий товариш (1786).

Служив у Київському полку (1771 — 1786).

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.277, арк.94; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.17(зв)—18.

137. КЛІНГЕН Платон Густавович

(1812 — 08.04.1859, сухоти, м.Козелець)

— підполковник у відставці.

З 1833 р. — офіцер. З 1855 р. — майор. Підполковник у відставці (1859). Мав нагороди: з 1839 р. — орден св.Станіслава 3 ст., з 1848 р. — відзнаку за ХУ літ бездоганної служби, з 1852 р. — орден св.Анни 2 ст.

Служив в артилерії. Посада: командир 8 батареї 18 артилерійської бригади (1855).

Похований 10.04.1859 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга собору Різдва Богородиці м.Козельця (1854—1877): СМ на 1855 г., стор.342.

138. КОЖУХОВСЬКИЙ Гордій Степанович

(1772 — 15.03.1839, простуда, м-ко Бровари Остерського повіту)

— підпоручик у відставці.

Похований 17.03.1839 р. на загальному кладовищі у м-ку Бровахах.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.195, арк.350(зв).

139. КОЛЕСНИКОВ Микола Митрофанович

(1888 — 22.06.1916, загинув на війні)

— поручик, учасник Першої Світової війни..

Служив у 309 Овруцькому полку.

Похований 25.07.1916 р. на цвинтарі церкви Різдва Христового м-ка Кобижчі Козелецького повіту.

Архів Чернігівського ОВ ЗАГС. Метрична книга Козелецького повіту, 1916 р., т.1, арк.425(зв)—426.

140. КОЛПАКОВ Степан Матвійович

(1795 — 17.02.1880, м.Остер)

— підполковник.

Похований 18.02.1880 р. на центральному кладовищі у

м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.226, арк.34(зв)—35.

141. КОМАРЕЦЬКИЙ Йосип

(1758 — 12.02.1811, с.Беремицьке Остерського повіту)
— абшитований військовий товариш.

Почав службу в 1766 р. у Остерському сотенному правлінні Київського полку. З 1766 р. — сотенний канцелярист, з 1773 р. — полковий канцелярист (1782). Абшитований військовий товариш (1811).

Служив у Остерському сотенному правлінні (1766), Остерському повітовому земському суді (1767 — 1772), Київській полковій канцелярії (1773 — 1782) та Остерському міському правлінні (1782). Працював у Київській полковій лічильній комісії. Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні (1772 — 1775).

?Похований у с.Беремицькому.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.177; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.93, арк.14—15.

142. КОМАРЕЦЬКИЙ Терентій Миколайович

(08.04.1813 — 17.12.1858)

— підпоручик.

Похований на центральному кладовищі у м.Острі. Зберігся гранітний надгробок-хрест у вигляді дерева із зрізаними вітами. Епітафія: “Потомственный дворянинъ подпоручикъ Терентій Николаевичъ Комарецкій. Род. 8 апрѣля 1813 г. Тихо сконч. 17 декаб. 1858 г. Миръ праху твоему дорогой наш отецъ.”

143. КОНАХ Павло Іванович

(1813 — 08.02.1860, сухоти, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Почав службу у Дворянському полку. З 1833 р. —

прапорщик, з 1838 р. — поручик, з 1844 р. — поручик у відставці. Губернський секретар (1860).

Служив у Полоцькому єгерському (1833), Нижегородському та Архангелогородському піхотних полках.

Похований 10.02.1860 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.95: РКЧД, т.1, ч.2, стор.257.

144. КОНОНОВИЧ Василь

(1762 — 10.04.1812, с.Білики Остерського повіту)

— корнет.

?Похований у с.Біликах.

?Рід іде від Гоголівського сотника Київського полку Івана Кононова (1669).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.176.

145. КОНОНОВИЧ Василь Дем'янович

(1746 — 07.03.1800, с.Білики Остерського повіту)

— корнет.

?Похований у с.Біликах.

Брат №146.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.176.

146. КОНОНОВИЧ Іван Дем'янович

(1732 — 15.05.1782, м.Остер)

— значковий товариш, учасник Семилітньої війни 1756 — 1763 р.р.

Почав службу у 1756 р. в Остерському сотенному правлінні Київського полку. Брав участь у Семилітній війні 1756 — 1763 р.р. Сотенний хорунжий (1780). З 1780 р. — значковий товариш (1782).

Служив в Остерській сотні Київського полку (1756 — 1782). Посада: Остерський сотенний хорунжий (1780). Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні. Керував навчанням молодих козаків Київського полку військової справи.

?Похований у м.Острі.

Його батько — Кононович Дем'ян, Остерський сотенний хорунжий.

Брат №145.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.75, арк.168; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2853, арк.2—3.

147. КОРЕНЄВ Василь Петрович

(1778 — 26.07.1839, с.Булахів Остерського повіту)

— підпоручик у відставці.

Почав службу в 1797 р. у Нарвському піхотному полку.

З 1821 р. — прапорщик, з 1833 р. — підпоручик у відставці (1839).

Служив у Нарвському та Крітському піхотних полках, Чернігівському гарнізоні.

Похований 28.07.1839 р. на загальному кладовищі у с.Булахіві.

ДАЧО, ф.679, оп.9, спр.35, арк.15(зв); РКЧД, т.1. ч.2, стор.262.

148. КОРОБОВ Григорій Андрійович

(1799 — 17.03.1880, м.Остер)

— майор у відставці.

Похований 18.03.1880 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.226, арк.38(зв)—39.

149. КОРОВКА-ВОЛЬСЬКИЙ Федір Григорович

(? — 1712)

— полковник.

Посади: наказний Київський полковник (1706),

Київський полковник (1708 — 1712).

?Похований у м.Козельці.

Його брат — Коровка-Вольський Гнат Григорович, наказний Стародубський полковник.

Його батько — Коровка-Вольський Григорій Карпович, генеральний хорунжий (згодом — Київський полковник).

150. КОСЕНКО Петро Григорович

(1767 — 21.12.1817, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

?Похований у м-ку Кобижчі.

Його брат — Косенко Олексій Григорович, Кобизький сотенний отаман Київського полку.

Його батько — Косенко Григорій, військовий товариш Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.279: Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1058(зв).

151. КОЧЕРЖЕВСЬКИЙ Володимир Володимирович

(04.09.1851 — 06.07.1910, западення легенів, м.Остер)

— полковник у відставці, учасник російсько - японської війни 1904 — 1905 р.р.

Закінчив військову прогімназію та піхотне юнкерське училище. З 1873 р. — прапорщик, з 1875 р. — підпоручик, з 1877 р. — поручик, з 1883 р. — штабс-капітан, з 1888 р. — капітан, з 1899 р. — підполковник (1907). Брав участь у російсько - японській війні 1904 — 1905 р.р., нагороджений орденом св.Станіслава 2 ст. з мечами. Полковник у відставці (1910). У 1892 р. отримав орден св.Анни 3 ст.

Служив у 15 Східно - Сибірському стрілецькому полку (1907). Посада: командир роти (1877 — 1899).

Похований 08.07.1910 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга церкви св. Іоана Предтечі м.Остра (1907—1919): СПл на 1907 г., стор.173.

152. КРАСНИК Василь Лукич

(1833 — 24.06.1906, виразка шлунку, с.Максим Остерського повіту)

— майор у відставці.

Похований 25.06.1906 р. на цвинтарі Покровської церкви с.Максима.

Його батько — Красник Лука Максимович, прапорщик.

Його прадід — Красник Кирило, значковий товариш Київського полку.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1906 р., т.2: РКЧД, т.1, ч.2, стор.282.

153. КРАСНИК Василь Семенович

(1829 — 06.06.1875, удар, с.Сираї Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований 08.06.1875 р. на загальному кладовищі у с.Сираях.

Його батько — Красник Семен Хомич, підпоручик.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.212, арк.365(зв)—366; РКЧД, т.1, ч.2, стор.281.

154. КРАСНОВСЬКИЙ Олександр Костянтинович

(1892 — 27.05.1914, отруївся, с.Топчіївка Козелецького повіту)

— прапорщик у відставці.

Похований 29.05.1914 р. на загальному кладовищі у с.Топчіївці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1538, арк.286(зв)—287.

155. КРИВОБОКОВ Олексій Кіндратович

(1797 — 16.08.1835, простуда, м.Козелець)

— штабс-капітан.

Був нагороджений орденом.

Займав посаду городничого м.Сосниці (1835) та м.Козельця (з 1835).

Похований на загальному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.177; Месяцослов на 1835 г., ч.2, стор.313.

- 156. КРИЖАНІВСЬКИЙ Петро**
(1761 — 04.05.1811, м.Козелець)
— корнет.
?Похований у м.Козельці.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.33(зв).
- 157. КРУМРЕЙХ Олександр Христіанович**
(1775 — 30.04.1816, м.Козелець)
— підполковник.
У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.
Похований у м.Козельці.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.55; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1058.
- 158. КРУП'ЯНСЬКИЙ Андрій**
(1726 — 18.11.1812, с.Кіпті Козелецького повіту)
— абшитований бунчуковий товариш.
Почав службу в 1748 р. у Генеральній військовій канцелярії. З 1753 р. — військовий канцелярист, з 1759 р. — військовий товариш, з 1782 р. — бунчуковий товариш.
Абшитований бунчуковий товариш (1812).
Служив у Генеральній військовій канцелярії (1748 — 1759) та Київському полку (1759 — 1782).
?Похований у с.Кіптях.
Його син — Круп'янський Феодосій Андрійович, сотенний отаман Київського полку.
Його брат — Круп'янський Яків, бунчуковий товариш Чернігівського полку.
ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.533; ЦДА України, ф.54, оп.1, спр.2683, арк.3(зв)–4; РКЧД, т.1, ч.2, стор.289.
- 159. КУВЧИНСЬКИЙ Олександр Антонович**
(1791 — 10.06.1877, м-ко Гоголів Остерського повіту)
— підполковник у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

Почав службу в 1812 р. у Галицькому піхотному полку. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р., нагороджений орденом св.Анни 3 ст. та срібною медаллю. З 1814 р. — прапорщик. Капітан (1827 — 1832). З 1834 р. — підполковник у відставці (1877).

Служив у Галицькому піхотному (1812 — 1832) та Нарвському егерському (1832 — 1834) полках.

Похований 12.06.1877 р. на цвинтарі Преображенської церкви м-ка Гоголева.

ЦДА України, ф.2011, оп.2, спр.43, арк.165(зв)—166; СГШО на 1827 г., стор.221; СГШО на 1832 г., стор.246; РКЧД, т.2, ч.3, стор.165.

160. КУДРЯВЦЕВ Ілля Герасимович

(1784 — 01.10.1842, м-ко Гоголів Остерського повіту)
— поручик у відставці.

Похований 03.10.1842 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.62.

161. КУЛИКОВ Матвій Опанасович

(1819 — 18.11.1882, простуда, м.Козелець)
— капітан у відставці.

Похований 22.11.1882 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1879—1891).

162. КУПОВ'ЯНОВ Андрій Матвійович

(1778 — 29.05.1844, хут.Попенки Козелецького повіту)
— підпоручик у відставці.

Почав службу в 1798 р. у Казанському драгунському полку. З 1821 р. — прапорщик, з 1833 р. — підпоручик у відставці (1844).

Служив у Казанському драгунському полку та Чернігівському гарнізоні.

Похований 31.05.1844 р. на загальному кладовищі на

хут.Попенках.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.307: РКЧД, т.1, ч.2, стор.298.

163. КУРГАНСЬКИЙ Ардаліон Іванович

(1808 — 25.04.1841)

— військовий лікар.

Мав звання штаб-лікаря. Служив полковим лікарем Севського піхотного полку.

Похований на цвинтарі Козелецького Георгіївського монастиря.

ЦДІА РФ, ф.549, оп.2, спр.45, арк.159.

164. КУЩИНСЬКИЙ Антон

(1756 — 16.04.1804, потонув, с.Вовчик Остерського повіту)

— прапорщик.

?Похований у с.Вовчику.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.81, арк.78.

165. ЛАГОДА Антон Григорович

(1767 — 15.12.1813, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Навчався у Київській академії. Почав службу в 1781 р. у Київському полку. З 1781 р. — значковий товариш (1782). Поручик у відставці (1803 — 1813).

Похований у м.Козельці.

Його брат — Лагода Іван Григорович, полковник (згодом — таємний радник).

Син №166, батько №168,169.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.41(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.22(зв)—23: Там само, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.3(зв)—4: МР, т.3, стор.1.

166. ЛАГОДА Григорій Васильович

(1729 — 16.11.1814, м.Козелець)

— абшитований полковий осавул.

Почав службу в 1748 р. у Київському полку. З 1771 р. — військовий товариш, з 1773 р. — абшитований полковий осавул (1784). Титулярний радник (1786 — 1792). Колезький асесор (1799 — 1814). Мав орден св.Володимира 4 ст. (1809).

Посади: коморник Козелецького повіту (1767 — 1771), засідатель Козелецького повітового суду (1786), земський підсудок Козелецького повіту (1799 — 1801), суддя Козелецького повітового суду (1803 — 1809).

Похований у м.Козельці.

Був одружений з дочкою значкового товариша Київського полку Гафією Григорівною Паламаренко.

Його батько — Лагода Василь Олександрович, Київський полковий комісар.

Його дід — Лагода Олександр Васильович, Миргородський полковий хорунжий.

Його прадід — Лагода Василь, Миргородський полковий осавул, засновник роду.

Батько №165, дядько №167, дід №168,169.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.46; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.3(зв)—4; МР, т.3, стор.2.

167. ЛАГОДА Ілля Михайлович

(1786 — 28.12.1840, водянка, хут.Лагодівка Козелецького повіту)

— штабс-капітан у відставці, учасник російсько - турецької війни 1806 — 1812 р.р.

Почав службу в 1800 р. у Орловському піхотному полку. З 1802 р. — прапорщик, з 1803 р. — підпоручик, з 1806 р. — поручик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1806 — 1812 р.р. (1806 — 1807). З 1816 р. — штабс-капітан у відставці (1840).

Служив у Орловському (1800 — 1812) та Мінгрельському (1813 — 1816) піхотних полках, Чернігівському гарнізонному батальйоні (1812,1816). Посада: засідатель Козелецького земського суду (1825 — 1827, 1832 — 1835).

Похований 30.12.1840 р. на хут.Лагодівці.

Племінник №166.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.303, арк.13; МР, т.3, стор.5; РКЧД, т.1, ч.2, стор.304.

168. ЛАГОДА Михайло Антонович

(1793 — 28.10.1862, простуда, с.Берлози Козелецького повіту)

— штабс-капітан у відставці, учасник європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Навчався у Першому кадетському корпусі. Почав службу в 1812 р. у 3 артилерійській бригаді. З 1812 р. — прапорщик. Брав участь у європейських походах 1813 — 1814 р.р., був поранений, нагороджений орденом св.Анни 4 ст. з написом “За храбрость”. З 1813 р. — підпоручик, з 1814 р. — поручик, з 1816 р. — штабс-капітан у відставці (1862).

Служив у 3 (з 1814 р. — 4) артилерійській бригаді (1812 — 1816).

Похований 30.10.1862 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Онук №166, син №165, брат №169.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1852—1868): МР, т.3, стор.8; РКЧД, т.2, ч.3, стор.172.

169. ЛАГОДА Семен Антонович

(1806 — 15.11.1876, м.Козелець)

— генерал-майор у відставці.

Полковник (1874). Генерал-майор у відставці (1876).

Похований 17.11.1876 р. на цвинтарі Козелецького Георгіївського монастиря.

Онук №166, син №165, брат №168.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.56, арк.84(зв)—85; ЦДІА РФ, ф.549, оп.2, спр.45, арк.159; МР, т.3, стор.8.

170. ЛАПА - СТАРЖЕНЕВСЬКИЙ Павло Михайлович

(1793 — 19.06.1853, с.Заворичі Козелецького повіту)

— капітан у відставці.

Похований 21.06.1853 р. у с.Заворичах.

?Рід іде від сотенного отамана Київського полку Андрія Лапи (1782).

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.75.

171. ЛАСКЕВИЧ Лев Васильович

(01.05.1844 — 16.12.1890, с.Вороньки Козелецького повіту)

— прапорщик у відставці.

Уродженець с.Басівки Роменського повіту Полтавської губернії.

Служив в артилерії.

Похований 19.12.1890 р. біля каплиці в маєтку Кочубея у с.Вороньках.

Рід іде від Лубенського полкового осавула Семена Остаповича Ласкевича (1728).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.409, арк.322(зв)—323: МР, т.3, стор.25.

172. ЛАУЗБЕРГ Карл Іванович

(? — 1858, хут.Тимки Козелецького повіту)

— підполковник у відставці.

Уродженець Смоленської губернії. Почав службу в Курському піхотному полку. З 1808 р. — прапорщик. З 1827 р. — підполковник у відставці (1858).

Служив у Курському піхотному та 24 егерському полках.

?Похований на хут.Тимках.

ЧГВ, 1859 р., №15: РКЧД, т.2, ч.3, стор.178.

173. ЛАЩИНСЬКИЙ Федір Іванович

(1828 — 31.12.1888, с.Піски Козелецького повіту)

— підпоручик у відставці.

Похований 02.01.1889 р. у с.Пісках.

Його дід — Лашинський Артем, військовий товариш Переяславського полку (згодом — поручик).

?Рід іде від Красноколядинського сотника Прилуцького полку Леонтія Лашинського (1717).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.396, арк.564(зв)—565; РКЧД, т.1, ч.2, стор.306—307.

174. ЛЕВОНЕНКО Артем Власович

(1782 — 08.02.1841, рак, с.Рудня Остерського повіту)

— прапорщик у відставці.

Похований 10.02.1841 р. на загальному кладовищі у с.Рудні.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.184, арк.9(зв).

175. ЛЕСКЕВИЧ Володимир Іванович

(1788 — 28.09.1852, м.Козелець)

— підполковник у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Почав службу у Дворянському полку. З 1812 р. — прапорщик. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р., за хоробрість нагороджений чинами підпоручика і поручика. З 1824 р. — підполковник у відставці (1852).

Служив у Дніпровському (1812), Азовському та Тамбовському піхотних полках.

Похований 30.09.1852 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

?Його батько — Лескевич Іван, Київський полковий осавул, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1852—1868); РКЧД, т.1, ч.2, стор.314.

176. ЛЕСТУШЕВСЬКИЙ Матвій Петрович

(1747 — 12.11.1824, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Почав службу в 1768 р. у Київській полковій канцелярії. З 1773 р. — військовий товариш, з 1791 р. — поручик у відставці, з 1805 р. — титулярний радник (1824). Мав нагороди:

з 1814 р. — бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р., з 1824 р. — орден св.Володимира 4 ст.

Служив у Київській полковій канцелярії (1768 — 1786) та Тверському карабінерному полку (1787 — 1791). Посади: засідатель Козелецького земського суду (1794), Козелецький поштмейстер (1824).

Похований у м.Козельці.

Був одружений з Іриною Григорівною Лагодою, дочкою полкового осавула (№166).

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.114; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1059; РКЧД, т.2, ч.3, стор.191.

177. ЛИПИНСЬКИЙ Іван Васильович

(1802 — 22.03.1860, простуда, м-ко Бровари Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований 24.03.1860 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.91.

178. ЛИСЯНСЬКИЙ Олександр Григорович

(13.04.1818 — 11.05.1875, водянка, м.Козелець)

— підполковник, учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р., бойових дій проти кавказських народів та придушення революції в Угорщині 1849 р.

Уродженець Калужької губернії. Навчався у Московському кадетському корпусі. Почав службу в 1836 р. у 2 резервному саперному батальйоні. З 1836 р. — прапорщик, з 1840 р. — підпоручик, з 1843 р. — поручик. Брав участь у бойових діях проти кавказських народів (1844 — 1845). З 1846 р. — штабс-капітан. Учасник придушення революції в Угорщині 1849 р., нагороджений срібною медаллю та орденом св.Анни 3 ст. з мечами. З 1852 р. — капітан. Відзначився під час Кримської війни 1853 — 1856 р.р., був поранений, за хоробрість нагороджений срібною медаллю та орденом

св.Володимира 4 ст. з мечами. З 1856 р. — підполковник (1875). Мав нагороди: з 1854 р. — відзнаку за ХУ літ бездоганної служби, з 1856 р. — бронзову медаль на згадку про Кримську війну 1853 — 1856 р.р., з 1864 р. — хрест “За службу на Кавказе”.

Служив у 2 резервному (1836 — 1838, 1855), 6 (1839 — 1840, 1852 — 1855), 3 резервному (1840), 5 (1840 — 1847), 2 (1847 — 1852, 1857) та 4 (1856) саперних батальйонах. На правах пораненого офіцера був приписаний до штату Київського Володимирського кадетського корпусу (1857 — 1866). З 1866 р. — в запасі (1875).

Похований 12.05.1875 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.55а, арк.110(зв)—111; ДАМК, ф.112, оп.2, спр.120, арк.271—274.

179. ЛИТВИНОВ Яків

(1763 — 17.08.1793, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— поручик.

Служив у Чорноморському корпусі.

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.77, арк.46.

180. ЛИТВИНОВ Яків Олексійович

(1770 — 27.07.1844, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— абшитований значковий товариш.

Похований 29.07.1844 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.293.

181. ЛИШИНСЬКИЙ Матвій

(1737 — 01.10.1786, м.Козелець)

— військовий товариш.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.72(зв).

а)

б)

а) Головний будинок садиби родини Дараганів (друга половина XVIII століття) на Пожурщині — передмісті м. Козельця. Наприкінці XIX століття належав відомому українському меценату, просвітителю і громадському діячеві Григорію Галагану; тоді ж використовувався останнім, як дача для літнього відпочинку вихованців "Колегії Павла Галагана". На час фотографування — учбове приміщення Козельського зооветеринарного технікуму.

б) Будинок Київської полкової канцелярії, збудований у Козельці одночасно з собором Різдва Богородиці. Нині тут міститься районна бібліотека.

а)

б)

а) На цьому місці у 1710 році було побудовано Спасо-Преображенський собор — головний храм міста Козельця і козацького Київського полку; фундатором святині виступив Київський полковник Федір Коровка-Вольський (№149), ймовірно згодом тут же і похований. У 30-х р.р. нашого століття споруду було висаджено в повітря і розібрано на цеглу.

б) Стара частина центрального козельського кладовища. Всі "дожовтневі" надгробки, за винятком кількох уламків, повністю знищено.

182. ЛІЗАКІН Олександр Андрійович

(1820 — 17.02.1844, сухоти, м-ко Бровари Остерського повіту)

— поручик.

Служив у Корпусі лісничих.

Похований 19.02.1844 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.33(зв).

183. ЛІСОВСЬКИЙ Григорій Андрійович

(1824 — 04.04.1864, сухоти, м.Козелець)

— штабс-капітан.

Похований 06.04.1864 р. на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга приміської Миколаївської церкви м.Козельця (1857—1874).

184. ЛОБОДА Микита Григорович

(1800 — 17.02.1854, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— штабс-ротмістр у відставці.

Почав службу в 1816 р. у Нарвському драгунському полку. З 1833 р. — корнет. З 1838 р. — штабс-ротмістр у відставці (1854).

Служив у Нарвському драгунському та Клястицькому гусарському полках.

Похований 19.02.1854 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.293; РКЧД, т.1, ч.2, стор.310.

185. ЛОМТЄВ Григорій Якович

(1784 — 04.03.1846, простуда, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 06.03.1846 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

186. ЛОПАТІН Андрій Іванович

(1780 — 19.02.1851, удар, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Почав службу в 1790 р. у лейб-Гренадерському полку. З 1809 р. — прапорщик. З 1816 р. — штабс-капітан. Титулярний радник (1826 — 1828). Капітан у відставці (1851).

Служив у лейб-Гренадерському та Навагінському піхотному полках, згодом — у комісаріатстві (1826 — 1828).

Похований 21.02.1851 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.64(зв); РКЧД, т.1, ч.2, стор.328.

187. ЛУЗАНОВ Степан Васильович

(1792 — 24.06.1848, від надриву, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— підпоручик у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р., європейських походів 1813 — 1814 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Почав службу в 1812 р. у Остерському полку Чернігівського ополчення. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р. З 1817 р. — прапорщик, з 1818 р. — підпоручик. Учасник придушення Польського повстання 1831 р. З 1832 р. — підпоручик у відставці (1848).

Служив у Остерському полку Чернігівського ополчення (1812), 4 піхотному (1813), Чернігівському козачому (1814 — 1818) та 7 Малоросійському козачому (1831 — 1832) полках. Посади: командир загону (півсотні) (1812), командир взводу (1831 — 1832), засідатель Остерського повітового суду (1839 — 1840).

Похований 26.06.1848 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

?Рід іде від військового товариша Григорія Лузана (1721).
ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.62; Там само, ф.127, оп.14, спр.1817; ЦДІА
України, ф.1284, оп.1, спр.251, арк.23,81.

188. ЛУСТА Іван Йосипович

(1855 — 12.01.1886, сухоти, м-ко Гоголів Остерського
повіту)

— штабс-капітан.

Похований 14.01.1886 р. на загальному кладовищі у м-
ку Гоголеві.

Син №189.

У другій половині ХІІІ століття представники родини
входили до складу старшини Гоголівської сотні Київського
полку.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.45, арк.40(зв)—41; РКЧД, т.1, ч.2,
стор.331—332.

189. ЛУСТА Йосип Іванович

(1818 — 20.01.1893, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— штабс-капітан у відставці.

Почав службу в 1837 р. у 12 артилерійській бригаді. З
1841 р. — прапорщик. З 1859 р. — штабс-капітан у відставці
(1893).

Служив у 12 артилерійській бригаді та Київському
арсеналі.

Похований 22.01.1893 р. на цвинтарі Преображенської
церкви м-ка Гоголева.

Батько №188.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.46, арк.266(зв)—267; РКЧД, т.1,
ч.2, стор.331—332.

190. ЛУТАЄВ Петро Григорович

(1783 — 12.04.1837, м.Козелець)

— капітан у відставці.

Почав службу в 1797 р. у Київському гарнізонному полку.
З 1806 р. — прапорщик. З 1818 р. — капітан у відставці (1837).

Служив у Київському гарнізонному та лейб-Гренадерському полках, Чернігівському гарнізоні.

?Похований у м.Козельці.

Його брат — Лутаєв Іван Григорович, штабс-капітан.

Його батько Григорій Степанович та дядько Гаврило Степанович Лутаєви — секунд-майори, учасники російсько-турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Його дід — Лутай Степан, військовий товариш Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.305, арк.201; РКЧД, т.1, ч.2, стор.332.

191. ЛУТАЄВ Яків

(1755 — 09.05.1797, м.Козелець)

— поручик.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.310.

192. ЛЮБЕНКО Йосип

(1765 — 19.05.1815, с.Калита Остерського повіту)

— корнет.

Почав службу в 1775 р. у Київській полковій канцелярії.
З 1787 р. — корнет (1815).

?Похований у с.Калиті.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.85, арк.31; РКЧД, т.1, ч.2, стор.334.

193. ЛЮБЕНКО Тимофій

(1720 — 27.09.1800, с.Калита Остерського повіту)

— корнет.

Значковий товариш Київського полку (1786). Корнет (1800).

?Похований у с.Калиті.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.78, арк.27; ЦДІА України, ф.193, оп.2, спр.238, арк.2—3.

194. ЛЮШИН Михайло Миколайович

(1848 — 12.06.1908, удар, м.Козелець)

— підполковник у відставці.

Похований 13.06.1908 р. на кладовищі “Монастирець” у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1346, арк.30(зв)—31.

195. ЛЯТІН Михайло Іванович

(1806 — 02.05.1895, м.Козелець)

— капітан у відставці.

Похований 04.05.1895 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.642, арк.54(зв)—55.

196. МАГДАЛИНСЬКИЙ Іван Васильович

(1830 — 21.03.1914, м.Остер)

— підполковник у відставці.

Похований 22.03.1914 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1914 р., т.1.

197. МАЗЮКЕВИЧ Степан Йосипович

(1838 — 24.03.1886, простуда, с.Красилівка Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 26.03.1886 р. на загальному кладовищі у с.Красилівці.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.98, арк.72(зв)—73.

198. МАКАРОВ Степан Семенович

(1817 — 03.06.1860, сухоти, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— штабс-капітан у відставці.

Уродженець Санкт-Петербурзької губернії. З 1836 р. — прапорщик. З 1841 р. — штабс-капітан у відставці (1860).

Служив у Севському піхотному полку.

Похований 05.06.1860 р. на цвинтарі Преображенської церкви м-ка Гоголева.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.95; РКЧД, т.1, ч.2, стор.342.

199. МАЛИНОВСЬКИЙ Сава

(1752 — 29.05.1802, м.Козелець)

— полковий канцелярист, учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Почав службу в 1763 р. у Козелецькому сотенному правлінні Київського полку. З 1770 р. — полковий канцелярист. Брав участь у російсько - турецькій війні 1768 — 1774 р.р. (1770). З 1773 р. — колезький протоколіст (1802).

Служив у Козелецькому сотенному правлінні (1763 — 1767) та Київській полковій канцелярії (1767 — 1771). Працював у Київській полковій лічильній комісії (1767). Посади: гродський писар (1771 — 1773), секретар Остерської верхньої розправи (1773 — 1787).

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з дочкою хорунжого Марфою Нестеровською.

У другій половині ХУІІ століття представники родини входили до складу старшини Козелецької сотні Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.310; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.946, арк.5(зв)—6.

200. МАЛЬЦЕВ Микита Ананійович

(1788 — 23.03.1858, м-ко Морівськ Остерського повіту)

— прапорщик у відставці.

Похований 25.03.1858 р. на загальному кладовищі у м-ку Морівську.

Фонди Остерського краєзнавчого музею. Метрична книга Миколаївської церкви м-ка Морівська (1842—1858).

201. МАНАСІЯ (Івашутич)

(1736 — 1809)

— військовий ієромонах, учасник російсько - турецької війни 1787 — 1791 р.р.

Уродженець с.Дубровка Чернігівського полку, де згодом (з 1753 р.) служив священником. У 1780 р. пострижений в ченці у Чернігівському Борисоглібському монастирі. Служив військовим ієромонахом на Чорноморському флоті (1786 — 1797), брав участь у російсько - турецькій війні 1787 — 1791 р.р. З 1800 р. — ігумен (1809).

Був настоятелем Густинського Троїцького (1797 — 1800) та Козелецького Георгіївського (1800 — 1809) монастирів.

?Похований у Козелецькому Георгіївському монастирі.

ИСОЧЕ, кн.3, стор.251; ДАЧО, ф.679, оп.2, спр.5002, арк.11(зв)—12.

202. МАРТИКОВ Терентій Хрисанфович

(1791 — 09.04.1865, простуда, м.Козелець)

— підпоручик у відставці.

Почав службу в 1821 р. у 30 єгерському полку. З 1841 р. — прапорщик, з 1844 р. — підпоручик у відставці (1865).

Служив у 30 єгерському та Нижегородському піхотному полках.

Похований 11.04.1865 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Вознесенської церкви м.Козельця (1860—1870): РКЧД, т.1, ч.2, стор.360.

203. МАРТИНОВ Петро

(1734 — 28.11.1812, с.Піски Козелецького повіту)

— прапорщик у відставці.

?Похований у с.Пісках.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.194.

204. МАТВІЄНКО Євстафій Михайлович

(1825 — 22.02.1901, хвороба нирок, м.Остер)

— полковник у відставці.

Похований 23.02.1901 р. на центральному кладовищі у

м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга церкви св.Іоана Предтечі м.Остра (1895—1906).

205. МАЦНЬОВ Микола Петрович

(1823 — 06.05.1881, аневризма, с.Вороньки Козелецького повіту)

— ротмістр у відставці.

Похований 08.05.1881 р. на загальному кладовищі у с.Вороньках.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.82, арк.319(зв)—320.

206. МИРОНЕНКО Ісаакій Максимович

(1805 — 10.02.1878, с.Лихачів Козелецького повіту)

— майор у відставці.

Почав службу в 1820 р. у Костромському піхотному полку. З 1824 р. — прапорщик. З 1844 р. — майор у відставці (1878).

Посада: суддя Козелецького повітового суду (1862).

Похований 14.02.1878 р. на загальному кладовищі у с.Лихачові.

У другій половині ХУІІ та у ХУІІІ століттях представники родини входили до складу старшини Баришівської сотні Переяславського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.67, арк.610(зв)—611; Календарь Черниговской губернии на 1862 г., стор.38; РКЧД, т.1, ч.2, стор.372.

207. МИТАРНОВСЬКИЙ Костянтин Станіславович

(1832 — 1883)

— підполковник, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

З 1852 р. — офіцер. З 1874 р. — майор. Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р., за хоробрість нагороджений чином підполковника (1883) та орденом св.Володимира 4 ст. з мечами та бантом. Мав ордени: з 1865 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1872 р. — св.Анни 3 ст.

Служив у 17 піхотному Архангелогородському полку (1856 — 1883).

Похований на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця. Зберігся надгробок з червоно-чорного плямистого граніту у вигляді колони на постаменті. Епітафія: “Здѣсь покоїтся прахъ Константина Станиславовича Мытарновскаго, Подполковника 17го пѣхотнаго Архангелогородскаго полка, родившагося 1832 г., умершаго 1883 г.”

СМ на 1880 г., стор.508; СПп на 1880 г., стор.417.

208. МІКУЛІН Василь Ілліч

(1802 — 06.03.1861, водянка, м-ко Бровари Остерського повіту)

— полковник у відставці.

Похований 08.03.1861 р. на цвинтарі Петропавлівської церкви м-ка Броварів.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.91.

209. МІЛЕНОВСЬКИЙ Степан Григорович

(1776 — 03.03.1839, сухоти, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 05.03.1839 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.10(зв).

210. МІСЕВСЬКИЙ Олександр Петрович

(1825 — 27.06.1888, розрив серця, с.Бригинці Козелецького повіту)

— капітан, учасник придушення революції в Угорщині 1849 р.

Навчався у Першому кадетському корпусі (1837 — 1844). Почав службу в 1844 р. у 26 кінно-артилерійській батареї. З

1844 р. — прапорщик, з 1849 р. — поручик. Брав участь у придушенні революції в Угорщині 1849 р. Капітан. Колезький асесор (1888).

Служив у 26 кінно-артилерійській батареї (1844 — 1847), Воронежських батальйонах військових кантоністів (1847) та драгунському великого князя Костянтина Миколайовича полку (1847 — 1851). Посада: полковий ад'ютант (1850 — 1851).

Похований 29.06.1888 р. на цвинтарі Вознесенської церкви м-ка Нової Басані Козелецького повіту.

Його батько — Місевський Петро Лаврентійович, генерал-майор, учасник Вітчизняної війни 1812 р., європейських походів 1813 — 1814 р.р., російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.397, арк.193(зв)—194; ДАКО, ф.782, оп.1, спр.7624; РКЧД, т.1, ч.2. стор.372.

211. МОГИЛЕВСЬКИЙ Олексій

(1709 — 06.12.1798, с.Церковище Козелецького повіту)
— абшитований військовий товариш.

?Похований у с.Церковищі.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.79, арк.689.

212. МОЛЧАНОВ Сергій Дмитрович

(28.12.1853 — 10.05.1905, розрив серця, м.Копенгаген (Данія))

— полковник, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

Закінчив Миколаївську академію Генерального штабу. З 1877 р. — офіцер. Брав участь у російсько — турецькій війні 1877 — 1878 р.р. З 1880 р. — поручик, з 1883 р. — штабс-ротмістр, з 1886 р. — ротмістр, з 1891 р. — полковник (1905). Мав ордени: з 1880 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1891 р. — св.Анни 3 ст., з 1894 р. — св.Станіслава 2 ст., з 1896 р. —

св.Анни 2 ст. У 1896 р. отримав болгарський орден св.Олександра 3 ст.

Служив у лейб-гвардії Гусарському полку (1893 — 1905). Посада: виконавець розпоряджень генерал-інспектора кавалерії (1897 — 1905).

Похований 23.06.1905 р. у Миколаївській церкві с.Вороньків Козелецького повіту.

Онук №64.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.693, арк.542(зв)—543: СП на 1893 г., стор.591; СП на 1898 г., стор.321.

213. **МОМБЕЛЛІ Олександр Борисович**

(1788 — 18.04.1860, м.Козелець)

— підполковник у відставці, учасник російсько - французьких 1805 та 1806 — 1807 р.р. війн, російсько - турецької війни 1806 — 1812 р.р., європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Почав службу в 1798 р. у 3 карабінерному полку. Брав участь у російсько - французькій війні 1805 р., був поранений, за бойові заслуги нагороджений чинами підпоручика і поручика. Учасник російсько - французької війни 1806 — 1807 р.р. З 1810 р. — штабс-капітан. Брав участь у російсько - турецькій війні 1806 — 1812 р.р. (1810 — 1811). Відзначився під час європейських походів 1813 — 1814 р.р., був поранений, за хоробрість нагороджений чином капітана, орденами св.Володимира 4 ст. з бантом та св.Анни 2 ст. З 1816 р. — майор, з 1818 р. — підполковник у відставці (1860). Отримував "височайші благовоління".

Служив у 3 (1798 — 1816) та 5 (1816 — 1818) карабінерних полках. Посади: городничий м.Кобеляк Полтавської губернії (1821 — 1823), поліцмейстер м.Новозибкова (1823 — 1841), городничий м.Козельця (1843 — 1845).

Похований 20.04.1860 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Його сини — Момбеллі Володимир Олександрович,

підпоручик, учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р. та бойових дій проти кавказських народів; Момбеллі Микола Олександрович, поручик, діяч руху петрашевців, знайомий Т.Г.Шевченка.

Його батько — Момбеллі Балтазар (Борис), секунд-майор, виходець з Італії.

Онук №295.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1851—1868); ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.1992, арк.1691—1704.

214. МОРДОВСЬКИЙ Михайло Якович
(1837 — 03.04.1917, удар, м.Козелець)

— полковник.

Похований 06.04.1917 р. на цвинтарі собору Різдва Богородиці м.Козельця.

Архів Чернігівського ОВ ЗАГС, Метрична книга Козелецького повіту, 1917 р., т.1, арк.22(зв)—23.

215. МОРОЗ Данило Власович
(1790 — 12.02.1846, падуча хвороба, с.Данівка Козелецького повіту)

— підпоручик у відставці.

Похований 16.02.1846 р. на загальному кладовищі у с.Данівці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.258, арк.53.

216. НАБОКА Ілля
(1734 — 12.02.1779, с.Сираї Остерського повіту)

— військовий товариш.

?Похований у с.Сираях.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.74, арк.22(зв).

217. НАВРОЦЬКИЙ Опанас
(1740 — 15.09.1812, с.Козари Козелецького повіту)
— абшитований військовий товариш.

Служив у Миргородському полку. З 1773 р. — абшитований військовий товариш (1812).

Похований 16.09.1812 р. у с.Козарах.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.429(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.1713, арк.2.

218. НАДОСКІЙ Федір

(1784 — 03.03.1810, м-ко Кобижча Козелецького повіту) — корнет.

Служив у Маріупольському полку.

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.279.

219. НЕВЕРОВСЬКИЙ Федір Степанович

(1800 — 17.09.1857, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— підполковник у відставці, учасник російсько - іранської війни 1826 — 1828 р.р. та бойових дій проти кавказських народів.

Почав службу в 1814 р. у Дворянському полку. З 1817 р. — прапорщик, з 1818 р. — підпоручик, з 1820 р. — поручик, з 1821 р. — штабс-капітан. Учасник бойових дій проти кавказських народів (1826). Брав участь у російсько - іранській війні 1826 — 1827 р.р., був поранений. З 1834 р. — капітан, з 1836 р. — майор, з 1838 р. — підполковник у відставці (1857).

Служив у 40 егерському полку (1817 — 1831) та 5 Грузинському лінійному батальйоні (1831 — 1837). Посади: батальйонний ад'ютант (1820), командир роти (1821 — 1828), Сурмалінський окружний начальник (1834 — 1837).

Похований 19.09.1857 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

Був двічі одружений. Його друга дружина — Білецька - Носенко Марія Павлівна, дочка капітана (згодом — надвірного радника), українського письменника і педагога - просвітителя П.П.Білецького - Носенка.

Його брат — Неверовський Микола Степанович, майор,

учасник російсько - іранської війни 1826 — 1828 р.р. та бойових дій проти кавказських народів.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.293; МР,т.3, стор.626; РКЧД, т.1, ч.2, стор.387.

220. НЕВОДОВСЬКИЙ Семен

(1768 — 08.06.1815, м-ко Бровари Остерського повіту)
— підпоручик.

Був нагороджений орденом.

Похований 09.06.1815 р. у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.37, арк.6(зв).

221. НЕМІНСЬКИЙ Венедикт Станіславович

(1848 — 15.03.1917, розрив серця, м.Остер)

— полковник у відставці.

Похований 16.03.1917 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1917 р., т.1.

222. НІКІТІН Михайло Федорович

(1781 — 20.04.1852, м.Козелець)

— генерал-майор у відставці, учасник російсько - французьких 1805 і 1806 — 1807 р.р. та Вітчизняної 1812 р. війн, європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Навчався у Сухопутному кадетському корпусі. Почав службу в 1798 р. З 1798 р. — прапорщик. Учасник російсько - французьких 1805 та 1806 — 1807 р.р. війн. Відзначився під час Вітчизняної війни 1812 р., за бойові заслуги нагороджений срібною медаллю та орденом св.Володимира 4 ст. з бантом. Брав участь у європейських походах 1813 — 1814 р.р., був поранений, за хоробрість нагороджений срібною медаллю, золотою зброєю та пруським орденом "За заслуги". Підполковник (1818). З 1820 р. — полковник, з 1829 р. — генерал-майор, з 1842 р. — генерал-майор у відставці (1852). Мав ордени: з 1823 р. — св.Георгія 4 ст. за 25 літ бездоганної

служби, св.Анни 2 ст. (1827), св.Станіслава 2 ст. (1832), св.Станіслава 1 ст. (1852).

Посади: командир 3 батальйону Брестського піхотного полку (1818), командир Литовського піхотного полку (1818 — 1829), командир 2 бригади 24 піхотної дивізії (1829 — 1832), командир 3 бригади 17 піхотної дивізії (1832 — 1842).

Похований 23.04.1852 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1852—1868); Павлюк Н, Історія 51го пехотного Литовського полка, т.1, стор.101,165,223: ЧГВ, 1852 р., №30.

223. НІКОЛАЄВ Іван Якович

(1796 — 29.04.1833, сухоти, м.Козелець)

— поручик.

Уродженець м.Олександрії Таврійської губернії.

Служив у Томському піхотному полку.

Похований на центральному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.172.

224. НУДЖЕВСЬКИЙ Юхим Петрович

(1813 — 28.01.1877, с.Бобрик Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Штабс-капітан (1862). Капітан у відставці (1877).

Посада: командир Остерської інвалідної команди (1862).

Похований 30.01.1877 р. на цвинтарі Вознесенської церкви с.Бобрика.

Його дід — Нуджевський Трохим Остапович, військовий товариш Київського полку (згодом — поручик).

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.1, арк.137(зв)—138; Календарь Чепниговской губернии на 1862 г., стор.67; РКЧД, т.1, ч.2, стор.397.

225. ОКИНЧИЦ Йосип Захарович

(1789 — 22.12.1851, приплив крові до голови, м-ко Бровари Остерського повіту)

— генерал-майор у відставці.

Похований 24.12.1851 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.67(зв).

226. ОЛЬШАНСЬКИЙ Федір Семенович

(1814 — 12.11.1894, м-ко Бровари Остерського повіту)

— поручик у відставці.

Похований 15.11.1894 р. на загальному кладовищі у м-ку Броварах.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.26, арк.176(зв)—177.

227. ПАВЛУЦЬКИЙ Михайло Семенович

(1823 — 26.06.1884, параліч, м.Остер)

— військовий лікар.

Колезький радник (1884). Посада: старший лікар 117 піхотного Ярославського полку.

Похований 28.06.1884 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Його батько — Павлуцький Семен Дмитрович, капітан, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.238, арк.51(зв)—52; РКЧД, т.1, ч.2, стор.410.

228. ПАВЧИНСЬКИЙ Володимир Михайлович

(14.03.1854 — 05.05.1918, апоплексичний удар, м.Козелець)

— полковник у відставці, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

Закінчив гімназію та піхотне юнкерське училище. З 1876 р. — прапорщик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р., був поранений, нагороджений орденом св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость." З 1879 р. — підпоручик, з 1885 р. — поручик, з 1893 р. — штабс - капітан, з 1900 р. — капітан, з 1903 р. — підполковник (1907). Полковник у відставці (1918).

Служив у 165 піхотному Луцькому полку (1907).

а)

б)

Козелецький Георгіївський монастир

а) Георгіївський собор, збудований у 1744 році. На цвинтарі храму були поховані представники місцевої станової еліти (Дарагани, Барановські, Катериничі, Лагоди). Нині від всього монастирського некрополя лишився фрагмент надгробку княгині Софії Юхимівни Хованської (уродженої Дараган), доньки Київського полковника, племінниці графів Олексія та Кирила Розумовських.

б) Центральна брама обителі. Висока чотириярусна дзвіниця, що містилась неподалік, до нашого часу не збереглась.

а)

б)

Козелецький Георгіївський монастир

а) Залишки вишуканої барокової ліпнини з елементами військової атрибутики над головним входом до Георгіївського собору. На час фотографування — стан катастрофічний.

б) Круглий склеп під головним алтарем Георгіївського собору — вірогідне місце поховання настоятелів монастиря. На початку 90-х р.р. нашого століття використовувався районним будинком інвалідів, як овчешховище.

Похований 06.05.1918 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Чернігівського ОВ ЗАГС, Метрична книга Козелецького повіту, 1918 р., т.2, арк.18(зв)—19; СПп на 1907 г., стор.657.

229. ПАНОВ Степан

(1721 — 05.06.1802, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— підпоручик у відставці.

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.291.

230. ПАРІС Віктор

(1762 — 03.05.1814, апоплексичний удар, м.Остер)

— обер-провіантмейстер французької армії.

Служив у армії Наполеона Бонапарта. Під час Вітчизняної війни 1812 р. потрапив у полон.

?Похований у м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.86(зв).

231. ПЕНЬСЬКИЙ Кирило Мойсейович

(1796 — 24.02.1836, сухоти, с.Жадьки Остерського повіту)

— поручик.

Почав службу у 1816 р. в Уфімському піхотному полку.
З 1818 р. — прапорщик, з 1820 р. — поручик (1836).

Служив в Уфімському та Томському піхотних полках.

Похований у с.Жадьках.

Рід іде від полкового осавула Івана Пен^бського (1779).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.183, арк.143; РКЧД, т.1, ч.2, стор.417.

232. ПЕРЕДЕРІЙ Макар Григорович

(1803 — 02.02.1876, водянка, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— штабс-ротмістр у відставці, учасник придушення Польського повстання 1831 р.

Козельський реєстратор (1831). Військову службу почав в

1831 р. у 7 Малоросійському козачому полку. З 1831 р. — корнет. Брав участь у придушенні Польського повстання 1831 р. Штабс-ротмістр у відставці (1876).

До 1831 р. служив у цивільних установах Козелецького повіту. Військову службу проходив у 7 Малоросійському козачому полку (1831 — 1832), згодом переведений у лінійний козачий полк на Кавказ. Посада: командир взводу (1831 — 1832).

Похований 03.02.1876 р. на загальному кладовищі у м-ку Олишівці.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.57, арк.624(зв)—625; ЦДІА України, ф.1284, оп.1, спр.232, арк.103; Там само, спр.239, арк.48(зв); РКЧД, т.1, ч.2, стор.417.

233. ПЕРЕДЕРІЙ Микола

(1739 — 08.07.1812, м-ко Олишівка Козелецького повіту)
— абшитований військовий товариш.

?Похований у м-ку Олишівці.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.482.

234. ПЕТРИКОВЕЦЬ Павло

(1742 — 30.01.1784, м.Козелець)

— прапорщик.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.65.

235. ПЕТРОВСЬКИЙ Павло

(1724 — 27.11.1812, с.Грабівка Козелецького повіту)

— абшитований військовий товариш.

?Похований у с.Грабівці.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.503(зв).

236. ПІДГАЄЦЬКИЙ Гаврило

(1736 — 05.09.1798, м-ко Бровари Остерського повіту)

— поручик.

?Похований у м-ку Броварах.

237. ПІКУЛОВСЬКИЙ Іван Степанович

(1838 — 18.07.1895, набряк крові, с.Лемеші Козелецького повіту)

— полковник у відставці.

Служив у 17 піхотному Архангелогородському полку.

Похований 20.07.1895 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Трьохсвятительської церкви с.Лемешів (1889—1920); ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.642, арк.32(зв)—33.

238. ПІНЧУК Григорій

(1737 — 30.09.1812, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— абшитований значковий товариш.

Служив у Київському полку. Абшитований значковий товариш (1790 — 1812).

?Похований у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.86, арк.383(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.3(зв)—4.

239. ПІНЧУК Олександр Степанович

(09.03.1869 — 1914, загинув на війні)

— капітан, учасник російсько - японської 1904 — 1905 р.р. та Першої Світової війн.

Закінчив Козелецьке міське та Чугуївське піхотне юнкерське училища. Почав службу в 1886 р. у 19 піхотному Костромському полку. З 1890 р. — прапорщик, з 1893 р. — підпоручик, з 1897 р. — поручик, 1901 р. — штабс-капітан. Брав участь у російсько - японській війні 1904 — 1905 р.р. З 1905 р. — капітан (1914). Учасник Першої Світової війни. Мав ордени: з 1905 р. — св. Станіслава 3 ст., з 1909 р. — св. Анни 3 ст.

Служив у 19 піхотному Костромському полку (1886 — 1914).

Похований 18.10.1914 р. на цвинтарі церкви Різдва Христового м-ка Кобижчі Козелецького повіту.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1535, арк.559(зв)—560: СК на 1914 г., стор.406.

240. ПОДЖІЮ Олександр Вікторович

(27.04.1798 — 06.06.1873, с.Вороньки Козелецького повіту)

— підполковник у відставці.

Уродженець м.Миколаєва Херсонської губернії. Навчався у Одеському училищі. Почав службу в 1814 р. у лейб-гвардії Преображенському полку. З 1816 р. — прапорщик, з 1818 р. — підпоручик, з 1820 р. — поручик, з 1823 р. — штабс-капітан, згодом переведений у піхоту з чином майора, з 1825 р. — підполковник у відставці (1826).

Служив у лейб-гвардії Преображенському (1814 — 1823) та Дніпровському піхотному (1823 — 1825) полках.

Активний діяч руху декабристів. Член Південного товариства (1823 — 1826). Арештований у 1826 р., позбавлений чинів та дворянства і засуджений до вічної каторги у Сибіру. З 1839 р. переведений на поселення. Амністований у 1856 р. з поверненням дворянства та правом проживання у європейській частині Російської імперії. З 1861 р. періодично жив у маєтку Волконських в с.Вороньках Козелецького повіту.

Похований у с.Вороньках біля могил декабриста С.Г.Волконського (№64) та його дружини. Наприкінці ХІХ століття над похованнями споруджено Миколаївську церкву-усипальницю за проектом архітектора Е.Ю.Ягна. У перші десятиліття Радянської влади храм з могилами було знищено. В 1975 р. за проектом архітектора О.К.Стукалова у селі створено меморіальний комплекс, до якого входять три символічні надгробки.

Його брат — Поджію Йосип Вікторович, штабс-капітан, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р., діяч руху декабристів.

Його батько — Поджіо Вітторіо Амадео (Віктор Якович), секунд-майор, учасник російсько - турецької війни 1787 — 1791 р.р., виходець з Італії.

Декабристы, стор.144—145; Чернігівщина, стор.215.

241. ПОЛЕТИКА Іван Іванович

(02.02.1807 — 09.09.1875, с.Будище Козелецького повіту)

— штабс-капітан у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Уродженець с.Ведмежого Роменського повіту Полтавської губернії. Почав службу в 1821 р. у Пензенському піхотному полку. З 1824 р. — прапорщик, з 1827 р. — підпоручик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р., був поранений, нагороджений орденами св. Анни 4 ст. з написом "За храбрость" та 3 ст. з бантом. Учасник придушення Польського повстання 1831 р., нагороджений чином поручика. З 1834 р. — штабс-капітан у відставці (1875).

Служив у Пензенському (1821 — 1833) та Олонецькому (1833 — 1834) піхотних полках.

Похований 11.09.1875 р. у с.Будищі.

Його батько — Полетика Іван Андрійович, капітан.

Його дід — Полетика Андрій Андрійович, бунчуковий товариш Полтавського полку (згодом — надвірний радник).

Його прадід — Полетика Андрій Павлович, бунчуковий товариш Полтавського полку, учасник військових походів.

Засновником роду вважається Іван Іванович Полетика, козак Лубенської сотні, учасник польсько - турецької війни 1672 — 1676 р.р. (1673).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.55, арк.383(зв)—384: МР, т.4, стор.139—140.

242. ПОЛЗІКОВ Олексій Іванович

(1835 — 16.11.1893, катар шлунку, м.Козелець)

— капітан у відставці.

Почав службу в 1858 р. у 17 піхотному Архангелогородському полку. Прапорщик (1858). Капітан у відставці (1893).

Похований 18.11.1893 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга собору Різдва Богородиці м.Козельця (1890—1900): Николаев Н.Г. История 17го пехотного Архангелогородского полка, стор.42 (додаток).

243. ПОЛОВЦОВ Петро Андрійович

(1821 — 12.09.1892, набряк легенів, с.Семиполки Остерського повіту)

— генерал-майор у відставці.

Почав службу в 1838 р. у лейб-гвардії Кінній артилерії. З 1841 р. — прапорщик. З 1857 р. — підполковник (1862). З 1867 р. — генерал-майор у відставці (1892). Мав ордени: з 1854 р. — св. Анни 3 ст., з 1860 р. — св.Володимира 4 ст., св.Анни 2 ст. (1867), св.Станіслава 2 ст. (1867).

Служив у лейб-гвардії Кінній артилерії, 21 кінно-артилерійській легкій батареї, Воронежському Михайлівському та Київському Володимирському кадетських корпусах. Посади: інспектор класів Київського Володимирського кадетського корпусу (1862), виконавець особливих доручень при Головному управлінні військово-учбових закладів (1867).

Похований 15.09.1892 р. на цвинтарі Троїцької церкви с.Семиполок.

Був одружений з дочкою генерала від кавалерії Ганною Павлівною Олфер'євою.

Його син — Половцов Андрій Петрович, полковник, учасник російсько - японської війни 1904 — 1905 р.р.

Його брат — архієпископ Литовський Ювеналій.

Його племінник — Половцѣв Олександр Олексійович, державний діяч, історик.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.168, арк.257(зв)—258: СПп на 1862 г., стор.250: РКЧД, т.1, ч.2, стор.435—436.

244. ПОММО Олександр Єгорович

(1823 — 23.04.1878, м.Остер)

— штабс-капітан.

Похований 25.04.1878 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.222, арк.116(зв)—117.

245. ПОНОМАРЕНКО Іван Несторович

(1795 — 28.07.1853, холера, м.Козелець)

— штабс-капітан у відставці.

Почав службу в 1819 р. у Софійському піхотному полку. З 1822 р. — прапорщик. З 1831 р. — штабс-капітан, з 1833 р. — штабс-капітан у відставці (1853). Титулярний радник (1839).

Служив у Софійському піхотному, Невському морському та Брестському піхотному полках. Посада: помічник Козелецького поштмейстера (1837 — 1839).

Похований на центральному кладовищі у м.Козельці.

Батько №246.

У другій половині ХУІІІ століття представники родини входили до складу сотенної старшини Київського полку.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1851—1868): РКЧД, т.1, ч.2, стор.436—437.

246. ПОНОМАРЕНКО Костянтин Іванович

(1848 — 03.09.1899, параліч, м.Остер)

— підполковник, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

З 1868 р. — офіцер. Поручик (1877 — 1878). Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р., за хоробрість нагороджений орденами св. Анни 3 ст. з мечами та бантом, св. Георгія 4 ст. і чином штабс-капітана. З 1883 р. — капітан (1890). Підполковник (1895 — 1899). Мав ордени: з 1879 р. — св. Станіслава 2 ст., з 1892 р. — св. Анни 2 ст., з 1893 р. — св. Володимира 4 ст. за 25 літ бездоганної служби.

Служив у 17 піхотному Архангелогородському полку

(1877 — 1899). Посади: командир роти (1877 — 1885, 1889 — 1899), квартирмейстер Олександрівського військового училища (1885 — 1889).

Похований 05.09.1899 р. на цвинтарі Воскресенської церкви м.Остра. На могилі збереглась нижня частина надгробку — прямокутний блок з чорного граніту. Під заокругленою нішею для фотографії міститься символічне зображення ордену св. Георгія та епітафія: “Константинъ Ивановичъ Пономаренко. Сконч. 3 Сентября 1899 г. Со святыми упокой, Христе Боже, душу усопшаго раба Твоего Константина, учини въ Рай и сотвори ему вѣчную память!”

Син №245.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Воскресенської церкви м.Остра (1891—1906): СК на 1889 г., стор.211; Спн на 1895 г., стор.631; Календарь Черниговской губернии на 1891 г., стор.252.

247. ПОПОВ Петро

(1764 — 02.06.1811, с.Дешки Остерського повіту)

— поручик.

?Похований у с.Дешках.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.82, арк.65.

248. ПОСТОВОЙТ Феодосій

(1722 — 13.05.1795, м.Козелець)

— абшитований полковий хорунжий.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.316, арк.25.

249. ПОШЕВНЯ Герасим

(1732 — 06.04.1792, м.Козелець)

— абшитований військовий товариш, учасник російсько-турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Почав службу в 1752 р. у Київському полку. З 1755 р. — сотенний хорунжий, з 1760 р. — сотенний осавул, з 1765 р. — значковий товариш, з 1771 р. — військовий товариш (1787). Брав участь у російсько-турецькій війні 1768 — 1774 р.р.

Абшитований військовий товариш (1792).

Служив у Київському (1752 — 1786) та Тверському карабінерному (1787) полках.

? Похований у м. Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.83(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1030, арк.1(зв)—2.

250. ПРОТАСОВ Микола Якович

(1809 — 05.09.1887, сухоти, м. Київ)

— полковник у відставці, учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р. та придушення революції в Угорщині 1849 р.

Почав службу в 1833 р. у Ризькому драгунському полку. З 1836 р. — корнет. Брав участь у придушенні революції в Угорщині 1849 р., нагороджений орденом св. Володимира 4 ст. Учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р., за хоробрість отримав золоту шпагу. Полковник у відставці (1887).

Служив у Ризькому драгунському, Єлисаветградському гусарському та Серпуховському уланському полках.

Похований у м-ку Новому Бикові Козелецького повіту.

Був одружений з Єлизаветою Дмитрівною Васильчиковою, дочкою обер-єгермейстера Д.В. Васильчикова, племінницею генерала від кавалерії князя І.В. Васильчикова, учасника Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

ЦДІА України, ф.127, оп.1078, спр.797, арк.120; РКЧД, т.1, ч.2, стор.449.

251. ПРОЦКО Іван Іванович

(1767 — 25.03.1837, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— корнет.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.283; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1061(зв).

252. ПРУТЧЕНКО Григорій Олексійович

(1748 — 05.07.1788, м.Козелець)

— прем'єр-майор.

Почав службу в 1761 р. у Київській полковій канцелярії. З 1767 р. — полковий канцелярист, з 1770 р. — військовий канцелярист, з 1772 р. — військовий товариш, з 1779 р. — полковий осавул (1781). Прем'єр-майор (1788).

Служив у Київському полку (1761 — 1770, 1772 — 1779) та другій Малоросійській колегії (1770 — 1772). Посада: Київський полковий осавул (1779 — 1781).

?Похований у м.Козельці.

Його батько — Прутченко Олексій, військовий товариш Київського полку, учасник військових походів.

Брат №255, дядько №253.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.76(зв); ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2683, арк.3(зв)—4; УКС, стор.24.

253. ПРУТЧЕНКО Григорій Юхимович

(1798 — 13.04.1875, м.Остер)

— поручик у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Закінчив Другий кадетський корпус. Почав службу в 1815 р. у 11 артилерійській бригаді. З 1815 р. — прапорщик, з 1820 р. — підпоручик, з 1825 р. — поручик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р., за хоробрість нагороджений срібною медаллю. Учасник придушення Польського повстання 1831 р. З 1837 р. — поручик у відставці (1875). Отримував "височайші благовоління."

Служив у 11 (1815 — 1826, 1828 — 1830), 4 (1830) та 3 (1831 — 1837) артилерійських бригадах.

Похований 15.04.1875 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Син №255, племінник №252.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.213, арк.79(зв)—80; ЦДІА РФ, ф.1343, оп.27, спр.7160, арк.32—38; РКЧД, т.1, ч.1, стор.71.

254. ПРУТЧЕНКО Іван

(1745 — 30.02.1789, м.Козелець)

— полковий писар.

Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.77(зв).

255. ПРУТЧЕНКО Юхим Олексійович

(1742 — 20.06.1825, с.Тарасове Остерського повіту)

— секунд-майор у відставці.

Почав службу в 1755 р. у Київському полку. Полковий хорунжий (1771 — 1774). З 1774 р. — полковий осавул, з 1783 р. — секунд-майор у відставці (1825).

Служив у Київському полку (1755 — 1783). Посади: Київський полковий хорунжий (1771 — 1774), Київський полковий осавул (1774 — 1782).

?Похований у с.Тарасовому.

Брат №252, батько №253.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.82, арк.157; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2854, арк.2; ЦДІА РФ, ф.1343, оп.27, спр.7160, арк.38; РКЧД, т.1, ч.1, стор.71; УКС, стор.24, 25.

256. ПСЬОЛ Петро Михайлович

(1774 — 20.03.1813, м.Остер)

— значковий товариш.

Почав службу в 1781 р. у Київському полку. З 1781 р. — значковий товариш (1782). Титулярний радник (1813).

?Похований у м.Острі.

Його брат — Псьол Василь Михайлович, значковий товариш Київського полку.

Його батько — Псьол Михайло Григорович, Остерський сотник Київського полку (згодом — секунд-майор), учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.77; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.23(зв)—24; РКЧД, т.1, ч.2, стор.450.

257. ПФУНТ Сергій Олександрович

(1842 — 18.09.1892, рак шлунку, с.Татарівщина
Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Служив у Корпусі військових інженерів.

Похований 20.09.1892 р. на цвинтарі Успенської церкви
с.Татарівщини.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Успенської церкви
с.Татарівщини (1885—1899).

258. РАДЧЕНКО Парфен Григорович

(1724 — 13.05.1799, м.Козелець)

— полковий писар.

Почав службу в 1741 р. у Київській полковій канцелярії.
З 1743 р. — полковий канцелярист, з 1750 р. — військовий
канцелярист, з 1774 р. — полковий писар, з 1796 р. —
колезький асесор (1799).

Служив у Київській полковій (1741 — 1750) та
Генеральній військовій (1750 — 1764) канцеляріях. Посади:
земський писар Козелецького повіту (1764 — 1774), Київський
полковий писар (1774 — 1782), стряпчий Козелецького повіту
(1782). Під час служби військовим канцеляристом
неодноразово виконував службові відрядження до Генеральної
похідної канцелярії гетьмана Кирила Розумовського у Санкт-
Петербургу і Москву.

?Похований у м.Козельці.

Був одружений з дочкою Київського полкового
хорунжого Мотроною Петрівною Савенко.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.310: ЦДА України, ф.193, оп.1, спр.1031,
арк.47(зв)—48: РКЧД, т.2, ч.3, стор.274.

259. РАКИТЯНСЬКИЙ Максим Максимович

(1827 — 05.02.1904, м.Остер)

— майор у відставці.

Похований 07.02.1904 р. на цвинтарі Воскресенської
церкви м.Остра.

260. РІГЕЛЬМАН Микола Миколайович

(1850 — 10.07.1897, параліч, м.Остер)

— підполковник, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

Брав участь у російсько - турецькій війні 1877 — 1878 р.р., нагороджений орденами св.Анни 3 ст. з мечами і бантом, св.Станіслава 3 ст. з мечами і бантом та св.Анни 2 ст. з мечами. З 1885 р. — капітан (1889). Підполковник (1897).

Служив у 21 Муромському (1885) та 24 Симбірському (1889 — 1897) піхотних полках.

Похований 12.07.1897 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Рід іде від генерал-майора Олександра Івановича Рігельмана, учасника російсько - турецьких 1735 — 1739 р.р. та 1768 — 1774 р.р. війн, історика і топографа (1789).

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Воскресенської церкви м.Остра (1891—1905); СК на 1885 г., стор.511; СК на 1889 г., стор.262.

261. РОГОЗИНСЬКИЙ Цезар Серафимович

(26.08.1828 — 15.05.1878, гнила гарячка, м.Козелець)

— майор у відставці.

Почав службу у 1846 р. в Углицькому егерському полку. З 1849 р. — прапорщик. З 1873 р. — майор у відставці (1878). У 1873 р. отримав орден св.Володимира 4 ст.

Служив в Углицькому та Вітебському егерських і Архангелогородському піхотному полках.

Похований 17.05.1878 р. на центральному кладовищі у м.Козельці. Зберігся уламок чавунного надгробку з епітафією: “Здесь погребено тѣло Цезаря Серафимовича Маіора Рогозинскаго. Род. 1828 г. 26 Авг. Ум. 1878 г. Маія 15. И дочь его Младенець Александра.” Нижче — клеймо фірми - виробника: “Р.Пеншлинь въ Кіевь.”

262. РОДІОНОВ Микола Павлович

(1821 — 04.03.1900, м.Остер)

— майор у відставці.

Похований 06.03.1900 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1900 р., т.1.

263. РОМАНОВ Петро Федорович

(1848 — 29.11.1918, м.Остер)

— підполковник у відставці.

Поручик (1892). Підполковник у відставці (1918).

Служив у 17 піхотному Архангелогородському полку (1892).

Похований 01.12.1918 р. на лікарняному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св. Іоана Предтечі м.Остра (1907—1919); Календарь Черниговской губернии на 1892 г., стор.292.

264. РОСИНСЬКИЙ Прокіп

(1751 — 03.04.1811, м.Остер)

— підпоручик.

?Похований у м.Острі.

?Рід іде від військового товариша Київського полку Іллі

Парфеновича Росинського (1781).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1030, арк.60.

265. САВЕНКО Василь Петрович

(1762 — 24.01.1787, м.Козелець)

— корнет у відставці.

Служив у Київському легкокінному полку.

?Похований у м.Козельці.

Його батько — Савенко Петро Іванович, Київський

полковий хорунжий.

Онук №266, брат №267,268.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.73; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.8(зв)—9.

266. САВЕНКО Іван

(1700 — 16.11.1785, м.Козелець)

— значковий товариш.

Служив у Київському полку.

?Похований у м.Козельці.

Його син — Савенко Петро Іванович, Київський полковий хорунжий.

Дід №265,267,268.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.76, арк.7.

267. САВЕНКО Степан Петрович

(1757 — 23.05.1824, м.Козелець)

— корнет у відставці.

Почав службу в 1775 р. у Київському полку. З 1782 р. — значковий товариш. Корнет у відставці (1790 — 1824). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Київському полку (1775 — 1782).

?Похований у м.Козельці.

Онук №266, брат №265,268.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.113(зв); Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1062(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.24(зв)—25; Там само, спр.1395, арк.11(зв)—12.

268. САВЕНКО Федір Петрович

(1756 — 27.07.1839, с.Гломазди Козелецького повіту)

— корнет у відставці.

Почав службу в 1775 р. у Київському полку. З 1782 р. — значковий товариш. Корнет у відставці (1790 — 1839). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Київському полку (1775 — 1782).

Похований 30.07.1839 р. на загальному кладовищі у с.Гломаздах.

Був одружений з дочкою військового товариша Київського полку Марією Германівною Пасенко.

Онук №266, брат №265,267.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.303, арк.8; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1062(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.78, арк.24(зв)—25; Там само, спр.1395, арк.11(зв)—12; РКЧД, т.2, ч.2(доповнення), стор.271.

269. САКОВИЧ Володимир Олександрович

(1837 — 22.12.1901, м-ко Бровари Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 24.12.1901 р. на загальному кладовищі у м-ку Брварах.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.22, арк.314(зв)—315; РКЧД, т.2, ч.3, стор.295.

270. САМБОРСЬКИЙ Михайло Григорович

(1765 — 11.12.1830, м.Козелець)

— абшитований значковий товариш.

Абшитований значковий товариш (1790 — 1830). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Посада: засідатель Козелецької нижньої розправи (1790).

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.312; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1063; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.14(зв)—15.

271. САМПОЛИНСЬКИЙ Ксаверій Михайлович

(1812 — 25.11.1878, катар шлунку, с.Селище Козелецького повіту)

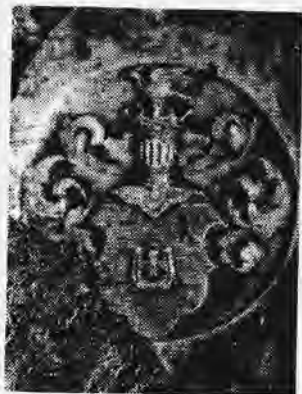
— капітан.

Похований 27.11.1878 р. на загальному кладовищі у с.Селищі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.67, арк.568(зв)—569.

а)

б)

в)

г)

а) Кам'яний хрест з нерозбірливим написом на швигтарі Троїцької церкви с. Старогородки Остерського повіту (нині — передмістя м. Остра). В наш час пам'ятку перенесено до Остерського краєзнавчого музею. Пропонована фотографія зроблена у 1907 р. П. Покришкіним (оригінал зберігається у Санкт-Петербурзькому відділенні Інституту матеріальної культури Російської Академії наук).

б) Зображення польського гербу "Ястржембец" на уламку мармурової надгробної плити з могили сотника (згодом — тигулярного радника) Івана Барановського (№18). Пам'ятку разом з іншими фрагментами надгробків родинного некрополя Барановських у 70-х р.р. нашого століття було перенесено з с.Олбина Козелецького району до Остерського краєзнавчого музею.

в) Чавунна надгробна плита на могилі полковника Костянтина Каменєва (№125) на центральному кладовищі м.Остра.

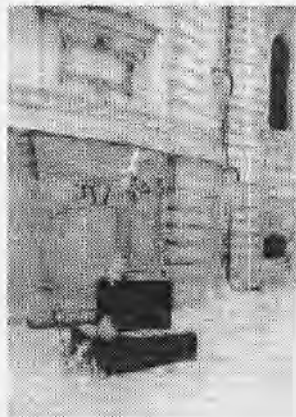
г) Гранітний надгробок на могилі учасника російсько-турецької війни 1877-1878 р.р. підполковника Костянтина Пономаренка (№246) на швигтарі Воскресенської церкви м.Остра. Над спітафією — зображення бойового ордену св.Горсія.

а)

б)

в)

г)

а) Цвинтар собору Різдва Богородиці м.Козельця: силуети надгробків вирізняються на тлі двиниці. Пропонована фотографія зроблена у 1909 р. відомим істориком і мистецтвознавцем Георгієм Лукомським (оригінал зберігається у Санкт-Петербурзькому відділенні Інституту матеріальної культури Російської Академії наук). Нині від всього цвинтаря лишилися два пошкоджені надгробки (див. б/, в/).

б) Гранітна колона — надгробок на могилі учасника російсько-турецької війни 1877-1878 р.р. підполковника Костянтина Митарновського (№207).

в) Мармуровий пам'ятник на могилі вихідця з старшинської родини Київського полку ротмістра Петра Афеєдики (№13).

г) Уламок чавунного надгробку з могили майора Цезаря Рогозінського (№261) на центральному кладовищі м.Козельця.

272. САХАРОВ Володимир Олександрович
(1880 — 14.08.1914, загинув на війні)
— штабс-капітан, учасник Першої Світової війни.
Похований 12.10.1914 р. на цвинтарі Михайлівської
церкви с.Кулажинців Козелецького повіту.
ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1536, арк.224(зв)—225.

273. СВЯТОВЕЦЬ Яків
(1751 — 14.02.1821, с.Святе Остерського повіту)
— корнет.
?Похований у с.Святому.
?Рід іде від Остерського сотника Київського полку Яська
Святовця (1668).
ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.87, арк.56(зв).

274. СЕМЕНОВ Василь Гаврилович
(1784 — 19.04.1861, м.Козелець)
— майор у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р.
та європейських походів 1813 — 1814 р.р.
Почав службу в 1805 р. у Московському драгунському
ескадроні. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та
європейських походах 1813 — 1814 р.р., нагороджений срібною
медаллю і відзнакою “Кульмський хрест”. З 1819 р. —
прапорщик (1827). З 1831 р. — майор у відставці (1861).
Служив у Московському драгунському ескадроні (1805)
та Московському драгунському (згодом — гусарському) полку
(1827).

Похований 21.04.1861 р. на центральному кладовищі у
м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга приміської
Миколаївської церкви м.Козельця (1857—1874): СГШО на 1827 г., стор.422;
РКЧД, т.1, ч.2, стор.500.

275. СЕМЕНОВ Петро Антонович
(1784 — 31.03.1836, сухоти, м-ко Бровари Остерського
повіту)

— майор.

Служив у будівельному загоні шляхів сполучення.

Похований на загальному кладовищі у м-ку Броварах.
ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.53, арк.3(зв).

276. СЕНКЕВИЧ Петро Августинович

(1881 — 17.11.1917, запалення мозку, м.Козелець)

— полковник.

Служив у 20 піхотному Галицькому полку.

Похований 19.11.1917 р. на цвинтарі Преображенської церкви м.Козельця.

Архів Чернігівського ОБ ЗАГС, Метрична книга Козелецького повіту, 1917 р., т.1, арк.56(зв)—57.

277. СЕРГЄЄВ Сергій Сергійович

(1773 — 13.01.1836, водянка, м.Козелець)

— підполковник у відставці.

Похований на центральному кладовищі у м.Козельці.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.177(зв).

278. СИГАРЕВИЧ Микола Дмитрович

(1803 — 05.12.1889, м.Остер)

— капітан у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р.

Почав службу в 1819 р. у Псковському піхотному полку. З 1821 р. — прапорщик. Підпоручик (1827). Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р., нагороджений орденом св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость". З 1836 р. — капітан у відставці (1889).

Служив у Псковському (1819) та Могильовському (1827 — 1836) піхотних полках.

Похований на центральному кладовищі у м.Острі. Зберігся повалений надгробок з сірого граніту у вигляді дерева із зрізаними вітами. Епітафія: "Капитанъ Николай Дмитриевичъ Сигаревичъ. 86 лет. † 5 Дек. 1889".

Був одружений з Марією Гордіївною Кожуховською,

дочкою підпоручика (№138).

СГШО на 1827 г., стор.347; РКЧД, т.1, ч.2, стор.503.

279. СИМОНОВСЬКИЙ Іван Олексійович

(1822 — 07.03.1900, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— штабс-капітан у відставці.

Почав службу в 1840 р. у Коливанському егерському полку. З 1841 р. — прапорщик. Поручик (1846). Штабс-капітан у відставці (1900).

Похований 09.03.1900 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

Його батько — Симоновський Олексій Дмитрович, корнет (згодом — губернський секретар).

?Рід іде від Кобизького сотника Київського полку Петра Івановича Симоновського (1764).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.668, арк.38(зв)—39; РКЧД, т.1, ч.2, стор.511.

280. СКИТСЬКИЙ Василь Мойсейович

(1822 — 24.09.1878, удар, м-ко Нова Басань Козелецького повіту)

— військовий священник.

Служив полковим священником у 48 піхотному Навагінському полку. Був благочинним 20 піхотної дивізії.

Похований 26.09.1878 р. на загальному кладовищі у м-ку Новій Басані.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.66, арк.512(зв)—513.

281. СЛИВЧАНСЬКИЙ Іван Антонович

(1835 — 24.06.1882, сухоти, м-ко Нова Басань Козелецького повіту)

— капітан у відставці.

Похований 26.06.1882 р. на загальному кладовищі у м-ку Новій Басані.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.87, арк.275(зв)—276.

282. СЛУХАЄВСЬКИЙ Іван

(1722 -- 27.05.1802, хут.Друцький Остерського повіту)

— абшитований військовий товариш.

?Похований на хут.Друцькому.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.176.

283. СМОЛОВИК Петро

(1742 — 13.05.1812, м.Остер)

— абшитований військовий товариш.

Почав службу в 1757 р. у Остерському сотенному правлінні Київського полку. З 1758 р. — сотенний канцелярист (1764). З 1781 р. — сотенний отаман (1783). Абшитований військовий товариш (1812).

Служив у Остерському сотенному правлінні (1757 — 1764). Посади: писар Остерського комісарського правління (1764 — 1769), Остерський повітовий писар (1769 — 1770), писар Остерського магістрату (1771 — 1781), ратман Остерського магістрату (1782 — 1783). Брав участь в ліквідації епідемії чуми в Україні (1770).

?Похований у м.Острі.

?Рід іде від наказного Остерського сотника Київського полку Якова Смоловика (1740).

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.69(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.293, арк.14(зв)—15.

284. СОБКО Яків Іванович

(08.10.1823 — 14.07.1868, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— підполковник у відставці.

Уродженець м.Києва. Служив у Корпусі військових інженерів.

Похований 16.07.1868 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

Його батько — Собко Іван Савич, підполковник, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 —

1814 р.р.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.111; ДАКО, ф.782, оп.1, спр.11083, арк.5(зв)—6; РКЧД, т.2, ч.3, стор.319.

285. СОБОЛЕВСЬКИЙ Герасим Петрович

(1735 — 24.03.1812, с.Булахів Остерського повіту)

— секунд-майор у відставці.

Почав службу в 1757 р. у Київському полку. З 1784 р. — артилерії осавул, з 1787 р. — секунд-майор у відставці (1812).

Служив у Київській полковій артилерії (1784 — 1787).

Посада: засідатель Остерського нижнього земського суду (1790).

?Похований у с.Булахові.

Був одружений з дочкою значкового товариша Київського полку Уляною Василівною Каневською.

Його брат — Соболевський Филимон Петрович, отаман Київської полкової артилерії (згодом — секунд-майор).

Дід №287,288.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.84, арк.39; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.10(зв)—11; РКЧД, т.2, ч.3, стор.320.

286. СОБОЛЕВСЬКИЙ Іван Петрович

(1777 — 24.06.1848, холера, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— корнет у відставці.

Похований 26.06.1848 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

?Рід іде від Гоголівського сотника Київського полку Матвія Соболевського (1731).

Батько №289.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.62.

287. СОБОЛЕВСЬКИЙ Олексій Львович

(1821 — 31.10.1901, запалення легенів, с.Булахів Остерського повіту)

— генерал-майор.

Похований 02.11.1901 р. на цвинтарі Успенської церкви с.Булахова.

Його брати — Василь Львович (генерал-лейтенант) та Павло Львович (генерал-майор) Соболевські.

Онук №285, брат №288.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Остерського повіту, 1901 р., т.1; РКЧД, т.2, ч.3, стор.320.

288. СОБОЛЕВСЬКИЙ Петро Львович

(1810 — 25.06.1892, с.Булахів Остерського повіту)

— генерал-лейтенант.

Похований 27.06.1892 р. на загальному кладовищі у с.Булахові.

Онук №285, брат №287.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1892 р., т.1.

289. СОБОЛЕВСЬКИЙ Прохір Іванович

(1819 — 19.06.1883, гарячка, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— полковник у відставці, учасник придушення революції в Угорщині 1849 р.

Почав службу в 1835 р. у Камчатському єгерському полку. З 1840 р. — прапорщик. Брав участь у придушенні революції в Угорщині 1849 р., нагороджений орденом св.Анни 4 ст. з написом “За храбрость”. З 1861 р. — підполковник, з 1863 р. — полковник у відставці (1883). Мав ордени: з 1857 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1860 р. — св.Анни 3 ст.

Служив у Камчатському єгерському (1835) та Тифлійському гренадерському (1862) полках.

Похований 21.06.1883 р. на загальному кладовищі у м-ку Гоголеві.

Син №286.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.44, арк.142(зв)—143; Спп на 1862 г., стор.471; РКЧД, т.1, ч.2, стор.523.

290. СОЛОНИНА Андрій Йосипович

(1771 — 1848, с.Літочки Остерського повіту)

— корнет у відставці, учасник другого поділу Польщі та придушення Польського повстання 1794 р.

Почав службу в 1783 р. у Тверському карабінерному полку. Брав участь у другому поділі Польщі (1792) та придушенні Польського повстання 1794 р., за хоробрість нагороджений чином корнета. З 1797 р. — корнет у відставці.. З 1808 р. — титулярний радник (1848). У 1823 р. отримав орден св.Володимира 4 ст.

Служив у Тверському карабінерному (1783 — 1790) та Київському кінно-егерському (1790 — 1797) полках. Посади: підсудок Остерського повіту (1803 — 1807), хорунжий того ж повіту (1807 — 1812), підкоморій того ж повіту (1812 — 1815), Остерський повітовий предводитель дворянства (1820 — 1825, 1827 — 1835).

Похований у с.Літочках.

Онук №304, син №298, батько №292.

МР, т.4, стор.723.

291. СОЛОНИНА Андрій Миколайович

(1793 — 08.02.1831, с.Заворичі Козелецького повіту)

— підпоручик.

Похований на загальному кладовищі у с.Заворичах.

Його батько — Солонина Микола Федорович, бунчуковий товариш Київського полку (згодом — прем'єр-майор).

Його дід Федір Кирилович та прадід Кирило Якович Солонини — бунчукові товариші Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.42, арк.78; МР, т.4, стор.726.

292. СОЛОНИНА Василь Андрійович

(26.04.1803 — ?)

— поручик у відставці.

Уродженець с.Татарівщини Остерського повіту.

Навчався у Київській гімназії (1815). Почав службу в 1821 р. у 19 егерському полку. З 1821 р. — прапорщик, з 1823 р. — підпоручик, з 1826 р. — поручик, з 1827 р. — поручик у відставці (1857).

Служив у 19 егерському полку (1821 — 1827). Посади: полковий ад'ютант (1826), суддя Остерського повітового суду (1832), предводитель дворянства Остерського повіту (1838 — 1841, 1851 — 1857).

Похований у с.Кошанах Остерського повіту.

Онук №298, син №290.

МР. т.4, стор.729.

293. СОЛОНИНА Володимир Костянтинович

(23.07.1851 — 29.09.1914, рак легенів, с.Татарівщина Остерського повіту)

— генерал-лейтенант у відставці.

Уродженець с.Татарівщини. Закінчив Другу Київську гімназію та Київське піхотне юнкерське училище. Почав службу в 1871 р. у 119 піхотному Коломенському полку. З 1871 р. — прапорщик, з 1874 р. — підпоручик, з 1876 р. — поручик, з 1878 р. — підпоручик гвардії, з 1882 р. — поручик, з 1887 р. — штабс-капітан, з 1892 р. — капітан, з 1897 р. — полковник, з 1906 р. — генерал-майор, з 1911 р. — генерал-лейтенант у відставці (1914). Мав російські ордени: з 1879 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1891 р. — св.Анни 3 ст., з 1895 р. — св. Станіслава 2 ст., з 1898 р. — св.Анни 2 ст., з 1906 р. — св.Володимира 3 ст., св.Станіслава 1 ст.(1914). Кавалер іноземних орденів: румунського Зірки 2 ст. та болгарського св.Олександра 4 ст. (обидва — 1899), сіамського Білого Слона 2 ст., іранського Лева і Сонця 2 ст. та чорногорського князя Данила 2 ст. (всі — 1914).

Служив у 119 піхотному Коломенському (1871 — 1878) та лейб-гвардії Литовському (1878 — 1902) полках. Посади: командир 15 піхотного Шліссельбурзького полку (1902 — 1907), тимчасовий генерал-губернатор Курляндії (1905 —

1908), командир 2 бригади 4 піхотної дивізії (1907 — 1911), командир 4 піхотної дивізії (1911).

Похований 02.10.1914 р. на цвинтарі Успенської церкви с. Татарівщини. В Остерському краєзнавчому музеї зберігається фрагмент надгробку.

Онук №296.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1914 р., т.1: СГ на 1907 г., стор.777: МР, т.4, стор.732.

294. СОЛОНИНА Дем'ян Кирилович

(26.06.1830 — 01.11.1888, запалення легенів, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— підпоручик у відставці.

Уродженець с.Заворичів Козелецького повіту. Почав службу в 1851 р. у 4 саперному батальйоні. З 1853 р. — прапорщик, з 1855 р. — підпоручик у відставці (1888).

Служив у 4 (1851 — 1852), 6 (1852) та 5 (1853) саперних батальйонах, Тульському єгерському полку (1853 — 1855).

Похований 03.11.1888 р. на цвинтарі Покровської церкви м-ка Кобижчі.

Його батько — Солонина Кирило Федорович, підпоручик.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.395, арк.127(зв)—128: МР, т.4, стор.736.

295. СОЛОНИНА Іван Михайлович

(1731 — 20.09.1798, м.Остер)

— підполковник у відставці, учасник Семилітньої війни 1756 — 1763 р.р. та придушення народних повстань у Поволжжі.

Навчався у Київській академії (1742). Почав службу в 1757 р. у Київському полку. З 1757 р. — сотник. Брав участь у Семилітній війні 1756 — 1763 р.р. (1759 — 1763). З 1774 р. — полковий обозний. Учасник придушення народних повстань у Поволжжі (1779 — 1781). З 1788 р. — підполковник у відставці (1798).

Служив у Київському полку (1757 — 1781). Посади:

Остерський сотник (1757 — 1759), командир з'єднання українських козаків у складі діючої армії (1760 — 1765), Остерський міський голова (1767 — 1773), Київський полковий обозний (1774 — 1781), командир окремого козацького загону (1779 — 1781), суддя Остерського повітового суду (1783 — 1784, 1791). Неодноразово виконував спеціальні доручення керівництва: очолював каральні експедиції проти повсталих народів, керував розшуками кріпаків-втікачів, командував форпостом (1769 — 1773) на кордоні з Польщею.

Похований на цвинтарі Успенської церкви с.Татарівщини Остерського повіту.

Був одружений з дочкою Чернігівського полкового обозного Марією Андріївною Тризною.

Його син — Солонина Петро Іванович, значковий товариш Київського полку.

Онук №305, син №304, брат №298, батько №296,300,301,302,дід №297,303.

ДАЧО, ф.679, оп.4, спр.224, арк.85(зв): МР, т.4, стор.717—718.

296. СОЛОНІНА Ілля Іванович

(1775 — 1830)

— корнет у відставці, учасник другого поділу Польщі, придушення Польського повстання 1794 р. та військового походу в Швейцарію 1799 р.

Почав службу в 1786 р. у Тверському карабінерному полку. Брав участь у другому поділі Польщі (1792) та придушенні Польського повстання 1794 р. Учасник походу російського експедиційного корпусу в Швейцарію 1799 р. З 1801 р. — корнет у відставці. З 1806 р. — титулярний радник. У 1821 р. отримав орден св.Володимира 4 ст.

Служив у Тверському (1786) та Ніжинському (1786 — 1789) карабінерних, Київському кінно-егерському (1790 — 1794), гусарському Боура (1798) та Павлоградському гусарському (1795 — 1797, 1799 — 1801) полках. Посади: помічник експедитора Малоросійського поштамту (1804 —

(1807), комісар Чернігівського маршалківсько-комісарського суду (1808), підсудок Остерського повітового суду (1809 — 1812), Остерський земський суддя (1812 — 1814), підкоморій Остерського повіту (1815 — 1818), Остерський повітовий предводитель дворянства (1819 — 1822, 1825 — 1827).

Похований на цвинтарі Успенської церкви с.Татарівщини Остерського повіту.

Онук №304, син №295, брат №300,301,302, батько №297,303.

МР, т.4, стор.722.

297. СОЛОНІНА Йосип Ілліч

(02.04.1807 — 30.07.1848, холера, с.Бервиця Козелецького повіту)

— підпоручик у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р.

Почав службу в 1823 р. у Смоленському піхотному полку. З 1828 р. — прапорщик. Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р. (1829). З 1834 р. — підпоручик у відставці (1848).

Служив у Смоленському (1823 — 1826) та Рильському (1826 — 1827) піхотних, 28 (1827 — 1833) та Тарутинському (1833 — 1834) єгерських полках.

Похований 31.07.1848 р. у с.Бервиці.

Онук №295, син №296, брат №303.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.75; МР, т.4, стор.728; РКЧД, т.1, ч.2, стор.532.

298. СОЛОНІНА Йосип Михайлович

(1734 — ?)

— абшитований військовий товариш.

Почав службу в 1753 р. у Київському полку. Сотенний отаман (1774 — 1783). З 1784 р. — абшитований військовий товариш (1798).

Служив у Остерській сотні Київського полку (1753 —

1783). Посада: Остерський міський голова (1783).

Похований на цвинтарі Успенської церкви с.Татарівщини Остерського повіту.

Онук №305, син №304, брат №295, батько №290, дід №292.

МР, т.4, стор.718; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.294, арк.11.

299. СОЛОНИНА Костянтин Дмитрович

(? — 1696, м.Козелець)

— полковник, учасник військових походів.

Наказний Київський полковник (1669, 1671). Наказний генеральний осавул (1670). Київський полковник (1669 — 1678, 1687 — 1688), знатний військовий товариш (1689 — 1692). Брав участь у військових походах проти Кримського ханства (1687, 1689). Неодноразово виїздив до Москви з спеціальними дорученнями генеральної старшини.

Похований у м.Козельці.

Його брат — Солонина Яків Дмитрович, наказний Київський полковник, учасник військових походів.

Його батько — Солонина Дмитро, Брацлавський полковник, засновник роду.

Дядько №305.

МР, т.4, стор.709—710.

300. СОЛОНИНА Костянтин Іванович

(1774 — 05.04.1844, с.Савин Остерського повіту)

— корнет у відставці, учасник другого поділу Польщі, придушення Польського повстання 1794 р. та військового походу в Швейцарію 1799 р.

Почав службу в 1786 р. у Павлоградському легкокінному полку. Брав участь у другому поділі Польщі (1792) та придушенні Польського повстання 1794 р. Учасник походу російського експедиційного корпусу в Швейцарію 1799 р. З 1801 р. — корнет у відставці, з 1805 р. — колезький реєстратор, з 1811 р. — губернський секретар, з 1814 р. — колезький

секретар (1835). Титулярний радник (1844).

Служив у Павлоградському легкокінному (гусарському) полку (1786 — 1801), Малоросійському поштамті (1805 — 1808) та Чернігівській губернській будівельній експедиції (1811 — 1818). Посади: підкоморій Остерського повіту (1830 — 1832), Остерський повітовий межовий суддя (1835).

Похований 07.04.1844 р. на загальному кладовищі у с.Савині.

Онук №304, син №295, брат №296,301,302.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.186, арк.43(зв): Месяцеслов на 1835 г., ч.2, стор.313; МР, т.4, стор.721.

301. СОЛОНІНА Микола Іванович

(1769 — 29.09.1833, простуда, с.Карпоки Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Почав службу в 1778 р. у Київському полку. З 1778 р. — значковий товариш (1784). Капітан у відставці (1798 — 1833). Нагороджений золотою медаллю за участь у організації ополчення (1808). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Посади: командир загону (тисячі) Чернігівського ополчення (1808), підкоморій Остерського повіту (1809), Остерський повітовий предводитель дворянства (1812 — 1816).

Похований на загальному кладовищі у с.Карпоках.

Онук №304, син №295, брат №296,300,302.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.181, арк.129: Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1062; МР, т.4, стор.721.

302. СОЛОНІНА Михайло Іванович

(1766 — ?)

— поручик у відставці.

Почав службу в 1778 р. у Київському полку, з 1778 р. — значковий товариш. Поручик у відставці (1798 — 1806).

Посада: Остерський повітовий хорунжий (1812).

Похований у с.Соболівці Остерського повіту.

Онук №304, син №295, брат №296,300,301.
МР, т.4, стор.721.

303. СОЛОНИНА Михайло Іллч

(26.10.1804 — 1854)

— штабс-капітан у відставці.

Уродженець с.Татарівщини Остерського повіту. Почав службу в 1820 р. у Інгерманландському драгунському полку. З 1821 р. — прапорщик, з 1823 р. — поручик, з 1826 р. — штабс-капітан у відставці (1854).

Служив у Інгерманландському (1820, 1822 — 1826) та Київському (1821 — 1822) драгунських полках. Посада: засідатель Остерського земського суду (1827 — 1838), засідатель Остерського повітового суду (1838 — 1840).

Похований на цвинтарі Успенської церкви с.Татарівщини.

Онук №295, син №296, брат №297.

МР, т.4, стор.727: ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.1817.

304. СОЛОНИНА Михайло Сергійович

(1701 — 05.04.1779, с.Татарівщина Остерського повіту)

— абшитований сотник, учасник військових походів.

З 1729 р. — сотник, з 1757 р. — абшитований сотник (1779). Брав участь у військових походах.

Служив у Київському полку. Посади: Остерський сотник (1729 — 1757), наказний Київський полковник (1733).

Похований в Успенській церкві с.Татарівщини.

Син №305, батько №295,298, дід №290,296,300,301,302.

ДАЧО, ф.679, оп.4, спр.224, арк.19(зв): МР, т.4, стор.714.

305. СОЛОНИНА Сергій Васильович

(1660 — 1737)

— абшитований бунчуковий товариш, учасник військових походів.

Сотник (1687, 1709 — 1727). Полковий хорунжий (1690

— 1696). Бунчуковий товариш (1736), з 1736 р. — абшигований бунчуковий товариш (1737). Брав участь у військових походах.

Служив у Київському полку (1687 — 1736). Посади: наказний Козелецький сотник (1687), Київський полковий хорунжий (1690 — 1696), Остерський сотник (1709 — 1727).

Похований на старому церковному цвинтарі у с.Булахові Остерського повіту.

Був одружений з дочкою бунчукового товариша Ганною Грибович.

Племінник №299, батько № 304, дід №295,298.

МР. т.4, стор.711—712; УКС, стор.24, 25, 26.

306. СОРОКА Василь Петрович

(1772 — 25.03.1827, с.Козацьке Козелецького повіту)

— поручик.

У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований у с.Козацькому.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.298; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1063.

307. СОРОКА Роман

(1723 — 22.07.1801, м.Остер)

— корнет.

?Похований у м.Острі.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.176.

308. СОФРОНСЬКИЙ Олександр Федорович

(1841 — 14.02.1913, м-ко Бобровиця Козелецького повіту)

— полковник у відставці.

Похований 16.02.1913 р. на загальному кладовищі у м-ку Бобровиці.

Брат №309.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1505, арк.387(зв)—388.

309. СОФРОНСЬКИЙ Петро Федорович
(1822 — 13.10.1898, м-ко Бобровиця Козелецького повіту)

— військовий священник.

Служив полковим священником у 27 піхотному Вітебському полку. Перебував за штатом (1898).

Похований 15.10.1898 р. на загальному кладовищі у м-ку Бобровиці.

Брат №308.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.659, арк.55(зв)—56.

310. СТАВРОВСЬКИЙ Михайло Олексійович

(1841 — 30.03.1876, удар, м.Остер)

— підпоручик у відставці.

Похований 31.03.1876 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Його батько — Ставровський Олексій Іванович, професор Київського університету св.Володимира, історик, археолог, організатор музейної справи.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.216, арк.28(зв)—29.

311. СТАСЮК Данило Григорович

(1752 — 03.10.1840, м-ко Гоголів Остерського повіту)

— поручик

Похований 05.10.1840 р. на цвинтарі Преображенської церкви м-ку Гоголева.

Був одружений з Домнікією Яківною Шум, дочкою військового товариша (№378).

?Рід іде від Івана Стасюка, Гоголівського сотенного хорунжого Київського полку (1764).

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.62.

312. СТЕБАКОВ Андрій Федорович

(1784 — 19.04.1838, водянка, м.Козелець)

— підпоручик.

Почав службу в 1806 р. у Шостенському артилерійському

а)

б)

в)

г)

а) Активний діяч руху декабристів підполковник Олександр Подкію (№240). Похований у с.Вороньках Козелецького повіту (нині — Бобровицького району Чернігівської області).

б) Учасник Вітчизняної війни 1812 р. та багатьох інших збройних кампаній, активний діяч руху декабристів генерал-майор князь Сергій Волконський (№64). Похований у с.Вороньках.

в) Учасник російсько-турецької війни 1877-1878 р.р. підполковник Костянтин Пономаренко (№246). Похований у м.Острі.

г) Відомий польський письменник, військовий і громадський діяч, генерал турецької служби Міхал Чайковський (Садик-паша) (№353). Похований у с.Пархимові Остерського повіту (нині — Козелецького району).

а)

б)

а) Юр'єва божниця — частина замкового храму XI століття на околиці с. Старогородки Остерського повіту (нині — частина м. Остра). Поряд споруди у "дожовтневі" часи стояла дерев'яна Троїцька церква, яка не збереглася.

б) Головний будинок садиби родини Солонин у с. Татарівщині Остерського повіту (нині — частина м. Остра). В наш час тут розміщено експозицію Остерського краєзнавчого музею.

гарнізоні. з 1824 р. — прапорщик, з 1831 р. — підпоручик (1838).

Служив у Шостенському артилерійському гарнізоні (1806), Ніжинській (1827) та Козелецькій (1832 — 1838) інвалідних командах.

Похований на загальному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.184; СГШО на 1827 г., стор.882; СГШО на 1832 г., стор.653; РКЧД, т.1. ч.2, стор.536.

313. СТОЛИЦЯ Іван Степанович

(1814 — 16.03.1875, сухоти., м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— штабс-капітан, учасник придушення Польського повстання 1831 р.

Брав участь у придушенні Польського повстання 1831 р., нагороджений відзнакою "Virtuti militari". Штабс-капітан (1855 — 1875). Мав відзнаку за ХУ літ бездоганної служби. (1855).

Посада: ісправник Козелецького земського суду (1855 — 1862).

Похований 18.03.1875 р. на загальному кладовищі у м-ку Олишівці.

?Рід іде від Олишівського городового отамана Пилипа Столиці (1681).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.55, арк.548(зв)—549; Там само. ф.127, оп.14, спр.2371; Календарь Черниговской губернии на 1862 г., стор.38.

314. СТОПАНОВСЬКИЙ Павло Іванович

(1768 — 03.10.1843, с.Шапики Козелецького повіту)

— корнет у відставці.

Почав службу в 1780 р. у Київському полку. З 1780 р. — значковий товариш, з 1787 р. — корнет у відставці, з 1797 р. — титулярний радник, з 1803 р. — колезький асесор, з 1808 р. — надвірний радник (1843). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у Київському полку (1780 — 1786). Посади:

Чернігівський повітовий землемір (1792 — 1800, 1802 — 1805),
Чернігівський губернський землемір (1805 — 1815), підкоморій
Козелецького повіту (1818 — 1819).

Похований 05.10.1843 р. на загальному кладовищі у
с.Шапихах.

Його батько — Стопановський Іван, військовий
канцелярист (згодом — колезький радник).

Рід іде від Київського полкового судді Івана
Стопановського (1738).

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.359, арк.67; Там само, ф.127, оп.14, спр.373;
Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1062(зв).

315. СТУРЗА Микола Тимофійович

(1750 — 15.01.1799, с.Козацьке Козелецького повіту)

— корнет.

Корнет (1790). Титулярний радник (1799).

?Похований у с.Козацькому.

Його брат — Стурза Яків Тимофійович, колезький
асесор, військовий лікар.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.296; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395,
арк.12(зв)—13.

316. СУДОВСЬКИЙ Пилип Родіонович

(1775 — 02.01.1862, простуда, с.Бортничі Остерського
повіту)

— поручик у відставці.

Похований 04.01.1862 р. на загальному кладовищі у
с.Бортничах.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.98, арк.15(зв).

317. ТАНСЬКИЙ Антон Михайлович

(? — 1742)

— полковник, учасник російсько — турецької війни 1710
— 1713 р.р.

Виходець з Молдавії. Охочекомонний полковник (1704,
1710). Ротмістр волоського загону в складі російської армії

(1708 — 1709). Полковник (1709 — 1742). Брав участь у російсько - турецькій війні 1710 — 1713 р.р.

Посади: Білоцерківський полковник (1709, 1711), Київський полковник (1712 — 1742).

?Похований у м.Козельці.

Був двічі одружений. Його перша дружина — Палій Марія Семенівна, дочка Фастівського полковника. Вдруге взяв шлюб з Софією Федорівною Голенківською.

Його сини — Михайло Антонович (Київський полковник) та Іван Антонович (бунчуковий товариш) Танські.

Його брати — Іван Михайлович (охочекомонний полковник), Василь Михайлович (Переяславський полковник) та Михайло Михайлович, (Ніжинський полковий обозний) Танські.

Його батько — Танський Михайло, Брацлавський полковник.

МР, т.5, стор.2.

318. ТАРАСЕВИЧ Андрій Васильович

(1853 — 26.08.1911, сухоти, м-ко Нова Басань Козелецького повіту)

— поручик у відставці.

Похований 27.08.1911 р. на загальному кладовищі у м-ку Новій Басані.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1437, арк.482(зв)—483.

319. ТАРАСЕНКО Хома Павлович

(1788 — 02.04.1853, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— прапорщик у відставці.

Похований 04.04.1853 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

?Рід іде від військового товарища Леонтія Тарасенка (1729).

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.293.

320. ТЕМЕННИК Омелян Корнилович

(? — 17.08.1916, бойове поранення, м.Тернопіль)

— прапорщик, учасник Першої Світової війни.

Брав участь у Першій Світовій війні. Тяжко поранений в бою 01.08.1916 р. Перевезений у м.Тернопіль до шпиталю, де і помер.

Служив у 62 піхотному Суздальському полку (1916).

Похований 15.09.1916 р. на загальному кладовищі у с.Євминці Остерського повіту.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Остерського повіту, 1916 р., т.2.

321. ТИМОФЄЄВ Іван Тимофійович

(1801 — 05.03.1879, м-ко Кобижча Козелецького повіту)

— майор у відставці.

Почав службу в 1827 р. у 1 карабінерному полку. З 1841 р. — прапорщик. З 1854 р. — штабс-капітан. Майор у відставці (1879).

Служив у 1 карабінерному полку, лейб-гвардії Фінському стрілецькому батальйоні та інших частинах.

Похований 07.03.1879 р. на загальному кладовищі у м-ку Кобижчі.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.70, арк.381(зв)—382: РКЧД, т.1, ч.2, стор.554.

322. ТОЛКУНОВ Олексій Кирилович

(1811 — 10.07.1851, водянка, с.Микільська Слобідка

Остерського повіту)

— майор у відставці.

Служив у будівельному загоні шляхів сполучення.

Похований 13.07.1851 р. на загальному кладовищі у с.Микільській Слобідці.

ДАЧО, ф.679, оп.5, спр.68.

323. ТОЦЬКИЙ Іван

(1728 — 12.04.1782, с.Хрещате Козелецького повіту)

— абшитований військовий товариш.

Почав службу у Київському полку. З 1760 р. — військовий товариш (1779). Абшитований військовий товариш (1782).

Служив у Київському полку (1760 — 1779). Посада: Козелецький сотник (1779).

?Похований у с.Хрещатому.

Був одружений з дочкою бунчукового товариша Київського полку Федора Стрешенцова.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.75, арк.346(зв); ЦДА України, ф.51, оп.3, спр.17700, арк.41; Там само, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.5(зв)—6.

324. ТРИЗНА Володимир Дмитрович

(25.04.1819 — 06.04.1883, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Уродженець с.Грабівки Козелецького повіту. Навчався у Ніжинському фізико-математичному ліцеї (1833). Почав військову службу в 1838 р. Поручик у відставці (1883).

Похований 08.04.1883 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Його брати — Степан Дмитрович (підполковник) та Микита Дмитрович (капітан) Тризни брали участь у російсько-турецькій війні 1828 — 1829 р.р. та придушенні Польського повстання 1831 р.

Син №325, дядько №326.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.90, арк.28(зв)—29; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16887, арк.7.

325. ТРИЗНА Дмитро Андрійович

(1766 — 1831)

— поручик у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р. та європейських походів 1813 — 1814 р.р.

Почав службу в 1779 р. у Чернігівській полковій канцелярії. З 1781 р. — сотенний отаман, з 1783 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик у відставці (1831). Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських

походах 1813 — 1814 р.р.

Служив у Чернігівському (1779 — 1781) та Київському (1783 — 1786) полках, Чернігівській цивільній палаті (1789 — 1790), Чернігівському ополченні (1812) та Чернігівському піхотному полку (1813 — 1814). Посади: засідатель Березинського нижнього земського суду (1791 — 1794), засідатель Ніжинського нижнього земського суду (1797 — 1800), Ніжинський земський комісар (1806 — 1812), командир батальйону (1813 — 1814), хорунжий Ніжинського повіту (1818 — 1830), підкоморій Ніжинського повіту (1830 — 1831).

?Похований у с.Грабівці Козелецького повіту.

Його брат — Тризна Федір Андрійович, військовий товариш Чернігівського полку (згодом — поручик), діяч ополчення.

Його батько — Тризна Андрій Миколайович, Чернігівський полковий обозний (згодом — колезький асессор), учасник російсько - турецької війни 1768 — 1774 р.р.

Його дід — Тризна Микола Іванович, Вибельський сотник Чернігівського полку (згодом — бунчуковий товариш), учасник військових походів.

Його прадід — Тризна Іван Хомич, Чернігівський полковий суддя, учасник військових походів, син засновника роду.

Засновником роду вважається Лубенський полковий писар Хома Тризна (1672). Згодом представники родини входили до складу старшини Чернігівського полку.

Батько №324.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16887, арк.4.

326. ТРИЗНА Олександр Степанович

(16.12.1847 — 11.01.1887, хвороба **серця**, м.Козелець)
— підпоручик у відставці.

Похований 13.01.1887 р. на **центральному** кладовищі у м.Козельці.

Його брат — Тризна Дмитро Степанович, генерал-майор.

Його батько — Тризна Степан Дмитрович, підполковник, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р., придушення Польського повстання 1831 р. та розгрому революції в Угорщині 1849 р.

Опук №325, племінник №324.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської церкви м.Козельця (1879—1891); ЦНБ ІР, ф.П, спр.16887, арк.9.

327. ТРОХИМОВИЧ Йосип Андрійович

(1849 — 29.09.1908, заpalення легенів, м.Остер)

— підполковник у відставці.

Похований 30.09.1908 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1908 р., т.1.

328. ТРУБАЄВСЬКИЙ Петро Олександрович

(1812 — 04.09.1896, м.Остер)

— підполковник у відставці, учасник бойових дій проти кавказських народів.

Почав службу в 1832 р. у 10 Оренбурзькому лінійному батальйоні. З 1836 р. — прапорщик. Брав участь у бойових діях проти кавказських народів (1847), нагороджений орденами св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость" та 3 ст. з бантом. Поручик (1832). З 1860 р. — майор, з 1863 р. — підполковник у відставці (1896). Мав ордени: з 1851 р. — св.Анни 2 ст., з 1857 р. — св.Станіслава 2 ст., з 1862 р. — св.Володимира 4 ст.

Служив у 10 Оренбурзькому (1832), Грузинському та 33 Кавказському (1862) лінійних батальйонах.

Похований 05.09.1896 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Воскресенської церкви м.Остра (1891—1905); СГШО на 1832 г., стор.475; СМ на 1862 г., стор.415; РКЧД, т.2, ч.3, стор.347.

329. ТУМАНСЬКИЙ Андрій Антонович

(20.06.1809 — 10.07.1860, каліцтво, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Уродженець с.Гути Козелецького повіту. Поручик (1838).

Поручик у відставці (1860).

Похований 12.07.1860 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Його брат — Туманський Федір Антонович, статський радник, дипломат.

Онук №335, син №331.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Вознесенської церкви м.Козельця (1860—1870): ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.12.

330. ТУМАНСЬКИЙ Андрій Федорович

(1771 — 12.05.1808, м.Козелець)

— майор.

Ротмістр (1790). Ротмістр у відставці (1798). Майор (1808).

Служив у лейб-гвардії Кінному (1786), лейб-гвардії Кірасирському (1790) та Тверському карабінерному полках.

?Похований у м.Козельці.

Його брат — Туманський Іван Федорович, секунд-муйор (згодом — надвірний радник).

Син №335, брат №331, 332.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.20; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.9; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.218, арк.18; Там само, спр.1395, арк.17(зв).

331. ТУМАНСЬКИЙ Антон Федорович

(1774 — 1838)

— ротмістр у відставці.

Навчався у Київській академії, водночас заочно проходячи службу у лейб-гвардії Кінному полку (1786). З 1794 р. — капітан, з 1795 р. — ротмістр, з 1797 р. — ротмістр у відставці (1838). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у лейб-гвардії Кінному (1786 — 1793) та Катеринославському кірасирському (1795 — 1797) полках. Посади: хорунжий Остерського повіту (1821 — 1826), попечитель Іго відділення Остерського повіту по впровадженню протихолерних заходів (1831 — 1832), Остерський повітовий предводитель дворянства (1832 — 1838).

?Похований у м.Острі.

Син №335, брат №330,332, батько № 329.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.9; ДАЧО, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1063; Месяцослов, 1826, стор.355.

332. ТУМАНСЬКИЙ Григорій Федорович

(02.10.1772 — 09.02.1836, с.Сивухи Козелецького повіту)

— поручик у відставці, учасник російсько - турецької війни 1787 — 1791 р.р.

Уродженець м.Козельця. Навчався у Артилерійському і інженерному шляхетному кадетському корпусі (1784 — 1786). Брав участь у російсько - турецькій війні 1787 — 1791 р.р. (1790). З 1793 р. — підпоручик, з 1797 р. — поручик, з 1798 р. — поручик у відставці (1836). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Служив у 2 фузілерському полку (1790), на Чорноморському гребному флоті (1792) та у гарнізонних артилерійських ротах м.Охтирки (1798). Посади: суддя Козелецького повітового суду (1815 — 1818), хорунжий Козелецького повіту (1821 — 1824).

?Похований у с.Сивухах.

Син №335, брат №330,331, батько №333,334.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.9; ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.938; Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1063.

333. ТУМАНСЬКИЙ Іван Григорович

(1814 — 25.12.1881, с.Сивухи Козелецького повіту)

— полковник у відставці, учасник придушення революції в Угорщині 1849 р.

Почав службу у Дворянському полку. З 1831 р. —

прапорщик. З 1848 р. — майор. Брав участь у придушенні революції в Угорщині 1849 р., за хоробрість нагороджений орденом св.Анни 3 ст. з бантом. З 1854 р. — підполковник у відставці, з 1855 р. — підполковник, з 1859 р. — полковник у відставці (1881).

Служив у Сибірському гренадерському полку (1831 — 1837), Павлівському кадетському корпусі (1837 — 1848) та Костромському егерському полку (1848 — 1849), у Головному штабі діючої армії (1850 — 1854). Посада: командир 200 дружини Чономорського ополчення (1855 — 1856).

Похований 28.12.1881 р. на загальному кладовищі у с.Сивухах.

Онук №335, син №332, брат №334.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.80, арк.79(зв)—80; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.11.

334. ТУМАНСЬКИЙ Ілля Григорович

(21.07.1817 — 21.10.1894, с.Олбин Остерського повіту)

— прапорщик у відставці.

Уродженець с.Сивух Козелецького повіту. Навчався у Першому кадетському корпусі (1827 — 1835). З 1835 р. — прапорщик у відставці, з 1849 р. — губернський секретар, з 1854 р. — колезький секретар (1857). Колезький асесор (1862 — 1894).

Служив у канцелярії Остерського повітового предводителя дворянства (1845 — 1850). Посада: засідатель Козелецького повітового суду (1851 — 1862).

Похований 24.10.1894 р. на загальному кладовищі у с.Олбині.

Онук №335, син №332, брат №333.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту. 1894 р., т.1: ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16894, арк.11; ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.2462.

335. ТУМАНСЬКИЙ Федір Григорович

(1731 — 11.10.1807, м.Козелець)

— бунчуковий товариш, учасник російсько - турецької

війни 1768 — 1774 р.р. та бойових дій проти прихильників Барської конфедерації. Почав службу в 1760 р. у Київській полковій канцелярії. З 1760 р. — значковий товариш, з 1761 р. — військовий товариш, з 1764 р. — полковий осавул. Брав участь у російсько - турецькій війні 1768 — 1774 р.р. (1769) та бойових діях проти прихильників Барської конфедерації (1769). З 1780 р. — бунчуковий товариш, з 1784 р. — колезький асесор (1790). Надвірний радник (1807).

Служив у Київській полковій канцелярії та гродському суді. Обирався членом Генерального військового суду від Київського полку. Посади: Київський полковий осавул (1764 — 1780), засідатель Козелецького повітового суду (1782 — 1785), Козелецький повітовий предводитель дворянства (1785 — 1796), підкоморій Козелецького повіту (1798). Брав участь у ліквідації епідемії чуми в Україні (1770 — 1775). Неодноразово виконував спеціальні доручення керівництва: керував будівельними роботами на кордоні з Польщею (1767) та на шляхах Київського полку напередодні проїзду імператриці Катерини II тощо.

Похований 12.10.1807 р. у м.Козельці.

Його брати — Василь Григорович (дійсний статський радник). Йосип Григорович та Іван Григорович (обидва — статські радники) Туманські.

Його батько — Туманський Григорій Тимофійович, знатний товариш Переяславського полку (згодом — протопоп Басанський).

Його дід — Туманський Тимофій Гнатович, шляхтич, виходець з Польщі, засновник роду.

Батько №330,331,332, дід №329,333,334.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.15(зв); ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.218, арк.17(зв)—18; ЦНБ ІР, ф. II, спр.16894, арк.6.

336. ФАДЕЄВ Захар Якович

(1840 — 09.10.1888, сухоти, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— маиор у відставці.

Похований 11.10.1888 р. на цвинтарі церкви Різдва Богородиці м-ка Олишівки.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.394, арк.265(зв)—266.

337. ФАЙНИЦЬКИЙ Володимир Олексійович

(22.12.1858 — 13.08.1913, рак шлунку, с.Татарівщина Остерського повіту)

— підполковник, учасник російсько - японської війни 1904 — 1905 р.р.

Закінчив прогімназію та юнкерське училище. З 1878 р. — прапорщик, з 1882 р. — підпоручик, з 1886 р. — поручик, з 1894 р. — штабе-капітан, з 1900 р. — капітан. Брав участь у російсько - японській війні 1904 — 1905 р.р., за хоробрість нагороджений чином підполковника (1913) та орденом св.Станіслава 2 ст. з мечами. У 1899 р. отримав орден св.Анни 3 ст.

Служив у 157 піхотному Імеретинському полку (1907). Посада: Остерський повітовий військовий начальник (1913).

Похований 14.08.1913 р. в с.Татарівщині.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1913 р., т.1: СПп на 1907 г., стор.905.

338. ФЕДОТОВ Микита Федотович

(1812 — 26.03.1894, с.Омелянів Остерського повіту)

— військовий чиновник.

Козелький асесор (1894). Служив в Александропольській кріпосній артилерії.

Похований 27.03.1894 р. на загальному кладовищі у с.Омеляніві.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1894 р., т.2.

339. ФІЛОНЕНКО Петро Іванович

(1823 — 03.01.1889, водянка, м.Козелець)

— поручик.

Похований 04.01.1889 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Його батько — Філоненко Іван Ілліч, штабс-капітан, учасник Вітчизняної війни 1812 р.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.399, арк.99(зв)—100; РКЧД, т.1, ч.2, стор.583.

340. ФІРСОВ Олександр Миколайович

(1832 — 11.03.1889, катар шлунку, с.Татарівщина Остерського повіту)

— підполковник, учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р.

З 1853 р. — офіцер. Брав участь у Кримській війні 1853 — 1856 р.р., нагороджений орденами св.Анни 4 ст. з написом "За храбрость" та св.Станіслава 3 ст. з мечами. З 1869 р. — майор, з 1874 р. — підполковник (1889). Мав російські ордени: з 1872 р. — св.Анни 3 ст., з 1873 р. — св.Володимира 4 ст. з бантом за 25 літ бездоганної служби. У 1873 р. отримав пруський орден Корони 2 ст.

Служив у 5 піхотному Калузькому полку (1870 — 1874) та 61 резервному піхотному батальйоні (1880). Посада: Остерський повітовий військовий начальник (1885 — 1889).

Похований 13.03.1889 р. на цвинтарі Успенської церкви с.Татарівщини.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Успенської церкви с.Татарівщини (1885—1899); СМ на 1870 г., стор.705; СПп на 1885 г., стор.51.

341. ФЛОР Гнат

(1774 — 22.06.1829, м.Козелець)

— капітан.

Служив у Козелецькій інвалідній команді.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.318, арк.163.

342. ХАНЕНКО Григорій Іванович

(1755 — 24.12.1820, с.Заворичі Козелецького повіту)

— поручик у відставці.

З 1782 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик у відставці (1820).

Служив у Київському полку (1782 — 1786).

?Похований у с.Заворичах.

Його брат Гнат Іванович та батько Іван Федорович Ханенки — бунчукові товариші Київського полку.

Онук №345.

Засновником роду вважається запорожець Степан Ханенко (XVIII століття). Згодом представники родини входили до складу генеральної старшини та старшини полків Лівобережжя.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.77, арк.371(зв); ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16680, арк.6(зв).

343. ХАНЕНКО Ілля Петрович

(29.07.1855 — 13.11.1914, водянка, м.Козелець)

— штабс-капітан у відставці.

Уродженець м.Козельця. Навчався у Гродненській гімназії (1870). Штабс-капітан у відставці (1914).

Похований 15.11.1914 р. на цвинтарі Вознесенської церкви м.Козельця.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.1535, арк.107(зв)—108; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16680, арк.8(зв).

344. ХАНЕНКО Микола Мойсейович

(15.05.1828 — 06.07.1903, с.Бобрик Остерського повіту)

— штабс-капітан у відставці.

Уродженець м.Києва. Штабс-капітан у відставці (1903).

Його дід — Ханенко Гнат Іванович, бунчуковий товариш Київського полку.

Похований 07.07.1903 р. на старому церковному цвинтарі у с.Бобрику.

ЦДІА України, ф.2011, оп.2, спр.4, арк.148(зв)—149; ЦНБ ІР, ф.ІІ.

345. ХАНЕНКО Федір Лаврентійович

(? — ?, м.Козелець)

— абшитований полковий обозний, учасник військових походів.

Сотник (1705). Полковий осавул (1711 — 1737). Брав участь у військових походах, був поранений. З 1737 р. — абшитований полковий обозний (1744).

Служив у Київському полку (1711 — 1737). Посади: Козелецький сотник (1705), Київський полковий осавул (1722 — 1737).

?Похований на цвинтарі Преображенського собору у м.Козельці.

Його племінник — Ханенко Микола Данилович, генеральний хорунжий, автор "Діаріуша" — відомого джерела з історії України.

Його брат — Ханенко Данило Лаврентійович, наказний Лубенський полковник, учасник військових походів.

Його батько — Ханенко Лаврентій Степанович, запорожець, син засновника роду.

Його дядько — Ханенко Михайло Степанович, гетьман Правобережної України, син засновника роду.

Дід №342.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16680, арк.5; ИСОЧЕ, кн.5, стор.193—194: УКС, стор.24,25.

346. ХАРЧЕНКО Омелян

(1746 — 18.02.1782, с.Козари Козелецького повіту)

— військовий товариш.

Сотник (1779). Військовий товариш (1782).

Служив у Київському полку. Посада: Носівський сотник (1779).

?Похований у с.Козарах.

Був одружений з дочкою військового товариша

Київського полку Анастасією Олексіївною Прутченко (сестрою №252,255)..

Його син — Харченко Данило Омелянович, значковий товариш Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.75, арк.137; ЦДІА України, ф.54, оп.1, спр.2684, арк.7(зв)—8.

347. ХАРЧЕНКО Семен

(1725 — 10.06.1785, м.Козелець)

— військовий товариш.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.76, арк.19(зв).

348. ХЕНЦИНСЬКИЙ Іван Микитович

(1800 — 01.07.1879, с.Булахів Остерського повіту)

— капітан у відставці.

Похований 03.07.1879 р. на загальному кладовищі у с.Булахові.

Його брат — Хенцинський Михайло Микитович, капітан, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р.

?Рід іде від Якова Хенцинського, значкового товариша Київського полку, учасника військових походів (1782).

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.224, арк.370(зв)—371.

349. ХИЛЬЧЕВСЬКИЙ Іван

(1759 — 29.05.1810, с.Бабарика Остерського повіту)

— значковий товариш.

Почав службу в 1775 р. у Київській полковій канцелярії. З 1775 р. — полковий канцелярист, з 1780 р. — значковий товариш (1787).

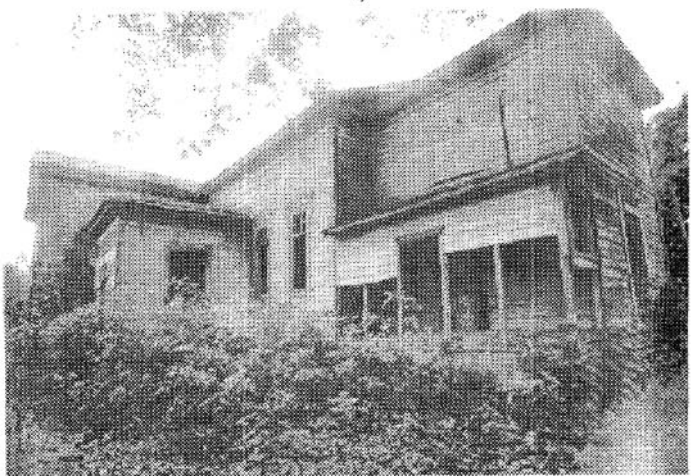
Служив у Київському (1775 — 1786) та Тверському карабінерному (1787) полках.

?Похований у с.Бабариках.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.1031, арк.52; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1030, арк.5(зв)—6.

а)

б)

а) Руїни Покровської церкви с.Красилівки Козелецького повіту (нині — однойменного району), збудованої у 1894 р. на кошти родини Кулішів. На цьому місці у ХУІІІ столітті стояв дерев'яний храм, в якому була похована мати відомого церковного і культурного діяча митрополита Стефана Яворського.

б) Руїни Михайлівської церкви с.Чемера Козелецького повіту (нині — однойменного району). Вірогідно на цьому місці у ХУІІІ столітті стояв дерев'яний храм, в якому співав наймит-пастух Олекса Розум — майбутній граф Олексій Розумовський.

а)

б)

а) Миколаївська церква с.Калитви Остерського повіту (нині — Броварського району Київської області), споруджена на початку XX століття на місці давнішого храму; на її цвинтарі містився сімейний некрополь родини Александровичів. В наш час споруда перебуває в руїнах. Зовнішній вигляд реконструйовано художником Георгієм Сергєєвим за старим фотознімком.

б) Михайлівська церква с.Мостища Козелецького повіту (нині — с.Петрівське однойменного району), збудована у 1782-1796 р.р. на замовлення родини Дараганів. У другій половині XIX століття храмом опікувався відомий український меценат, просвітник і громадський діяч Григорій Галаган.

350. ХОРЖЕВСЬКИЙ Микола Францович

(1843 — 08.01.1908, апоплексичний удар, м.Остер)

— капітан у відставці, учасник придушення Польського повстання 1863 — 1864 р.р.

Закінчив Київський Володимирський кадетський корпус та Костянтинівське військово-училище. Почав службу в 1861 р. у 6 саперному батальйоні. З 1861 р. — прапорщик. Брав участь у придушенні Польського повстання 1863 — 1864 р.р. (1863), нагороджений бронзовою медаллю. З 1864 р. — підпоручик, з 1866 р. — поручик, з 1871 р. — штабс-капітан, з 1878 р. — капітан, з 1879 р. — капітан у відставці (1908). Мав ордени: з 1871 р. — св.Станіслава 3 ст., з 1874 р. — св.Анни 3 ст., з 1875 р. — св.Станіслава 2 ст., з 1887 р. — св.Анни 2 ст.

Служив у 6 саперному батальйоні (1861 — 1864, 1868 — 1875), Київській інженерній команді (1865 — 1868), 2 понтонному батальйоні (1875) та 7 військово-телеграфному парку (1876 — 1879). Посади: завідуючий озброєнням батальйону (1868), командир роти (1869 — 1875), голова батальйонного суду (1872 — 1875), почесний мировий суддя Козелецького повіту (1878 — 1887), неодмінний член Козелецького повітового у селянських справах присутствія (1881 — 1889), засідатель Козелецької дворянської опіки (1890 — 1891), земський начальник Остерського повіту (1900), член Остерського повітового училищного комітету (1900).

Похований 10.01.1908 р. на цвинтарі Воскресенської церкви м.Остра.

Був одружений з Варварою Миколаївною Мандрикою (у першому шлюбі — за полковником Яковом Леонтійовичем Багговутом), дочкою штабс-ротмістра, правнучкою Київського полкового осавула.

Брат №351.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Остерського повіту, 1908 р., т.1: ДАЧО, ф.127, оп.14, спр.3756, арк.3—12: Памятная книга

351. ХОРЖЕВСЬКИЙ Петро Францович

(1827 — 01.01.1909, м.Остер)

— штабс-капітан у відставці.

Похований 03.01.1909 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Брат №350.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св.Іоана Предтечі м.Остра (1907—1919).

352. ХУДОЛЄЄВ Родіон Герасимович

(1839 — 01.01.1886, удар, м.Київ)

— капітан у відставці.

Похований 09.01.1886 р. на загальному кладовищі у с.Рудьківці Козелецького повіту.

ДАЧО. ф.679, оп.10, спр.384, арк.587(зв)—588.

353. ЧАЙКОВСЬКИЙ Міхал (Михайло Станіславович)

(29.09.1804 — 05.01.1886, застрілювався, с.Пархимів

Остерського повіту)

— генерал турецької служби у відставці, учасник Польського повстання 1831 р.р. та Кримської війни 1853 — 1856 р.р.

Уродженець с.Гальчинця Житомирського повіту Волинської губернії. Навчався у приватному ліцеї англійця Вольсея в м.Бердичеві та римо-католицькому колегіумі ордену піарів в м-ку Межирічах Корецьких. У 1830 р. під час перебування на Волині імператора Миколи I отримав звання камер-юнкера, однак від вступу на службу ухилився. У складі I Волинського кінного полку в чині поручика брав участь у Польському повстанні 1831 р., за хоробрість нагороджений золотим хрестом. З 1831 р. жив у вигнанні у Франції, служив в гусарському полку, згодом зосередився на журналістиці та літературі. Автор франкомовних політичних памфлетів та наукових розвідок з військової справи. Учасник Паризького

хрест. Нині точно визначити місце поховання неможливо.

Його син — Чайковський Адам Михайлович, (до 1872 р. — майор турецької служби), підполковник, учасник російсько - турецької війни 1877 — 1878 р.р.

Його другий син після 1872 р. залишився в Туреччині, згодом — генерал-губернатор Лівану.

Його батько — Чайковський Станіслав, діяч польської адміністрації на Правобережній Україні, посол від Київського воєводства на Польському сеймі 1791 р.

Його мати Петронела Гленбоцька по жіночій лінії була правнучкою гетьмана України Івана Мартиновича Брюховецького.

Його дід — Гленбоцький Міхал, діяч польської регіональної адміністрації на Волині, учасник придушення Коліївщини.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Остерського повіту, 1886 р., т.1: Wielka Encyklopedia Powszechna Ilustrowana, т.13—14, стор.635—636: Чернігівщина, стор.851.

354. ЧАРНУШЕВИЧ Василь Степанович

(1792 — 29.12.1852,, с.Полуянів Остерського повіту)

— підполковник у відставці, учасник Вітчизняної війни 1812 р., європейських походів 1813 — 1814 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Почав службу в 1812 р. у Чернігівському ополченні. Брав участь у Вітчизняній війні 1812 р. та європейських походах 1813 — 1814 р.р. З 1819 р. — прапорщик. З 1824 р. — ротмістр, з 1827 р. — майор у відставці. У 1831 р. повернувся на службу з чином ротмістра. Учасник придушення Польського повстання 1831 р. З 1835 р. — підполковник у відставці (1852).

Служив у Чернігівському ополченні (1812), 4 Чернігівському піхотному (1813 — 1814), Кінбурнському драгунському (1827) та 7 Малоросійському козачому (1831 — 1832) полках. Посада: командир дивізіону (1831 — 1832).

Похований 31.12.1852 р. на загальному кладовищі у

с.Полуянові.

Племінник №355:

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.189; ЦДІА України, ф.1284, оп.1, спр.239, арк.12; РКЧД, т.1, ч.2, стор.598.

355. ЧАРНУШЕВИЧ Гаврило Григорович

(1770 — 10.07.1838, простуда, с.Омелянів Остерського повіту)

— абшитований значковий товариш (1790).

Похований на загальному кладовищі у с.Омелянові.

Його батько — Чарнушевич Григорій, значковий товариш Київського полку.

Дядько №354.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.189; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.23(зв)—24.

356. ЧЕРНУШЕВИЧ Андрій Антонович

(1769 — 06.01.1827, с.Полуянів Остерського повіту)

— абшитований значковий товариш.

Абшитований значковий товариш (1790). Губернський секретар (1827).

Похований на загальному кладовищі у с.Полуянові.

Його батько — Чернушевич Антон Васильович, значковий товариш Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.88, арк.789; ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.23(зв)—24; РКЧД, т.1, ч.1, стор.99.

357. ЧЕРНЯВСЬКИЙ Олексій Васильович

(1798 — 11.04.1855, м.Козелець)

— майор у відставці.

Уродженець Смоленської губернії. Почав службу в 1812 р. у Московському козакому полку. З 1816 р. — прапорщик (1827). Підпоручик (1832). З 1838 р. — майор у відставці (1855).

Служив у Московському козакому (1812), Тверському драгунському та Томському піхотному (1827 — 1838) полках.

Похований 13.04.1855 р. на центральному кладовищі у

м. Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС. Метрична книга Преображенської церкви м. Козельця (1851—1868); СГШО на 1827 г., стор. 484; СГШО на 1832 г., стор. 106; РКЧД, т. 1, ч. 2, стор. 601.

358. ЧИНОВ Степан Іванович

(1755 — 21.12.1829, м. Козелець)

— поручик у відставці.

? Похований у м. Козельці.

ДАЧО, ф. 679, оп. 12, спр. 305, арк. 183 (зв).

359. ЧУБОВСЬКИЙ Кузьма Борисович

(1751 — 18.02.1831, холера, с. Козацьке Козелецького повіту)

— корнет у відставці.

Корнет у відставці (1790 — 1831). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812 р.

Похований на загальному кладовищі у с. Козацькому.

ДАЧО, ф. 679, оп. 12, спр. 299; Там само, ф. 133, оп. 1, спр. 215, арк. 1064; ЦДІА України, ф. 193, оп. 1, спр. 1395, арк. 24(зв)—25.

360. ЧУЛКОВ Степан Микитович

(1782 — 19.03.1861, сухоти, м. Козелець)

— майор у відставці.

Почав службу в 1813 р. у Татарському уланському полку. З 1819 р. — корнет. Поручик (1827). Штабс-капітан (1832). З 1846 р. — майор у відставці (1861).

Служив у Татарському уланському (1813) та Брянському піхотному (1827 — 1832) полках, Житомирському гарнізоні.

Похований 21.03.1861 р. на центральному кладовищі у м. Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга собору Різдва Богородиці м. Козельця (1854—1877): СГШО на 1827 г., стор. 321; СГШО на 1832 г., стор. 293; РКЧД, т. 1, ч. 2, стор. 603.

361. ЧУРАШОВ Платон Іванович

(1825 — 20.07.1893, с. Лемеші Козелецького повіту)

— підполковник у відставці.

Служив у 19 піхотному Костромському полку.

Похований 21.07.1893 р. у м.Козельці.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Трьохсвятительської церкви с.Лемешів (1889—1920); ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.631, арк.86(зв)—87.

362. ЧУТІН Дмитро Костянтинович

(1837 — 14.01.1903, грип, м.Остер)

— підполковник у відставці, учасник Кримської війни 1853 — 1856 р.р. та придушення Польського повстання 1863 — 1864 р.р.

Брав участь у Кримській війні 1853 — 1856 р.р. (1855), за хоробрість нагороджений чином прапорщика. Учасник придушення Польського повстання 1863 — 1864 р.р. (1863). З 1876 р. — капітан (1885). Підполковник у відставці (1903).

Служив у I Закаспійському залізничному батальйоні (1884 — 1885).

Похований 17.01.1903 р. на центральному кладовищі у м.Острі.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга церкви св.Іоана Предтечі м.Остра (1895—1906); СК на 1885 г., стор.31.

363. ШАШКА Павло Петрович

(1786 — 30.10.1836, сухоти, м.Козелець)

— прапорщик у відставці.

?Похований у м.Козельці.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.305, арк.199(зв).

364. ШЕЛЕСТ Степан Іванович

(1757 — 01.09.1837, простуда, с.Омелянів Остерського повіту)

— корнет у відставці.

Похований на загальному кладовищі у с.Омелянові.

ДАЧО, ф.679, оп.1, спр.189.

365. фон ШЕНЕРТ Вільгельм (Василь Іванович)

(1762 — 14.03.1829, м-ко Кобижча Козелецького повіту)
— поручик у відставці.

Поручик (1790). Поручик у відставці (1829). У 1814 р. отримав бронзову медаль на згадку про Вітчизняну війну 1812р.

Служив у Тверському карабінерному полку (1790).

?Похований у м-ку Кобижчі.

Його брат — фон Шенерт Христофор, поручик.

Його батько — фон Шенерт Йоган, секунд-майор, учасник військових походів.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.280: Там само, ф.133, оп.1, спр.215, арк.1063(зв); ЦДА України, ф.193, оп.1, спр.1395, арк.24(зв)—25.

366. ШРАМЧЕНКО Василь Васильович

(13.04.1811 — 06.07.1889, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— капітан у відставці.

Уродженець м-ка Олишівки. Закінчив Другий кадетський корпус. Почав службу в 1831 р. у Муромському піхотному полку. З 1831 р. — прапорщик, з 1833 р. — підпоручик, з 1835 р. — поручик, з 1839 р. — штабс-капітан, з 1842 р. — капітан у відставці, з 1850 р. — колезький секретар, з 1853 р. — титулярний радник, з 1860 р. — колезький асесор, з 1864 р. — колезький асесор у відставці (1889).

Служив у Муромському (1831), Образцовому (1831 — 1836) та Вологодському (1836 — 1842) піхотних полках. Посади: депутат від дворянства по нагляду за правильним продажем у Козелецькому повіті алкогольних напоїв (1842 — 1844, 1848 — 1850), наглядач по збору у тому ж повіті акцизу з хлібного вина (1850 — 1853).

Похований 08.07.1889 р. на цвинтарі Михайлівської церкви м-ка Олишівки.

Батько №370.

Засновником роду вважається Ніжинський полковий

обозний Леонтій Шрамченко (1730). Згодом представники родини входили до складу старшини Ніжинського, Чернігівського та Київського полків.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.400, арк.83(зв)—84; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.776(зв).

367. ШРАМЧЕНКО Василь Іванович

(? — ?)

— бунчуковий товариш.

Сотник (1747 — 1773). З 1773 р. — бунчуковий товариш.

Служив у Київському полку. Посада: Олишівський сотник (1747 — 1773).

?Похований у м-ку Олишівці.

Був двічі одружений. Його перша дружина — Ірина Іванівна Холодович, дочка сотника. Вдруге взяв шлюб з Єфросинією Мойсеївною Линевиц, дочкою військового товариша.

Його брат — Шрамченко Олександр Іванович, бунчуковий товариш.

Його батько — Шрамченко Іван Леонтійович, Олишівський сотник Київського полку, учасник військових походів.

Його мати — Жила Єфросинія Іллівна, дочка Київського полкового судді.

Його дід — Шрамченко Леонтій, Ніжинський полковий обозний, засновник роду.

Племінник №368.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.768.

368. ШРАМЧЕНКО Данило Леонтійович

(? — 1727, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— сотник.

Служив у Київському полку. Посада: Олишівський сотник (1711 — 1725).

?Похований у м-ку Олишівці.

Його син — Шрамченко Остап Данилович, Ніжинський полковий хорунжий.

Його брат — Шрамченко Іван Леонтійович, Олишівський сотник Київського полку, учасник військових походів.

Його батько — Шрамченко Леонтій, Ніжинський полковий обозний, засновник роду.

Дядько №367, дід №369.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.767(зв).

369. ШРАМЧЕНКО Іван Остапович

(1751 — 1800, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— поручик у відставці.

Почав службу в 1768 р. у Ніжинській полковій канцелярії. З 1771 р. — полковий канцелярист, з 1774 р. — військовий товариш, з 1787 р. — поручик у відставці (1801).

Посада: Березинський повітовий земський ісправник (1791).

?Похований у м-ку Олишівці.

Його брат — Шрамченко Федір Остапович, поручик (згодом — надвірний радник).

Його батько -- Шрамченко Остап Данилович, Ніжинський полковий хорунжий.

Онук №368, дядько №372.

ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.769.

370. ШРАМЧЕНКО Микола Васильович

(21.12.1847 — 03.10.1903, рак печінки, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— підполковник у відставці.

Уродженець м-ка Олишівки. Навчався у Полтавському Петровському кадетському корпусі (1864). Підполковник у відставці (1903).

Похований 05.10.1903 р. на шпигтарі Михайлівської церкви м-ка Олишівки.

Син №366.

ДАЧО, ф.679, оп.10, спр.686, арк.139(зв)—140; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.779.

371. ШРАМЧЕНКО Микола Михайлович

(27.01.1888 — 1915)

— штабс-ротмістр, учасник Першої Світової війни.

Помер у діючій армії.

Похований 04.01.1916 р. на загальному кладовищі у с.Красилівці Козелецького повіту.

Його батько — Шрамченко Михайло Миколайович, поручик (згодом — дійсний статський радник).

Його мати — Липинська Софія Олександрівна, дочка генерал-майора.

Його дід — Шрамченко Микола Олексійович, генерал-майор.

Архів Чернігівського ОВ ЗАГС. Метрична книга Козелецького повіту, 1916 р., т.3, арк.229(зв)—230; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868, арк.779.

372. ШРАМЧЕНКО Микола Федорович

(21.12.1810 — 19.12.1882, м-ко Олишівка Козелецького повіту)

— підпоручик у відставці, учасник російсько - турецької війни 1828 — 1829 р.р.

Уродженець с.Казилівки Чернігівського повіту. Почав службу в 1827 р. у 5 кінно-артилерійській роті. Брав участь у російсько - турецькій війні 1828 — 1829 р.р. (1828), за хоробрість нагороджений чином прапорщика. З 1831 р. — підпоручик у відставці (1882).

Служив у 5 кінно-артилерійській роті (1827 — 1831).

Похований 21.12.1882 р. на цвинтарі Михайлівської церкви м-ка Олишівки.

Його батько — Шрамченко Федір Остапович, поручик (згодом — надвірний радник).

Його дід — Шрамченко Остап Данилович, Ніжинський полковий хорунжий.

Племінник №369.

ДАЧО. ф.679. оп.10, спр.84, арк.306(зв)—307; ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16868. арк.771(зв)—772; РКЧД, т.1, ч.2, стор.619.

373. ШТЕРЦ Петро Самійлович

(1791 — 27.01.1851, параліч, м.Козелець)

— поручик у відставці.

Служив у Севському піхотному полку.

Похований 29.01.1851 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

ДАЧО. ф.679, оп.12, спр.303, арк.61(зв).

374. ШУДРА Кузьма

(1795 — 29.07.1820, м-ко Бобровиця Козелецького повіту)

— абшитований військовий товариш.

?Похований у м-ку Бобровиці.

ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.77, арк.217.

375. ШУЛЬТИЦ Петро

(1785 — 10.09.1817, с.Дешки Остерського повіту)

— поручик у відставці.

?Похований у с.Дешках.

ДАЧО. ф.679, оп.1, спр.82, арк.102.

376. ШУМ Павло Матвійович

(1727 — 10.08.1782, м.Козелець)

— бунчуковий товариш.

Почав службу в 1751 р. у Морівському сотенному правлінні Київського полку. З 1751 р. — значковий товариш, з 1768 р. — сотник, з 1781 р. — бунчуковий товариш (1782).

Служив у Київському полку (1751 — 1782). Посади: Козелецький сотник (1768 — 1781), засідатель Козелецького повітового суду (1782). Неодноразово виконував спеціальні доручення керівництва: керував будівельними роботами під час спорудження фортеці св.Єлизавети (1754) та на кордоні з

Польщею (1760), керував заготовлею волів для діючої армії на території Київського полку під час Семилітньої війни 1756 — 1763 р.р. тощо.

?Похований у м.Козельці.

Його брати — Федір Матвійович (Київський полковий осавул), Гнат Матвійович (Київський полковий хорунжий, згодом — прем'єр-майор) та Іван Матвійович (військовий товариш, згодом — поручик) Шуми служили у Київському полку.

Його батько — Шум Матвій Михайлович, Київський полковий осавул.

Його дід — Шум Михайло Іванович, Київський полковий хорунжий, син засновника роду.

Брат №377,378.

Засновником роду вважається Морівський сотник Київського полку Іван Прокопович Шум (1672). Згодом представники родини входили до складу старшини Київського полку.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.64(зв); ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16909 арк.28 УКС, стор.26

377. ШУМ Прокіп Матвійович

(1731 — 08.08.1816, м.Козелець)

— секунд-майор у відставці.

Полковий хорунжий (1764 — 1781). Секунд-майор відставці (1786 — 1816).

Посада: Київський полковий хорунжий (1764 — 1781)

Похований у м.Козельці.

Його батько — Шум Матвій Михайлович, Київський полковий осавул.

Його дядьки — Шуми Олександр Михайлович та Яків Михайлович, значкові товариші Київському полку.

Його дід — Шум Михайло Іванович, Київський полковий хорунжий, син засновника роду.

Брат №376,378.

378. ШУМ Яків Матвійович

(1744 — 13.04.1823, м.Козелець)

— абшитований військовий товариш, учасник російсько-турецької війни 1768 — 1774 р.р. та бойових дій проти прихильників Барської конфедерації.

Почав службу в 1768 р. у Київському полку. З 1768 р. — значковий товариш. Брав участь у бойових діях проти прихильників Барської конфедерації (1771). Учасник російсько-турецької війни 1768 — 1774 р.р. (1773). З 1772 р. — військовий товариш (1782). Абшитований військовий товариш (1786 — 1790).

Служив у Козелецькій сотні Київського полку (1768 — 1782). Посада: земський ісправник Остерського повіту (1782).

Похований на загальному кладовищі у м.Козельці.

Був одружений з дочкою полкового хорунжого Ганною Федорівною Кониською.

Його батько — Шум Матвій Михайлович, Київський полковий осавул.

Його дід — Шум Михайло Іванович, Київський полковий хорунжий, син засновника роду.

Брат №376,377.

ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.311, арк.105(зв): ЦДІА України, ф.193, оп.1, спр.185, арк.1(зв)—2: ЦНБ ІР, ф.ІІ, спр.16909, арк.3.

379. ЮЖАКОВ Антон Антонович

(1814 — 12.07.1881, рак горла, м.Козелець)

— полковник у відставці.

Похований 13.07.1881 р. на центральному кладовищі у м.Козельці.

Його брат — Южак Микола Антонович, підполковник, учасник російсько-турецької війни 1828 — 1829 р.р. та придушення Польського повстання 1831 р.

Архів Козелецького РВ ЗАГС, Метрична книга Преображенської

церкви м.Козельця (1879—1891).

- 380. ЯКИМЧЕНКО Григорій**
(1736 — 26.02.1782, м.Козелець)
— абшитований полковий хорунжий.
?Похований у м.Козельці.
ДАЧО, ф.679, оп.12, спр.309, арк.63(зв).

Список умовних скорочень

арк.	аркуш
г (г.г.)	год (годы) (рос.)
ДАКО	Державний архів Київської області
ДАЧО	Державний архів Чернігівської області
ДАМК	Державний архів міста Києва
зв.	зворот
ИСОЧЕ	"Историко-статистическое описание Черниговской епархии"
кн.	книга
К.У.О.	Киевский учебный округ (рос.)
м.	місто
м-ко	містечко
МР	"Малороссийский родословник"
МФ	Министерство финансов (рос.)
ОВ ЗАГС	обласний відділ запису актів громадянського стану
оп.	опис
р. (р.р.)	рік (роки)
РВ ЗАГС	районний відділ запису актів громадянського стану
РКЧД	"Родословная книга Черниговского дворянства"
с.	село
св.	святий
СГ	"Список генералам"
СГШО	"Список генералам, штаб- и обер-офицерам"
СК	"Список капитанам"
СМ	"Список майорам"
СП	"Список полковникам"
СПп	"Список подполковникам"
спр.	справа
ст.	ступінь
стор.	сторінка
т.	том
УКС	"Українська козацька старшина"
ф.	фонд
хут.	хутір
ЦДА України	Центральний державний історичний архів України у місті Києві
ЦДА РФ	Центральний державний історичний архів Російської Федерації у місті Санкт-Петербурзі
ЦНБ ІР	Інститут рукописів Центральної наукової бібліотеки імені В.Вернадського НАНУ
ч.	частина
ЧГВ	"Черниговские губернские ведомости"

Список друкованих джерел, що згадуються у довіднику

1. "Декабристы". Біографічний довідник. -- Москва, 1988.
2. "Календарь Черниговской губернии на [1862, 1890, 1892] год". -- Чернігів.
3. Кривошея В.В. "Українська козацька старшина". -- Київ, 1997. -- Частина 1.
4. "Месяцеслов и общий штат Российской империи на [1816, 1826, 1835] год". -- Санкт-Петербург.
5. Милорадович Г.О. "Родословная книга Черниговского дворянства". -- Санкт-Петербург, 1901. -- т.1, 2].
6. Модзалевський В.Л. "Малороссийский родословник". -- Київ, 1908. -- т.1; 1910. -- т.2; 1912. -- т.3; 1914. -- т.4; 1996. -- т.5 (перший випуск).
7. Ніколаєв М.Г. "История 17-го пехотного Архангелогородского Е. И. Высочества Великого князя Владимира Александровича полка. 1700 -- 1900". -- Санкт-Петербург, 1900.
8. Павлюк К.К. "История 51-го пехотного Лиговского Е. И. Высочества Наследника Цесаревича полка. 1809 -- 1909". -- Одеса, 1909. -- т.1.
9. "Памятная книжка Киевского учебного округа". -- Київ, 1900. -- т.4.
10. "Список генералам по старшинству на 1907 год". -- Санкт-Петербург.
11. "Список генералам, штаб- и обер-офицерам всей российской армии с показанием чинов, фамилий и знаков отличия на [1827, 1832] год". -- Санкт-Петербург.
12. "Список капитанам по старшинству на [1884, 1885, 1889, 1914] год". -- Санкт-Петербург.
13. "Список личного состава Министерства финансов". -- Санкт-Петербург, 1908.
14. "Список майорам по старшинству на [1855, 1862, 1865, 1870, 1880] год". -- Санкт-Петербург.
15. "Список подполковникам по старшинству на [1862, 1868, 1880, 1885, 1895, 1907] год". -- Санкт-Петербург.
16. "Список полковникам по старшинству на [1893, 1898] год". -- Санкт-Петербург.
17. Філарет (Гумілевський), архієпископ. "Историко-статистическое описание Черниговской епархии". -- Чернігів, 1873—1874. -- кн. [3, 5].
18. "Чернігівщина". Енциклопедичний довідник. -- Київ, 1990.
19. "Черниговские губернские ведомости". Газета. -- 1852 №30; 1859 №15.
20. "Wielka Encyklopedia Powszechna Ilustrowana". -- Варшава, 1894. -- т.13 -- 14.

Алфавітний перелік осіб, включених до довідника

АЛЕКСАНДРОВИЧ Антон Михайлович
АЛЕКСАНДРОВИЧ Михайло Антонович
АЛЕКСАНДРОВИЧ Михайло Миколайович
АЛЕКСАНДРОВИЧ Олександр Миколайович
АЛЕКСАНДРОВИЧ Яким
АЛЕКСЄЄВ Єрофій Олексійович
АЛЕКСЄЄВ Олександр
АЛЬШЕР Костянтин Федорович
АФЕНДИК Гаврило
АФЕНДИК Іван Антонович
АФЕНДИК Іван Семенович
АФЕНДИК Пантелеймон Іванович
АФЕНДИК Петро Іванович
БАРАНЕНКО-БРАНОВИЦЬКИЙ Василь Михайлович
БАРАНЕНКО-БРАНОВИЦЬКИЙ Лук'ян Іванович
БАРАНЕНКО-БРАНОВИЦЬКИЙ Степан Іванович
БАРАНОВСЬКИЙ Дмитро Степанович
БАРАНОВСЬКИЙ Іван Степанович
БАРАНОВСЬКИЙ Степан Степанович
БАРАНОВСЬКИЙ Яків
БАТІГ Петро Іванович
БЕГГЕР Андрій Федорович
БЕЗПАЛИЙ Василь
БЕЗПАЛИЙ Федір Павлович
БЕРЕЗОВСЬКИЙ Петро Омелянович
БЕРЕЗОВСЬКИЙ Трохим Семенович
БИБА Семен
БИБЕНКО Захар Олександрович
БІЛАНОВСЬКИЙ Василь Микитович
БІЛОУС Юхим Якимович
БОБРУЙКО Василь
БОБРУЙКО Тимофій Карпович
БОБРУЙКО Яків Васильович
БОГАЄВСЬКИЙ Степан Степанович
БОГОМОЛЕЦЬ Петро Васильович
БОГОМОЛЕЦЬ Петро Петрович

БОЙКО Павло Семенович
БОЛДУК Никон Ілліч
БОНЧ-ОСМОЛОВСЬКИЙ Григорій Йосипович
БОРКОВСЬКИЙ Антон Андрійович
БОРОВИК Яків
БОРСУК Василь Зіновійович
БОРСУК Григорій Васильович
БОРСУК Зіновій Якович
БОРСУК Михайло Зіновійович
БОЧАРОВ Михайло Іванович
БУЯНСЬКИЙ Григорій Іванович
ВАРЛААМ
ВАСИЛЕНКО Іван Іванович
ВАСИЛЕНКО Кирило Федорович
ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Степан
ВАСЮК Роман Титович
ВАСЮТА Михайло Данилович
ВЕЛІГОРСЬКИЙ Григорій Микитович
ВЕЛІГОРСЬКИЙ Наум Григорович
ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ Іван Прокопович
ВЕРБИЦЬКИЙ Костянтин Іванович
ВИСОКОЦЬКИЙ Григорій
ВИШНЕВЕЦЬКИЙ Антон
ВОДОП'ЯНОВ Олексій Євтихійович
ВОДОП'ЯНОВ Павло Прокопович
ВОДОП'ЯНОВ Яків Павлович
ВОЛКОВ Савелій Михайлович
ВОЛКОНСЬКИЙ Сергій Григорович
ВОЛОШИН Дмитро Іванович
ВОЛЧАНЕЦЬКИЙ Іван
ВОРОБЕЙ Прокіп Миколайович
ГАВРИЛЕНКО Кіндрат Петрович
ГАЛАГАН Іван Павлович
ГЕПТНЕР Генріх Емілійович
ГЕРАСИМОВ Іван Сергійович
ГІЛЬОВ Дмитро Васильович
ГОЛОВАЧ Михайло
ГОЛОДОВИЧ Григорій
ГОЛТВИНСЬКИЙ Іван
ГОЛЮНКА Яків Іванович

ГОНТАРОВСЬКИЙ Іван
ГОРБАЧЕВСЬКИЙ Микола Олександрович
ГОРБАЧЕВСЬКИЙ Олександр
ГОРЯЧЕВ Герасим Степанович
ГРАБОВСЬКИЙ Вікентій Петрович
ГРИЦАЙ Іван Олексійович
ГРОХОВСЬКИЙ Іван
ГРОХОВСЬКИЙ Кирило Іванович
ГУБАРЄВСЬКИЙ Василь Степанович
ГУЛЬКЕВИЧ Федір Прокопович
ДАНИЛЕНКО Павло
ДАРАГАН Василь Юхимович
ДАРАГАН Юхим Федорович
ДВОРЕЦЬКИЙ Василь Іванович
ДЕВІЛЕРС Іван Іванович
ДЕШКЕВИЧ Семен
ДЗВОНКЕВИЧ Іван Іванович
ДІСТОН Іван
ДОБРЕЛЯ Федір
ДОБРОНИЗЬКИЙ Віктор Платонович
ДОБРОХОТОВ Петро Михайлович
ДОМОНТОВИЧ Петро Володимирович
ДРЕШКО Семен
ДУДА Максим Іванович
ДУРНЄВ Михайло Степанович
ДУРОВ Федір Никифорович
ДЯДИК Семен Семенович
ЖЕЛЄЗКО Василь Гнатович
ЖИЛА Іван Іванович
ЖИЛА Іван Федорович
ЖИЛА Федір Васильович
ЖУКОВСЬКИЙ Іван
ЖУКОВСЬКИЙ Костянтин
ЗАБЕРЕЖНИЙ Мойсей
ЗАВІСТОВСЬКИЙ Володимир Людвігович
ЗАКРЕВСЬКИЙ Василь
ЗАКРЕВСЬКИЙ Дмитро Олександрович
ЗАКРЕВСЬКИЙ Йосип Лук'янович
ЗАКРЕВСЬКИЙ Олексій Йосипович
ЗАМОРЄВСЬКИЙ Дмитро

ЗЛОТКОВСЬКИЙ Федір
ЗУРОВ Антіох
ІВАНЕНКО Іван Михайлович
ІВАНЕНКО Костянтин Іванович
ІВАНОВ Петро Лукич
ІВАШКЕВИЧ Норберт Домінікович
ІГЛІН Лев Олексійович
ІЛЬІН Олександр Михайлович
КАМЕНЄВ Костянтин Іванович
КАНЕВСЬКИЙ Дем'ян
КАРАТИГІН Іван Михайлович
КАТЕРИНИЧ Василь Семенович
КАТЕРИНИЧ Семен Степанович
КВІТКА Іван Федорович
КИВУЛА Андрій
КИВУЛА Петро
КИЗИМОВСЬКИЙ Опанас
КИРИЧЕНКО Самійло
КИЧКО Калина Власович
КЛАДИНОГА Гаврило
КЛІНГЕН Платон Густавович
КОЖУХОВСЬКИЙ Гордій Степанович
КОЛЕСНИКОВ Микола Митрофанович
КОЛПАКОВ Степан Матвійович
КОМАРЕЦЬКИЙ Йосип
КОМАРЕЦЬКИЙ Терентій Миколайович
КОНАХ Павло Іванович
КОНОНОВИЧ Василь
КОНОНОВИЧ Василь Дем'янович
КОНОНОВИЧ Іван Дем'янович
КОРЕНЄВ Василь Петрович
КОРОБОВ Григорій Андрійович
КОРОВКА-ВОЛЬСЬКИЙ Федір Григорович
КОСЕНКО Петро Григорович
КОЧЕРЖЕВСЬКИЙ Володимир Володимирович
КРАСНИК Василь Лукич
КРАСНИК Василь Семенович
КРАСНОВСЬКИЙ Олександр Костянтинович
КРИВОБОКОВ Олексій Кіндратович
КРИЖАНІВСЬКИЙ Петро

КРУМРЕЙХ Олександр Христiанович
КРУП'ЯНСЬКИЙ Андрій
КУВЧИНСЬКИЙ Олександр Антонович
КУДРЯВЦЕВ Ілля Герасимович
КУЛИКОВ Матвій Опанасович
КУПОВ'ЯНОВ Андрій Матвійович
КУРГАНСЬКИЙ Ардаліон Іванович
КУЩИНСЬКИЙ Антон
ЛАГОДА Антон Григорович
ЛАГОДА Григорій Васильович
ЛАГОДА Ілля Михайлович
ЛАГОДА Михайло Антонович
ЛАГОДА Семен Антонович
ЛАПА-СТАРЖЕНЕВСЬКИЙ Павло Михайлович
ЛАСКЕВИЧ Лев Васильович
ЛАУЗБЕРГ Карл Іванович
ЛАЩИНСЬКИЙ Федір Іванович
ЛЕВОНЕНКО Артем Власович
ЛЕСКЕВИЧ Володимир Іванович
ЛЕСТУШЕВСЬКИЙ Матвій Петрович
ЛИПИНСЬКИЙ Іван Васильович
ЛИСЯНСЬКИЙ Олександр Григорович
ЛИТВИНОВ Яків
ЛИТВИНОВ Яків Олексійович
ЛИЩИНСЬКИЙ Матвій
ЛІЗАКІН Олександр Андрійович
ЛІСОВСЬКИЙ Григорій Андрійович
ЛОБОДА Микита Григорович
ЛОМТЄВ Григорій Якович
ЛОПАТІН Андрій Іванович
ЛУЗАНОВ Степан Васильович
ЛУСТА Іван Йосипович
ЛУСТА Йосип Іванович
ЛУТАЄВ Петро Григорович
ЛУТАЄВ Яків
ЛЮБЕНКО Йосип
ЛЮБЕНКО Тимофій
ЛЮШИН Михайло Миколайович
ЛЯТІН Михайло Іванович
МАГДАЛИНСЬКИЙ Іван Васильович

МАЗЮКЕВИЧ Степан Йосипович
МАКАРОВ Степан Семенович
МАЛИНОВСЬКИЙ Сава
МАЛЬЦЕВ Микита Ананійович
МАНАСІЯ (Іващутин)
МАРТИКОВ Терентій Хрисанфович
МАРТИНОВ Петро
МАТВІЄНКО Євстафій Михайлович
МАЦНЬОВ Микола Петрович
МИРОНЕНКО Ісаакій Максимович
МИТАРНОВСЬКИЙ Костянтин Станіславович
МІКУЛІН Василь Ілліч
МІЛЕНОВСЬКИЙ Степан Григорович
МІСЕВСЬКИЙ Олександр Петрович
МОГИЛЕВСЬКИЙ Олексій
МОЛЧАНОВ Сергій Дмитрович
МОМБЕЛЛІ Олександр Борисович
МОРДОВСЬКИЙ Михайло Якович
МОРОЗ Данило Власович
НАБОКА Ілля
НАВРОЦЬКИЙ Опанас
НАДОСЬКИЙ Федір
НЕВЕРОВСЬКИЙ Федір Степанович
НЕВОДОВСЬКИЙ Семен
НЕМІНСЬКИЙ Венедикт Станіславович
НІКІТІН Михайло Федорович
НІКОЛАЄВ Іван Якович
НУДЖЕВСЬКИЙ Юхим Петрович
ОКИНЧИЦ Йосип Захарович
ОЛЬШАНСЬКИЙ Федір Семенович
ПАВЛУЦЬКИЙ Михайло Семенович
ПАВЧИНСЬКИЙ Володимир Михайлович
ПАНОВ Степан
ПАРІС Віктор
ПЕНЬСЬКИЙ Кирило Мойсейович
ПЕРЕДЕРІЙ Макар Григорович
ПЕРЕДЕРІЙ Микола
ПЕТРИКОВЕЦЬ Павло
ПЕТРОВСЬКИЙ Павло
ПІДГАЄЦЬКИЙ Гаврило

ПІКУЛОВСЬКИЙ Іван Степанович
ПІНЧУК Григорій
ПІНЧУК Олександр Степанович
ПОДЖІО Олександр Вікторович
ПОЛЕТИКА Іван Іванович
ПОЛЗІКОВ Олексій Іванович
ПОЛОВЦОВ Петро Андрійович
ПОММО Олександр Єгорович
ПОНОМАРЕНКО Іван Несторович
ПОНОМАРЕНКО Костянтин Іванович
ПОПОВ Петро
ПОСТОВОЙТ Феодосій
ПОШЕВНЯ Герасим
ПРОТАСОВ Микола Якович
ПРОЦКО Іван Іванович
ПРУТЧЕНКО Григорій Олексійович
ПРУТЧЕНКО Григорій Юхимович
ПРУТЧЕНКО Іван
ПРУТЧЕНКО Юхим Олексійович
ПСЬОЛ Петро Михайлович
ПФУНТ Сергій Олександрович
РАДЧЕНКО Парфен Григорович
РАКИТЯНСЬКИЙ Максим Максимович
РІГЕЛЬМАН Микола Миколайович
РОГОЗИНСЬКИЙ Цезар Серафимович
РОДІОНОВ Микола Павлович
РОМАНОВ Петро Федорович
РОСИНСЬКИЙ Прокіп
САВЕНКО Василь Петрович
САВЕНКО Іван
САВЕНКО Степан Петрович
САВЕНКО Федір Петрович
САКОВИЧ Володимир Олександрович
САМБОРСЬКИЙ Михайло Григорович
САМПОЛИНСЬКИЙ Ксаверій Михайлович
САХАРОВ Володимир Олександрович
СВЯТОВЕЦЬ Яків
СЕМЕНОВ Василь Гаврилович
СЕМЕНОВ Петро Антонович
СЕНКЕВИЧ Петро Августинович

СЕРГЄЄВ Сергій Сергійович
СИГАРЕВИЧ Микола Дмитрович
СИМОНОВСЬКИЙ Іван Олексійович
СКИТСЬКИЙ Василь Мойсейович
СЛИВЧАНСЬКИЙ Іван Антонович
СЛУХАСВСЬКИЙ Іван
СМОЛОВИК Петро
СОБКО Яків Іванович
СОБОЛЕВСЬКИЙ Герасим Петрович
СОБОЛЕВСЬКИЙ Іван Петрович
СОБОЛЕВСЬКИЙ Олексій Львович
СОБОЛЕВСЬКИЙ Петро Львович
СОБОЛЕВСЬКИЙ Прохір Іванович
СОЛОНІНА Андрій Йосипович
СОЛОНІНА Андрій Миколайович
СОЛОНІНА Василь Андрійович
СОЛОНІНА Володимир Костянтинівич
СОЛОНІНА Дем'ян Кирилович
СОЛОНІНА Іван Михайлович
СОЛОНІНА Ілля Іванович
СОЛОНІНА Йосип Ілліч
СОЛОНІНА Йосип Михайлович
СОЛОНІНА Костянтин Дмитрович
СОЛОНІНА Костянтин Іванович
СОЛОНІНА Микола Іванович
СОЛОНІНА Михайло Іванович
СОЛОНІНА Михайло Ілліч
СОЛОНІНА Михайло Сергійович
СОЛОНІНА Сергій Васильович
СОРОКА Василь Петрович
СОРОКА Роман
СОФРОНСЬКИЙ Олександр Федорович
СОФРОНСЬКИЙ Петро Федорович
СТАВРОВСЬКИЙ Михайло Олексійович
СТАСЮК Данило Григорович
СТЕБАКОВ Андрій Федорович
СТОЛИЦЯ Іван Степанович
СТОПАНОВСЬКИЙ Павло Іванович
СТУРЗА Микола Тимофійович
СУДОВСЬКИЙ Пилип Родіонович

ТАНСЬКИЙ Антон Михайлович
ТАРАСЕВИЧ Андрій Васильович
ТАРАСЕНКО Хома Павлович
ТЕМЕННИК Омелян Корнилович
ТИМОФЄЄВ Іван Тимофійович
ТОЛКУНОВ Олексій Кирилович
ТОЦЬКИЙ Іван
ТРИЗНА Володимир Дмитрович
ТРИЗНА Дмитро Андрійович
ТРИЗНА Олександр Степанович
ТРОХИМОВИЧ Йосип Андрійович
ТРУБАЄВСЬКИЙ Петро Олександрович
ТУМАНСЬКИЙ Андрій Антонович
ТУМАНСЬКИЙ Андрій Федорович
ТУМАНСЬКИЙ Антон Федорович
ТУМАНСЬКИЙ Григорій Федорович
ТУМАНСЬКИЙ Іван Григорович
ТУМАНСЬКИЙ Ілля Григорович
ТУМАНСЬКИЙ Федір Григорович
ФАДЄЄВ Захар Якович
ФАЙНИЦЬКИЙ Володимир Олексійович
ФЕДОТОВ Микита Федотович
ФІЛОНЕНКО Петро Іванович
ФІРСОВ Олександр Миколайович
ФЛОР Гнат
ХАНЕНКО Григорій Іванович
ХАНЕНКО Ілля Петрович
ХАНЕНКО Микола Мойсейович
ХАНЕНКО Федір Лаврентійович
ХАРЧЕНКО Омелян
ХАРЧЕНКО Семен
ХЕНЦИНСЬКИЙ Іван Микитович
ХИЛЬЧЕВСЬКИЙ Іван
ХОРЖЕВСЬКИЙ Микола Францович
ХОРЖЕВСЬКИЙ Петро Францович
ХУДОЛЄЄВ Родіон Герасимович
ЧАЙКОВСЬКИЙ Міхал (Михайло Станіславович)
ЧАРНУШЕВИЧ Василь Степанович
ЧАРНУШЕВИЧ Гаврило Григорович
ЧЕРНУШЕВИЧ Андрій Антонович

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Олексій Васильович
ЧИПОВ Степан Іванович
ЧУБОВСЬКИЙ Кузьма Борисович
ЧУЛКОВ Степан Микитович
ЧУРАЦОВ Платон Іванович
ЧУГІН Дмитро Костянтинівич
ШАШКА Павло Петрович
ШЕЛЕСТ Степан Іванович
фон ШЕНЕРТ Вільгельм (Василь Іванович)
ШРАМЧЕНКО Василь Васильович
ШРАМЧЕНКО Василь Іванович
ШРАМЧЕНКО Данило Лаврентійович
ШРАМЧЕНКО Іван Остапович
ШРАМЧЕНКО Микола Васильович
ШРАМЧЕНКО Микола Михайлович
ШРАМЧЕНКО Микола Федорович
ШТЕРЦ Петро Самійлович
ШУДРА Кузьма
ШУЛЬТЦ Петро
ШУМ Павло Матвійович
ШУМ Прокіп Матвійович
ШУМ Яків Матвійович
ЮЖАКОВ Антон Антонович
ЯКИМЧЕНКО Григорій

ДОДАТКИ

Службова ієрархія української козацької старшини у другій половині XVIII століття

Ієрархія чинів	Чини загальновійськового правління	Чини артилерійського правління	Чини статського правління	Чини охочекомонних полків
1	Генеральний обозний			
2			Генеральний суддя Генеральний підскарбій	
3	Генеральний осавул Генеральний хорунжий Генеральний бунчужний		Генеральний писар	
4	Полковник			
5	Бунчуковий товариш	Осавул ГА Полковий обозний	Писар ГС Старший капелярист ГК	Полковник
6		Хорунжий ГА	Полковий суддя	Обозний
7	Полковий осавул Полковий хорунжий		Полковий писар Перекладач ГК	
8	Сотник	Писар ГА Отаман ГА	Військовий канцелярист	Полковий писар Полковий осавул Полковий хорунжий

9	Значковий товариш	Осавул ГА	Городовий отамап Писар ПС	Сотник Ротмістр (капітан)
10	Сотенний осавул Сотенний хорунжий	Писар ПА Хорунжий ПА Отамап ПА	Сотенний писар Полковий канцелярист	Сотенний старшина Жолдацький отамап
11	Курінний отамап		Городничий Сільський отамап	
12	Виборний козак			Жолдак

Скорочення: ГА — Генеральна артилерія, ГК — Генеральна канцелярія, ГС — Генеральний суд, ПА — полкова артилерія, ПС — полковий суд.

Джерело: Панащенко В.В. “Соціальна еліта Гетьманщини (друга половина ХУІІ - ХУІІІ ст.)”. — Київ, 1995.

Основні цивільні чини Російської імперії за “Табелью о рангах” (стан на початок ХІХ століття)

Клас	Чин
I	Канцлер
II	Дійсний тасмний радник
III	Тасмний радник
IV	Дійсний статський радник
V	Статський радник
VI	Колезький радник
VII	Надвірний радник
VIII	Колезький асессор
IX	Гтулярний радник
X	Колезький секретар
XI	Корабельний секретар
XII	Губерняський секретар
XIII	Провінційний секретар
XIV	Колезький ресстратор

**Основні військові чини Російської імперії за
“Табелью о рангах”
(стан на середину ХУІІІ століття)**

Клас	Чини армійської піхоти та кавалерії	Чини артилерії та інженерних військ	Гвардійські чини
I	Генерал-фельдмаршал		
II	Генерал-аншеф		
III	Генерал-поручик		
IV	Генерал-майор		Полковник
V	Бригадир	Полковник	Підполковник
VI	Полковник	Підполковник	Майор
VII	Підполковник	Майор	Капітан Ротмістр
VIII	Прем'єр-майор Секунд-майор	Капітан	Капітан-поручик Секунд-ротмістр
IX	Капітан Ротмістр		Поручик
X		Поручик	Підпоручик
XI			
XII	Поручик	Підпоручик	Прапорщик Корнет
XIII	Підпоручик	Штик-юнкер Прапорщик	
XIV	Прапорщик Корнет		

**Основні військові чини Російської імперії
за “Табелью о рангах”
(стан на початок ХІХ століття)**

Клас	Чини армійської піхоти, артилерії та кавалерії	Чини козачих військ	Гвардійські чини
I	Генерал-фельдмаршал		
II	Генерал від інфантерії Генерал від артилерії Генерал від кавалерії		
III	Генерал-лейтенант		
IV	Генерал-майор		
V			
VI	Полковник	Полковник	Полковник
VII	Підполковник	Підполковник	Капітан Ротмістр
VIII	Майор	Військовий старшина	Штаб-капітан Штаб-ротмістр
IX	Капітан Ротмістр	Осавул	Поручик
X	Штаб-капітан Штаб-ротмістр		Підпоручик
XI			
XII	Поручик	Сотник	Прапорщик Корнет
XIII	Підпоручик		
XIV	Прапорщик Корнет	Хорунжий	

Орієнтовне співвідношення чинів козацької старшини і офіцерів збройних сил Російської імперії в процесі ліквідації автономної службової ієрархії в Україні (стан на кінець ХУІІІ століття)

Чини козацької старшини	Військові чини Російської імперії
Полковник	Бригадир у відставці
Полковий обозний Бунчуковий товариш	Прем'єр-майор у відставці
Полковий писар Полковий осавул Полковий хорунжий	Ротмістр Секунд-майор у відставці
Військовий товариш	Корнет Корнет у відставці
Сотник Значковий товариш	Унтер-офіцер Корнет у відставці

Джерело: Панащенко В.В. "Соціальна еліта Гетьманщини (друга половина ХУІІ - ХУІІІ ст.)". — Київ, 1995.

ЗМІСТ

Від складача

3

Довідник-некрополь

6

Список умовних скорочень

164

Список друкованих джерел, що згадуються у
довіднику

165

Алфавітний перелік осіб, включених до довідника

166

Додатки

176

ДЛЯ НОТАТОК

ДЛЯ НОТАТОК

Друкарня СП «Українська книга».
252054, Київ, вул. Тургенєвська, 38.
Зам. № 38-005. Наклад 1000.